Mübarek Reğâib ve Mirâc Gecelerinizi Tebrik Eder,
Reğâib Gecenizin Bol Mânevî Bahşişlerê Ulaşmanıza,
Mirâc Gecenizin de Rûhânî Mirâclarâ
Kavuşmanıza Vesile Olmasını
Cenâb-ı Mevlâ'dan Niyaz Ederiz!

Lâlegül

Aylık, İlim, Kültür ve Fikir Dergisi
Yıl: 2 Sayı 15
Mayıs 2014 Fiyatı: 10 TL

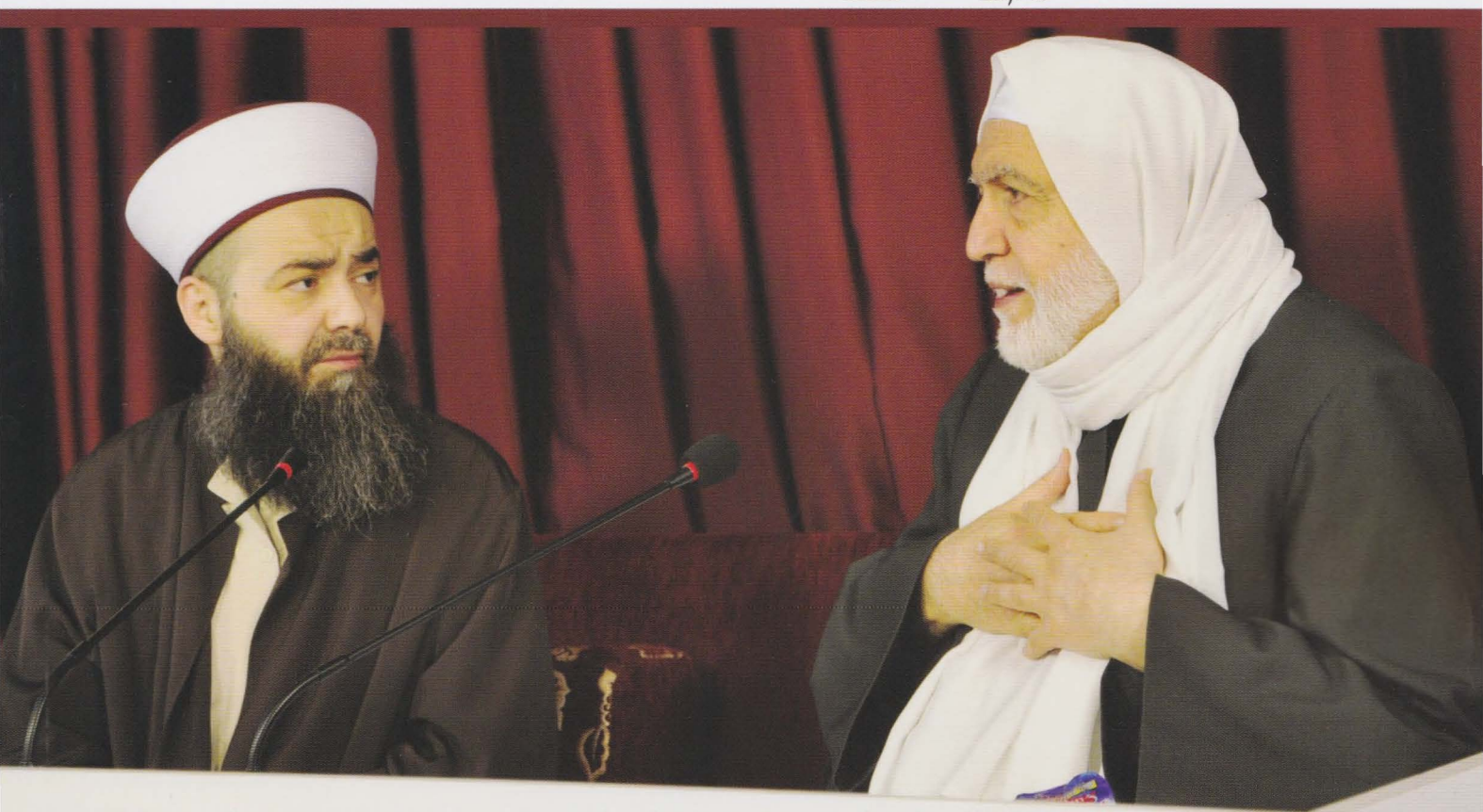

CÜBBELİ AHMET HOCA EFENDİ SÛRİYE ULEMÂ BİRLİĞİ REİSİ BÜYÜK ÂLİM VE LİDER ÜSÂME RİFÂ'Î HAZRETLERİ'Nİ AHMET YESEVİ DERNEĞİ'NDE AĞIRLADI VE CEMAATE HİTABEN YAPMIŞ OLDUĞU İTİKAD VE AMEL KONULU ÖNEMLİ KONUŞMAYI TERCÜME ETTİ

Dinleri Birleştirme Çabası ve Şî'î'lerin Ehl-i Sünnet'i Bozma Gayretleri Hakkında Malûmat ve Reddiyeler/ Tasavvufun Önemi / Sahabeden Birini Dahi Sevmeyenin Kur'an-ı Kerîm'de Zemmedilişi / Mu'âviye (Radıyallahu Anh)ın Fazîletleri —6-20— *Ahmet Mahmut Ünlü*

RECEB-İ ŞERİF AYININ MÜHİM ZİKİRLERİ, FAZÎLETLİ NAMAZLARI - REĞAİB GECESİ NAMAZI VE DUASI MİRÂC GECESİNİN VE GÜNÜNÜN FAZÎLETLERİ, NAMAZ VE ORUÇLARI —68-75—

Her Biri Yüz Bin Salevâta Denk Olan Çok Kıymetli Bir Salevât-ı Şerîfe —76—

Bütün Hayırların ve Ledünnî İlimlerin Kapılarını Açan ve Müjdelere Erişmeyi Kolay Eden Esmâ-i Hüsnâ Duaları —79—

KENDİNİ TEVHİD EHLİ BİLİP TEVHİD'DEN NASİBİ OLMAYANLAR
RESÜL BÖLÜKBAŞ

ÜÇ AYLARI GÜZELCE DEĞERLENDİREBİLMEK
MEHMET TALU

İMAN'I UZUVLARA AMEL OLARAK SEVKEDEN KALP!
ALİ ULVİ UZUNLAR

CİNLER, SİHİR-BÜYÜ, NAZAR, BİREBİR YAŞADIKLARIMIZ
SALİH MEMİŞOĞLU

NAMAZI TERK ETMENİN HÜKMÜ
HÜSAMETTİN VANLIOĞLU

TESETTÜRÜ HAFİFE ALANIN SONU
ALİ EREN

MUSTAFA ÖZŞİMŞEKLER

EDİTÖRDEN

Mevla Teala bir âyet-i kerimesinde: **"Muhakkak ayların sayısı, gökleri ve yeri yarattığı günden beri Allah'ın kitabında on ikidir. Bunlardan dördü haram olan aylardır..."** *(Tevbe: 36)* buyurarak, haram aylara dikkat çekmiştir. Bu dört haram ay içerisinde de en kıymetli olanı Receb-i Şerif Ayı'dır, çünkü Rabbimiz o ayı Kendisine seçmiştir. Nitekim Efendimiz *(Sallallâhü Aleyhi ve Sellem)* bir hadisi şeriflerinde şöyle buyuruyor:

"Receb Allah'ın ayıdır, Şaban Benim ayım, Ramazan da ümmetimin ayıdır."

Peki bütün aylar Allah'ın olduğu halde, ayrıca niçin 'Receb Allah'ın ayıdır' denmiştir?

Bunu kısaca şöyle anlayalım. Mesela; bütün mescidler Allah'ın evidir ama Rabbimiz mescidler içinden, Mescidi Haram'ı Kendine seçmiş ve oraya ismini izafe edip **"Beytullah"** buyurmuştur. Böylece orası diğerlerinden çok daha fazla şeref ve kıymet kazanmıştır.

Aynı şekilde bütün aylar Allah'ındır ama Receb Ayı'nı Zâtına isnad etmekle yani **"Şehrullah"** demekle, Allâh-u Teâlâ Receb Ayı'na hürmeti Kendisine hürmet, bu aya gaflet ve isyanı da adeta Kendisine isyan kabul etmiştir.

Malumunuz olduğu üzere, sene içinde idrak ettiğimiz beş tane kandil gecesi vardır. Aslında mübarek geceler çoktur, lâkin herkesin bildiği meşhur olan beş gecedir. Bunlar gafletle geçirilmemesi gereken fazilet yüklü gecelerdir. İşte bunların iki tanesi, içinde bulunduğumuz Receb Ayı'nda idrak edilmektedir.

1- Regâib Gecesi

Receb Ayı'nın ilk Cuma gecesi, **Regâib Gecesi**dir ki, 1 Mayıs Perşembe Günü'nü, 2 Mayıs Cuma Günü'ne bağlayan gecedir. Efendimiz *(Sallallâhü Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurmuştur:

"Sakın ola Recebin ilk Cuma gecesinden gaflet etmeyiniz. Çünkü o geceyi melekler *"Regâib"* diye tesmiye ederler."

Peki Regâib ne demektir?

Atâ, ihsan, bahşiş demektir. Bu gece yüce hîbeler gecesidir. Allah'ın, kullarına ihsanı ve rahmeti çok büyük olduğundan Regâib dendi.

Mevlâ Teâlâ, Regâib gecesinde Habibinin hürmetine mü'min kullarına rahmetini, lütfunu ve inâyetini yağdırırcasına bol bol ihsan eder.

Rivayet edilir ki; Regâib Gecesi Efendimiz *(Sallallâhü Aleyhi ve Sellem)* ana rahmine intikal etmiştir. Yaratıldığı tertemiz nutfesi babası Abdullah'ın sulbünden, Vehb'in kerimesi Hz. Âmine'nin sadefine intikal etmiş, böylece babasının alnındaki nur annesi Âmine'nin alnına geçmiştir.

2- Mîrac Gecesi

Receb-i Şerif Ayı'nın yirmi yedinci gecesine tevafuk eden, 25 Mayıs Pazar Gününü, 26 Mayıs Pazartesi Gününe bağlayan gece **Mîrac Gecesi**'dir.

Hiç kimseye nasip olmamış bu özel randevuyla, Mevlâ Teâlâ Habibini gecenin çok az bir kısmında Mekke'deki Mescid-i Haram'dan alıp evvela Kudüs'deki Mescid-i Aksâ'ya götürmüş, oradan da göklere yükseltip yedi kat semâyı gezdirmiştir. Cenneti ve Cehennemi gösterip, Arşı-Kürsü'yü geçirerek nice âyetleri temaşa ettirdikten sonra bilinmeyen makamlara çıkarmış, şekilden ve mekândan münezzeh, keyfiyetten ârî olarak o yüce makamda Habibiyle görüşmüştür.

Sonra tekrar geri döndüğünde daha yatağı soğumamış, abdest aldığı ibriğin suyunu da hala sallanır vaziyette bulmuştur. İşte Sıddık ile zındık o gecenin sabahında tefrik edilmiştir.

Kıymetli Lâlegül Dergisi Okurları!

Rabbimiz biz günahkâr kullarına acıdığından dolayı, böyle faziletli aylar ve kıymetli geceler ihsan etmiştir. Her türlü günah kirinden ve pasından arınıp temizlenmek için Receb-i Şerif ayı çok güzel bir fırsattır. Bu ayda tövbeler kabul, duâlar mutlaka makbuldür.

Efendimiz *(Sallallâhü Aleyhi ve Sellem)* Receb Ayı girdiği zaman:

"Allahım! Receb ve Şaban Ayı'nı bize mübarek kıl ve bizi Ramazan Ayı'na ulaştır." diye duâ ederdi. İnşaAllah bizler de bu duâyı dilimizden düşürmeyelim ve Ramazan-ı Şerif Ayına ulaşıncaya kadar da adeta vird edinelim.

Şimdiden tüm Lâlegül Ailesi'nin Regâib ve Mîrac Gecesini tebrik eder, gerek bizlere, gerek tüm İslâm Âlemine hayırlar getirmesini Rabbimden niyaz ederim.

Fi Emanillah!

Lâlegül

Aylık, İlim, Kültür ve Fikir Dergisi

Yıl: 2 Sayı 15 Mayıs 2014 Fiyatı: 10 TL

Lalegül Dergisi Adına
İmtiyaz Sahibi
Tuana Basın Yayın

Genel Yayın Yönetmeni
Mustafa ÖZŞİMŞEKLER

Genel Müdür
Gürsel YILDIZ

Reklam Müdürü
Suat YILDIZ
0212 435 10 58

Yayın Türü
Yerel, Sürekli, Aylık

Basım Yeri
Promat
Basım Yayın San. ve Tic. A.Ş.
Sanayi Mah. 1673 Sok. No: 34 34510
Esenyurt/İstanbul
Tel: 0212 622 63 63 - Fax: 0212 605 07 98
www.promat.com.tr

Yurtiçi Abonelik Bedeli (Yıllık)
Hediyeli 120 TL
Yurtdışı Abonelik Bedeli (Yıllık)
90 Euro

Abonelik İçin Banka Hesap Bilgileri
Gürsel Yıldız Adına
Albaraka: TL HESABI
İBAN: TR14-0020-3000- 0064-8648-0000-09

Albaraka Türk Euro Hesabı
İBAN: TR57-0020-3000-0064-8648-0000-11

Gürsel Yıldız- Posta Çeki Hesap Numarası
105 907 20

Temsilci İrtibat
444 34 68

Abone Dağıtım
Tuana Basın Yayın
Tel: 444 34 68

Adres
Tuana Basın Yayın
Çınar Mah. Osman Gazi Cad. No: 50/A
Bağcılar / İSTANBUL
Tel: 444 34 68

Dergimizde yayınlanan yazıların, reklamların sorumluluğu yazarına ve reklam sahibine aittir.

06
SURİYE ULEMÂ BİRLİĞİ BAŞKANI ÜSÂME RİFÂ'Î HAZRETLERİ'NİN AHMED YESEVÎ DERNEĞİ'NDE YAPTIĞI KONUŞMANIN, CÜBBELİ AHMET HOCA TARAFINDAN YAPILAN TERCEMESİ
AHMET MAHMUT ÜNLÜ

22
KENDİNİ TEVHİD EHLİ BİLİP TEVHİD'DEN NASİBİ OLMAYANLAR
RESÜL BÖLÜKBAŞ

39 EDEBİYYÂT
ŞİİRLERDEN SEÇMELER

40 BİR SAHÂBÎYİ TANIYALIM
HAZRET-İ ALİYYÜL MÜRTEZA (2) (Radıyallahu Anh)

43 MENÂKIB
KISSADAN HİSSELER

47 HİKMETLİ SÖZLER
HIKEMİYYÂT

53 HADİS-İ ŞERİFLER
SÜNNET

62 SAĞLIKLI HAYAT
SIHHAT-Ü ÂFİYET

İÇİNDEKİLER

ÜÇ AYLARI GÜZELCE DEĞERLENDİREBİLMEK
MEHMET TALU

TESETTÜRÜ HAFİFE ALANIN SONU
ALİ EREN

BİR ALİMİ ANALIM
ERZURUM'UN SON DEVİRDE YETİŞTİRDİĞİ BÜYÜK VELİ HACI SÂLİH EFENDİ (9)
(Kuddise Sirruhû) 1898-2.2.1991

EHL-İ SÜNNET İ'TİKADI
TÜRPÜŞTİ RİSALESİ (8)

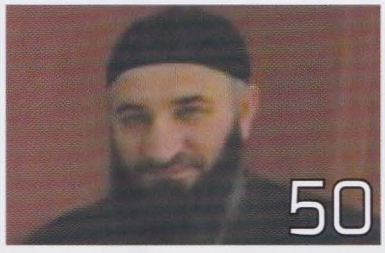

NAMAZI TERK ETMENİN HÜKMÜ
HÜSAMETTİN VANLIOĞLU

FİRAVUNLAR HÂLÂ KANA DOYMADI MI?
MUSTAFA ÖZŞİMŞEKLER

İMAN'I UZUVLARA AMEL OLARAK SEVKEDEN KALP!
ALİ ULVİ UZUNLAR

CİNLER, SİHİR-BÜYÜ, NAZAR, CANLI VE BİREBİR YAŞADIKLARIMIZ
SALİH MEMİŞOĞLU

DUALAR VE ZİKİRLER
AHMET MAHMUT ÜNLÜ

Şeyh Ahmed Hazrecî Hazretleri'nden İade-i Ziyâret...

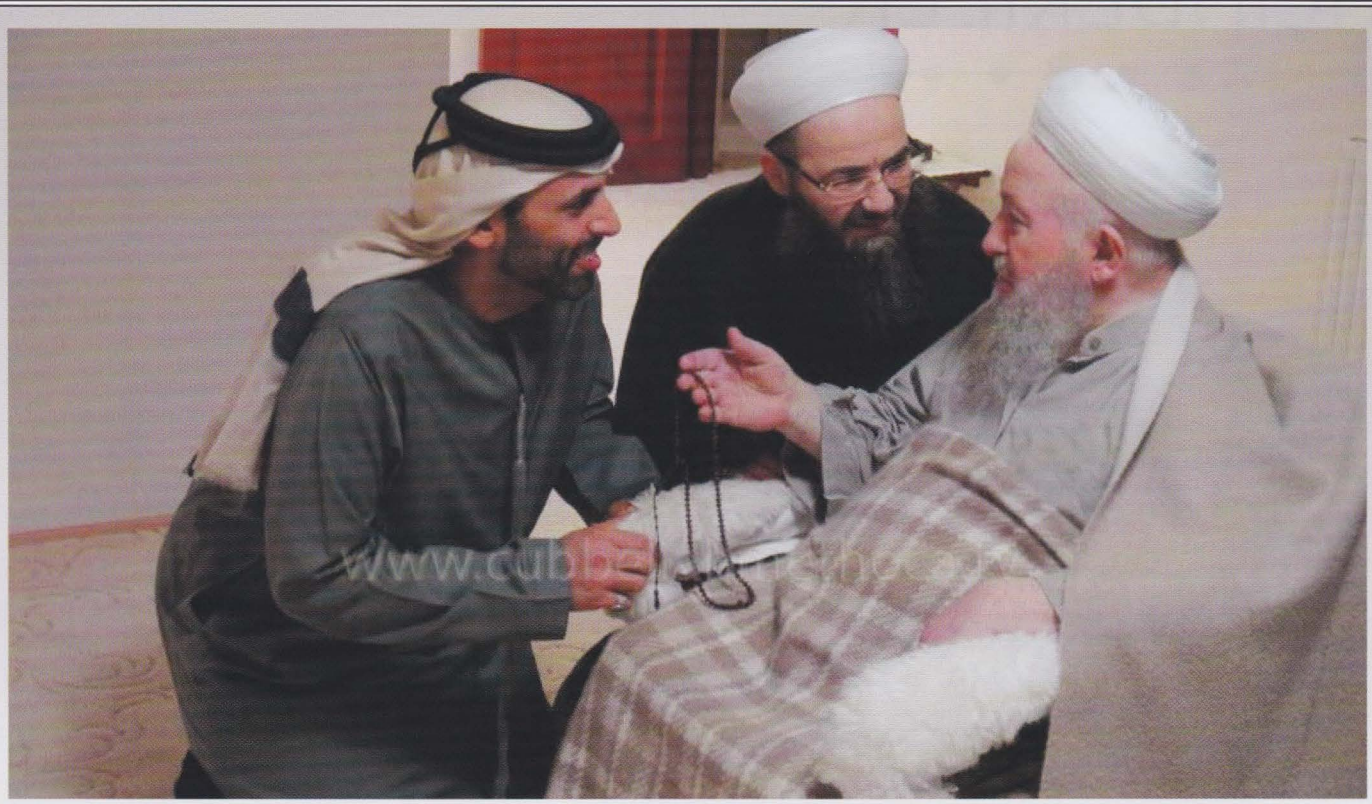

Dünya üzerindeki 90 milyonluk nufüsa sahip Ensârın Emiri Şeyh Ahmed Hazrecî Hazretleri Cübbeli Ahmet Hoca Efendi'nin Abu Dabi ziyaretinden sonra iade-i ziyâret için İstanbul'a geldi, Hoca Efendi'yi evinde ziyaret etti

Cübbeli Ahmet Hoca Efendi'nin hanesindeki ziyafette Muhammed Keskin Hoca Efendi de hazır bulundu.Daha sonra birlikte Mahmud Efendi Hazretleri'nin ziyareti için hâne-i saadetlerine gittiler.

Cübbeli Ahmet Hoca Efendi Mahmud Efendi Hazretleri'ne Şeyh Ahmed Hazrecî'yi tanıttı, Şeyh Ahmed Hazrecî kendisinden dua ve himmet istediğini özellikle iki mühim dileği olduğunu, bunlardan birinin dünyadaki Ensar cemaatinin birliğinin tesis ve muhafazası, ikincisinin ise kendisinde bulunan kutsal emanetlerin bakımı ve muhafazası olduğunu beyan etti.

Efendi Hazretleri bunun üzerine kendisinin bu dileklerinin husulü için duacı oldu ve bu eserlerin kendisinde toplanmasına muvaffak kılındığı için defaatle "mâşaallah" diyerek onu tebrik etti, babasının vefâtında kendilerinde bir tek kutsal emanet bulunduğunu, o seneden sonra dünyanın muhtelif bölgelerinde kutsal emanetleri saklayan aile büyüklerinin birbirine yakın zaman dilimi içerisinde vefat etmesi ile geride kalan varislerinden her birine Rasulüllah *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*'in rüyalarında teşrif edip"sizde bulunan kutsal emanetleri oğlum Ahmed'e nakledin" buyurması neticesinde bunca kutsal emanetin kendisine mânevî yoldan intikal ettiğini Cübbeli Ahmet Hoca Mahmud Efendi Hazreti'ne anlatınca Efendi Hazretleri bunu çok büyük bir coşku ile karşıladı ve gözleri dolarak dinledi. Ve böylece Rasulullah *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*'in bu gün dahi bütün işleri yönettiğine işaret etmiş oldu.

Şeyh Ahmed Hazrecî Mahmud Efendi Hazretleri'ni Abu Dabi'ye davet etti. Cübbeli Ahmet Hoca Efendi daha önce bu daveti Efendi Hazretleri'ne ilettiğinde Efendi Hazretleri "mukaddes emanetleri ziyaret için gidelim "buyurmuştu, o gün dahi o muvafakatını tekrarladı Şeyh Hazreci müsaade isteyince hemen gitmesine izin vermedi, bir müddet daha yanında oturttu ve sonunda "measselam" buyurarak uğurladı.

Bu ziyaret esnasında Mahmud Efendi Hazretlerinin, çok etkilendiği, ferahlandığı ve dualarda bulunduğu müşahede edildi.

Cübbeli Ahmet Hocaefendi'ye Ziyaretler...

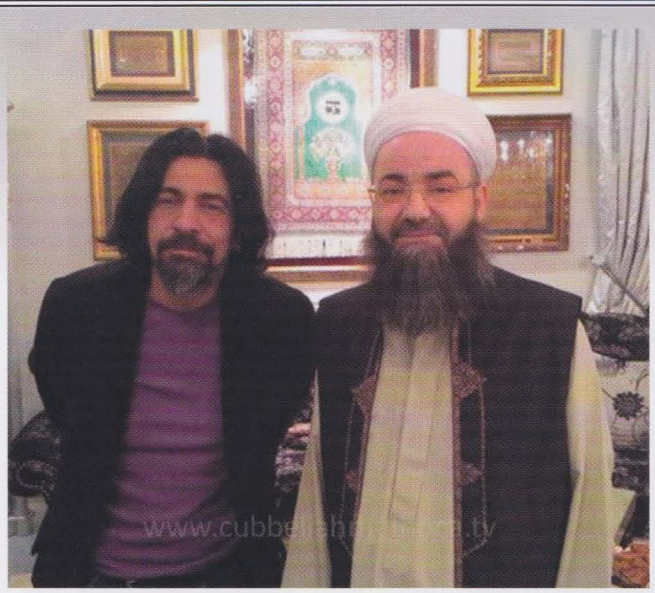

Okan Bayülgen Cübbeli Ahmet Hoca Efendi'yi evinde ziyâret etti. Cübbeli Ahmet Hoca Efendi Okan Bey'e telif heyetinde bulunduğu Kur'an-ı Mecîd namındaki tefsirli meâli hediye etti.

Hocamızın eskilere dayanan hukuku bulunduğu Fatih Belediye Başkanı Mustafa DEMİR Beyefendi Cübbeli Ahmet Hoca Efendi'yi evinde ziyaret etti. Hocaefendi kendisine dualarda bulundu.

Suriye Ulemâsı Birliği Başkanı "Usâme Rifâ'î Hazretleri Ahmet Yesevi Derneği'nde Cübbeli Ahmet Hoca Efendi'yi ziyâret etti.

Ûsame Rifâ'î Hazretleri görüşme öncesi Dernekte toplanan kalabalık cemaate itikâdî, amelî ve siyâsî konularda onları aydınlatacak uzun bir sohbet yaptı, Cübbeli Ahmet Hocaefendi bu sohbeti terceme ede rek cemaate îzah etti.

Bu sohbetin çevirisi dergimizin bu sayısında sizlere takdim edildi.

İsmail Türüt Bey ve Ozan Arif Bey, Cübbeli Ahmet Hoca Efendi'yi evinde ziyâret ettiler.

Hocaefendi büyük ozanla memleket meseleleri, vatanın bölünmemesi, milliyetçi Câmianın sorunları gibi önemli hususlarda sohbet etti.

Hoca Efendi'yi çok seven ve hapishane dahil bir çok kötü ve iyi günde kendisini sık sık ziyaret eden İsmail Türüt ise bu sohbete gülen ve güldüren üslubuyla neşe kattı. Hoca Efendi ona da maddi ve ma nevi sorunlarının halli için duacı oldu.

SURİYE ULEMÂ BİRLİĞİ BAŞKANI ÜSÂME RİFÂ'Î HAZRETLERİ'NİN AHMED YESEVÎ DERNEĞİ'NDE YAPTIĞI KONUŞMANIN, CÜBBELİ AHMET HOCA TARAFINDAN YAPILAN TERCEMESİ

AHMET MAHMUT ÜNLÜ

TÜRKİYE'DEKİ ÂLİMLERİN BEREKETİ

Üstadımız *(Üsâme Rifâ'î Hazretleri)* buyuruyor ki: Batı tarafından, *(batı derken tabi Avrupa, Amerika gibi)* kâfirler tarafından Müslümanlara karşı büyük bir harp vardır.

Bu harp umumidir. Özellikle Ehl-i Sünnet hakkında hususidir. Ehl-i Sünnet Müslümanların **Allâh-u Te'âlâ** ile irtibatlarını kesmek için, onları dinlerinden soğutmak için, İslam'dan uzaklaştırmak için kâfirler çok büyük bir savaş başlatmışlardır.

Bu Arap âleminde, İslam âleminde *(tabi Türkî cumhuriyetlerde)*, bütün İslam âlemini düşünürsek çok tesir yapmıştır, çok etki bırakmıştır ve bir çok insan da maalesef bu etkilere kapılarak İslam'dan uzaklaşmıştır.

Ama biz bu Suriye olayları patlak verince bu değerli, kıymetli Türkiye'ye hicret ettik. Biz buraya hicret edince burada sizin gibi cemaatler gördük, Ehl-i Sünnet'e sarılan Müslümanlar bulduk. Bundan dolayı çok memnun olduk.

Burada ilmin sabit olması, yerleşmesi ve ulemânın çalışması, cemaatlerin toplu halde bulunması, bu meclisler gibi meclisler kurulması **Cübbeli Ahmed Efendi** gibi hoca efendilerin sayesinde oluyor.

*(Tabi benim burada bir payım yok ama **Efendi Hazretlerimiz**'in bereketiyle birçok âlimler, hoca efendi kardeşler çalıştılar. Diğer ehli tasavvuf da var tabi, diğer tarîkatleri, cemaatleri de unutmayalım, Ehl-i Sünnet olanları analım. Tabi onların da gayretleri ile bugünlere geldik, hep onlar çalışmışlar.)*

Bu Türkiye'de özellikle âlimler, cemaatleri dinç ve diri tutmuşlar. Sohbetlerin, derslerin yerleşmesi ve devamıyla **Allâh-u Te'âlâ**'nın razı olduğu bir şekilde Ehl-i Sünnet'e sıkı sarılan bir cemaatle karşılaştık.

Burada İslam'dan soğuma, sıyrılma için yapılan faaliyetler tutmamış. Kâfirlerin oyunları Türkiye'ye tam tesir etmemiş diye memnun olduk.

Şunu bilin ki; hiç çekişmesiz, ihtilafsız ve tartışmasız yapabileceğiniz en kıymetli amel, en üstün amel ki ondan büyük amel yok, ne hizmet yapalım da dünyadan âhirete götürebilelim diye merak ettiğiniz efdal amel hiç şüphesiz insanları **Allâh-u Te'âlâ**'ya davet etmek, *(namaza abdeste davet etmek)*, haramlardan sakınmaya, emirleri tutmaya çağırmaktır ve bundan daha üstün hiçbir amel yoktur.

Bütün peygamberlerin vazifesi bu, bütün rasullerin vazifesi bu, âlimler peygamberlerin vârisleri olmaları hasebiyle onların da yaptıkları iş budur. Tabi ki ilmiyle amel eden âlimlerin lafları tesir eder. Dolayısıyla ilmiyle amel eden âlimlerin yolu, vazifesi **Allâh-u Te'âlâ**'ya davet ise, size düşen de bunu neşretmek, bunu yaymak ve onların yolunu tebliğ etmektir.

Allâh-u Te'âlâ'ya davet hususunda **Rabbimiz**:

﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِمَّنْ دَعَا إِلَى اللهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾

"Söz bakımından o kimseden daha güzel *(sözlü)* **kim olabilir ki;** *(vaaz-u nasihatte bulunarak insanları)* **Allah***(ın tevhid ve taatın)***a davet etmiştir, kendisi de** *(Allâh katında kabûle elverişli olan)* **sâlih bir amel işlemiştir ve** *(İslâm şerefiyle müşerref kılınma nimetine karşı bir sevinç belirtisi ve iftihar vesilesi olarak)***: 'Şüphesiz ki ben Müslümanlardanım' demiştir"** *(Fussilet Sûresi:33)* buyuruyor.

Yani: "**Allâh**'a davet eden ama sadece lafta kalmayıp kendi de salih amel işleyen demek ki kendi amel edecek, sonra insanları o iyiliklere davet edecek, Müslüman olduğunu gizlemeyecek, utanmayacak, mahcubiyet duymayacak, iftihar ederek, şeref sayarak, ben Müslümanlardanım diye göğsünü gere gere de Müslüman olduğunu ortaya koyacak. İşte bu kişinin sözünden, fiilinden ve davranışından güzel bir amel bulunamaz" demektir.

Biz Suriye'den hicrete mecbur kaldık, durumları biliyorsunuz, o zaman tabi âlimlerin çoğu Suriye'yi terketmek zorunda kaldı, ulemânın ekserisi çıktı. Bunlar dünyanın muhtelif ülkelerine dağıldılar. Fakat ekseriyet Türkiye'ye geldi, Türkiye'nin bu hususta diğer İslam beldelerinden bir farkı oldu, biz burada Şam âlimleri birliğini kurduk, Şam ulemâsı birliğini kurduk, bunun Mısır'da da Katar'da da şubeleri vardır.

Ama Türkiye'deki iklim yani sizin gibi cemaatlerin, Müslümanların bizi karşılaması, bağrına basması, sıcak davranışı, hizmetleri, hürmetleri çok farklı oldu, biz bu durumu görünce binlerce aile, bakın binlerce kişi demiyorum, binlerce aile *(tabi bu on binlere tekabül ediyor)*, fakir durumda muhâcir oldular, **Allâh-u Te'âlâ**'dan başka yardımcıları olmadığı bir vaziyette geldiler. Bunları tanıyoruz, kimisini tanıyanı tanıyoruz.

Bu kadar hicret eden âlimlerin çevrelerinde gelen bu kadar Ehl-i Sünnet Müslüman, hepsi fakir ve muhâcir durumda geldiler, biz bunlara yardım desteği verelim diye, ellerinden tutalım diye yardım dernekleri kurduk.

Bunun üzerine Müslüman Ehl-i Sünnet Türkler'in çok büyük yardımlarını ve desteklerini gördük, binlerce aile şu anda sizlerin, Türkiye'deki Ehl-i Sünnet'in desteğiyle, yardımıyla yerleşmişler, huzura ermişlerdir. Tabi bu **Allâh-u Te'âlâ**'nın size verdiği bir kerem, bir lütuf, bir cömertliktir.

Tabi **Allâh-u Te'âlâ** onları muhtaç etmekle sizi de imtihan etmiş oldu ama bu imtihanda siz başarılı oldunuz ve kazandınız. Bundan dolayı sizlere çok teşekkür ediyoruz.

Ama burada yine âlimlerin önemine atıfta bulunuyorum. Eğer sizin Ehl-i Sünnet âlimleriniz olmasa, bu âlimler sohbetler yapmasa ve size bu ruhu vermese bu Ehl-i Sünnet kardeşlerinize yardım edemezdiniz.

Allâh-u Te'âlâ için gayret, **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in muhabbeti yolunda samimiyet, sıcaklık, cömertlik ve başkalarını kendine tercih

şeklindeki bu ruh sizde canlı olmasaydı tabi ki burasının da diğer yerlerden farkı olmazdı.

Ama şu anda Türkiyemiz'deki salihlerin ve âlimlerin bereketleriyle İslam âleminin diğer ülkelerinden çok daha farklı bir şekilde bu millet, Ehl-i Sünnet Müslümanlara yardım ettiler. Bundan dolayı size dua ve teşekkür ediyoruz.

Cübbeli Ahmet Hoca Efendi: Hoca Efendi çok uzatmak istemediğini beyan ederek teşekkür ediyor. "Bizi bu meclise çağırdığınız için bize şeref verdiniz" diyor. Halbuki kendisi bize şeref verdi ama o "Şeref size aittir" diyor. Fakat biz diyoruz ki; o şeref kendisine aittir, çünkü Şam ne demek?! İslam âlimlerinin birliği ne demek?!

Şam ki Müslümanların en büyük merkezi, Ehl-i Sünnet'in merkezi, dolayısıyla **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in methiyelerine mazhar olmuş, birçok hadîs-i şerîfe mazhar olmuş Şâm-ı Şerif'te bütün ulemâ birliğinin başkanı ne demek?!

Bunca ulemâ kendisinden ne kadar ilim ve fazîlet görmüşler ki onu kendilerine reis seçmişler! Ondan sonra, tabi ki seyyid olması hasebiyle **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in torunu, **Seyyid Ahmed er-Rıfâ'i** *(Kuddise Sirrihû)***Hazretleri**'nin torunu.

Dolayısıyla şeref almak bize ait, çok şeref verdi bize! İnşâallâh bir dua edecek sonunda, inşâallâh maddî-mânevî sıkıntılarımıza ferahlık olması niyetiyle!

Bu vesileyle kendisi: "Ben sizin hizmetinizdeyim, bana soracağınız sorular varsa bu hususta ben size cevap vermek isterim" buyuruyor. Onun için biz de bazı sualleri kendisine yöneltelim:

DİNLERİN BİRLEŞTİRİLME ÇABASI

Birinci sual olarak "Dinlerin birbirine yaklaşması, dinlerin birleşmesi, dinlerin bir çorba gibi karma karışık olmasına yani hak din olan İslam ile diğer bâtıl dinlerden bahsediyoruz, Yahudilik-Hrıstiyanlık gibi dinlerin İslam ile birleştirilmesine ve bu konuda çalışanlara karşı İslam'ın yaklaşımı nedir?" diye bir soruyla başlıyoruz.

Üsâme Rifâ'î Hazretleri: İlk olarak 1927 yılında dünya çapında bir hareket başladı, dünya çapındaki bu harekete İslam âleminden kemmiyetli sayıda çok büyük âlimler çağrıldı, bunun yanında birçok papaz ve birçok haham çağrıldı, bunlar büyük bir toplantı yaptılar ve burada işte bu dinlerin birbirine yakın edilmesi şeklinde bir plan ve programla âlimlerin önüne çıktılar.

Bu toplantılara ihlaslı âlimler baştan iyi niyetle gittiler, neyin ne olduğunu anlamak için katıldılar, lâkin parayla satın alınmayan veya şantajlara boyun eğmeyen, menfaatine düşkün olmayan ihlaslı âlimler daha sonraki toplantılara katılmadılar. Bu işteki niyetin kötü olduğunu fark ettiler.

Ama bazı dünyalık menfaatleri olan, ucuzcu dediğimiz ufak tefek hesaplar peşindeki bir takım Müslüman âlimler ve *(daha sonra **Abduh**'un da sürdüreceği)* bu hareketi başlatanlardan kötü niyetli olanlar, o zamandan beri bu işin içinde kaldılar.

Bu hareket masonluktan etkilenmiş bir harekettir. Yani "1927'de başlayan bu hareketin içinde bulunan Müslüman âlimlerin durumu nedir?" diye sorulacak olursa, şöyle cevap verilir:

Bu Müslüman âlimler iki sınıfa ayrılırlar; ya masondurlar yani masonluğa bilfiil üyedirler *(ki Abduh'un durumu böyledir)*. Ya da basiretleri bağlanmıştır ama yine de aldanmıştırlar ve masonların peşinde gitmektedirler.

Benim babam *(ki babası çok büyük âlim, akāid üzerine eserleri var, allâme-i cihan Şeyh Abdülkerîm er-Rifâ'î Hazretleri -kabri nur olsun, ruhu şâd olsun- bu mübarek zat)* işte bu toplantılardan birine çağırıldı.

O toplantıda: "Ben **Allâh-u Te'âlâ**'ya inanıyorum. **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* in peygamberliğine inanıyorum, Kur'ân'ın hak olduğuna inanıyorum, İslâm'ın hak din olduğuna inanıyorum ama Tevrat'ın da **Allâh-u Te'âlâ**'dan gelen kitap olduğuna, İncil'in de, Zebur'un da hepsinin **Allâh-u Te'âlâ**'dan gönderildiğine, **Mûsâ ve Îsâ** *(Aleyhimesselâm)*ın da **Allâh-u Te'âlâ**'nın peygamberleri olduğuna, inanan biriyim ama bu mecliste olan diğer hahamlar, papazlar **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in peygamberliğini inkâr ediyorlar. İslâm'ın hak din olduğunu reddediyorlar. Kur'ân'ın **Allâh** kelâmı olduğunu kabul etmiyorlar.

Zaten kabul etse İslâm'a tâbi olması lazım, kabul etmediğine göre ben yarın **Allâh**'ın huzurunda ne cevap veririm, ne hesap veririm?!

Ben dînî bir konuda *(hani dünyalık bir işte papazdır, hocadır rast gelir bir yerde oturur onu demiyorum ama)* dînî bir toplantıda, dînî açıdan bakıldığında îtikādî bir mevzûda, fıkhî bir mevzûda benim peygamberimi, dinimi, kitabımı, **Allâhım**'ı inkar eden *(Allâh'ın sıfatlarında da biliyorsunuz çok inkarları var)* böyle kişilerle birlikte olmamla alakalı yarın âhirette nasıl cevap verebilirim, hesap verebilirim?!" dedi, onların toplantılarını reddetti ve terketti.

Yani hakîkaten çok önemli bir misalle anlayalım; bu kadar toplantı yapıyorlar, barış adına özellikle bu dinler arasını yaklaştırma müesseseleri her sene birkaç yerde toplanıyorlar, lafa geldiği zaman devamlı sevgiden, muhabbetten, hoşgörüden, barıştan bahsediyorlar, bütün bunları Müslümanları uyuşturmak için ve uyutmak için öne sürüyorlar.

Ondan sonra iş sahaya indiği zaman bakın Suriye'de savaş 3 seneyi geçti, yüz binlerce insan kesiliyor, boğazlanıyor, doğranıyor *(yani kasaptaki etten daha beter)*. Bu kadar insan, kadın, çocuk ölüyor, kesiliyor, asılıyor *(şu anda en yakın yaşadığımız süreçte)* bu kadar toplantı oluyor, meclis kuruluyor. Buradaki din adamları, ilim adamları madem etkililer. Bunlar batıda etkililer. Avrupa birliğinin başkanlarında, diğer ülkelerde bunların gücü var değil mi?!

(Yani bir papanın ne kadar gücü var. Bizdeki Diyanet reisinden bin kat fazla gücü var. Dolayısıyla şurada insanlar kesiliyor, doğranıyor. Barış diyorsunuz, sevgi diyorsunuz, kardeşlik diyorsunuz, burada milleti uyutuyorsunuz, uyuşturuyorsunuz.)

Bir kelimeyle şu **Beşşar Esed**'e bir şey densin de şu zulüm biraz hafiflesin, biraz dinsin, biraz dursun, bakın insanlar kesiliyor. Ama bu konuda tek bir laf dahi etmiyorlar. Bu toplantılara katılanlar Müslüman insanlar mesela din adına konuşuyorsak. Bunların yaklaşmasından, yakınlaşmasından gaye ne? Gaye sadece uyutmak, uyuşturmaktır. Yoksa hiçbir hakikate ulaşmak, doğruyu bulmak gibi bir niyetleri yoktur. Başlarındaki adamlara zerre kadar fısıldasalardı bile bu iş bu dereceye gelmezdi.

Demek ki bunların derdi barış, sevgi değildir. Bunlar yalan söylüyorlar. *(Dinler adına toplanan heyetleri kastediyor.)*

Yani dinlerin birbirine yakınlaşması adına toplanan ilim adamları nezdinde hiç Suriye konusu

gündeme gelmiyor, Mısır gelmiyor, Libya gelmiyor, oradakiler sanki insan değil, onlara her şey mübah sanki, yani bu şekilde ikiyüzlülük yapıyorlar ve Müslümanları kandırmaya çalışıyorlar.

Ben bu konuyu uzatmış olabilirim. Ama burada son, kısa, öz, fayda verecek bir kelam söyleyecek ve neticeye bağlayacak olursak; bir âyet-i kerîme okuyalım. **Rabbimiz** ne buyuruyor:

﴿وَلَنْ تَرْضَى عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَى حَتَّى تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ إِنَّ هُدَى اللهِ هُوَ الْهُدَى وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾

"(Habibim!) **Sen onların dinine tamamen uyuncaya kadar, ne Yahudiler ne de Hristiyanlar asla senden razı olacak değil***(ler)***dir. De ki: 'Allâh'ın hidayeti** *(ve dosdoğru yolu olan İslâm var ya)***, şüphesiz ki** *(iki cihan saâdetine ulaştıracak istikameti gösteren)* **hidayet ancak odur** *(sizin davet ettiğiniz sapık yolların ise hidayetle hiçbir alakası yoktur).'* **Andolsun ki eğer** *(İslâm'ın doğruluğuna dair)* **sana gelmiş olan** *(bunca)* **ilimden sonra yine de onların** *(eğri büğrü görüşlerine ve)* **kötü arzularına uyacak olursan, elbette Allâh'tan** *(başına gelecek belâlara karşı)* **senin için ne bir dost bulunur, ne de bir yardımcı."** *(Bakara Sûresi:120)*

Tabî **Efendimiz** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*e söylüyor, fakat bize işittiriyor. Yani istediğin kadar hoşgörü göster, Yahudi olmazsan Yahudi razı olmayacak senden, Hristiyan olmazsan Hristiyan razı olmayacak senden. *(Yahudinin zaten dinine de giremezsin, çünkü Yahudilik ırk dinidir. Uşak olacaksın hepten, köle olacaksın, yoksa razı olmaz.)*

Diğer bir âyet-i kerîmesinde de **Allâh-u Te'âlâ**:

﴿وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّكَ إِذًا لَمِنَ الظَّالِمِينَ﴾

"(Habibim! Sana söylüyorum, ey ümmet siz işitin!) **Andolsun ki** *(gerçek dinin İslâm, kıblenin de Kâbe olduğuna dâir)* **sana gelmiş olan** *(bunca)* **ilimden sonra** *(farz-ı muhal)* **yine de sen onların kötü arzularına uyacak olursan, şüphesiz ki elbette o zaman sen zulüm işleyenlerdensin"** *(Bakara Sûresi:145'den)* buyurmaktadır.

(Tabi hâşâ ki ***Efendimiz*** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) kâfirlere zerre kadar meyletmemiştir ve etmez ama bize şunu buyuruyor. En sevdiğime bile bak nasıl hitap ediyorum, sizin gözünüzün yaşına bakmam, sakın kâfirlerin keyfine uymayın. Son karar olarak hocamız bu âyet-i kerîmeyle konuyu bitiriyor.)*

ŞÎ'Î'LERİN EHL-İ SÜNNET'E ZARARLARI

Cübbeli Ahmet Hoca Efendi: İkincisoruolarak: "Şî'îlerin Ehl-i Sünnet üzerindeki uzantılarının tehlikesi büyüktür. Bu Şî'îler Azerbaycan'dan, Bosna'dan tutun, mollalar aracılığıyla her yere yayılıyorlar. Bir de devletleri olduğu için mezheplerini devlet aracılığıyla yaydıkları için çok büyük kuvvete ve güce sahip oluyorlar ki Ehl-i Sünnet'te maalesef dünya çapında böyle bir imkan yok. Bu yayılımın önünde duruşumuz nasıl olmalıdır? Çare nedir?" diye hocamıza soruyoruz.

Hocamızın bu konulardaki bilgisi herkeste bulunmaz. Bu ihtisası, bu konulara vukûfiyeti çok ziyadedir. İstifade edelim inşâallâh.

Üsâme Rifâ'î Hazretleri: Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* gaybı bilir miydi? **Allâh-u Te'âlâ**'nın bildirmesiyle bilirdi. **Allâh-u Te'âlâ Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*e gayp âlemini açtı, gayıpları ona gösterdi ve böylece **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* önümüzde yaşanacak olanlardan, kendisinden sonra vukûa gelecek olanlardan **Allâh-u Te'âlâ**'nın izniyle haberdar oldu ve her şeyi bize bildirdi.

Bu hususta İbnü Muhayrîz *(Radıyallahu Anh)*dan rivayet edilen bir hadîs-i şerîf vardır ki **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurmaktadır:

عَنِ ابْنِ مُحَيْرِيزٍ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «فَارِسُ نَطْحَةٌ أَوْ نَطْحَتَانِ، ثُمَّ لَا فَارِسَ بَعْدَهَا أَبَدًا، وَالرُّومُ ذَاتُ الْقُرُونِ أَصْحَابُ بَحْرٍ وَصَخْرٍ، كُلَّمَا ذَهَبَ قَرْنٌ خَلَفَهُ قَرْنٌ مَكَانَهُ، هَيْهَاتَ إِلَى آخِرِ الدَّهْرِ.»

"Fâris *(Pers yani Acem)***lere bir veya iki vuruş yetecek, sonra ebediyyen Fâris kalmayacak, Rum'lar ise denizde ve karada asırlarca kalacak,**

zamanın sonuna kadar herbir asır halkı gitse yerine başkası gelecek"" *(İbnü Ebi Şeybe, el-Musanne, No: 19688, 5/298)*

Yani acem devleti olan Fars imparatorluğu kalmayacak, İslam'ın eline geçecek. **Kisrâ**'nın, **Yezdicerd**'in devleti bir veya iki darbeyle gidecek. Ama Rum.

(Rum dediği Avrupa, Amerika da uzantısı çünkü 1400 sene önce Amerika diye bir şey yoktu. Amerika'yı kuranlar nerden gitti, İngiltere'den, Avrupa'dan gittiler.)

Rum kıyamete kadar kalacak. Avrupalılar derken o ırkı düşünün, Rumların o ırkının uzantıları kıyamete kadar devam edecek.

(Zaten hadîs-i şerîflerde Mercidabık'ta savaşlar olacağı, Rum'ların oraya geleceği beyan ediliyor. Kıyamete yakında bile Rumlarla savaşlar olacağı bildiriliyor. Ama Acem hükümdarlığı diye bir şey kaldı mı?! Kalmadı, Fars imparatorluğu dediğimiz Pers imparatorluğu kalmadı.)

Çünkü **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* bu yurdu ki; bir veya iki darbelik işi var. Bunu kim yaptı? **Efendimiz** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in vefatından sonra **Hazreti Sıddık** *(Radıyallâhu Anh)* **Eendimiz** bir buçuk sene kadar -ki halifeliği iki sene kadardır- bu dönemde "Zekat vermeyiz" deyip sahte peygambere tabi olan mürtetlerle savaştı. Bu mürtetlerle savaşı bitirince nereye döndü? Acemlere döndü fakat tabi vefat etti.

Hazreti Ömer *(Radıyallâhu Anh)* halîfeliğinin başlangıcında **Hâlid ibni Velîd** *(Radıyallâhu Anh)* gibi komutanların mübarek ordularıyla Fars'lara yöneldi, aynen hadîs-i şerifte buyurulduğu gibi buralara hakikaten bir iki darbe yetti ve kraliyetleri de bitti, mülkleri, saltanatları söndü ama tabi Rum'lar devam ediyor görüyorsunuz.

Sahabeden ne kadar sonra İstanbul da fethedildi ama yine Rum ırkı Avrupa tarafına geçseler de o tarafa yayıldı gittiler ama Acem'ler bitti. Fakat bunlar içlerinde çok kin tuttular. Farsların devlet otoritesi, siyasi otoritesi **Hazreti Ebû Bekr** ve **Ömer** *(Radıyallâhu Anhümâ)* yaptı bu işi diye onları Müslümanların gözünde aşağılamak ve Müslümanları onlardan nefret ettirmek için **Ebû Bekr** ve **Ömer** *(Radıyallâhu Anhümâ)*ya karşı özellikle nefret ve düşmanlıkla bilendiler.

Ama Fars milletinin genelini konuşmuyoruz. Çünkü Fars milleti İslâm'a girdi ve İslâm'a çok hizmet ettiler. *(Biliyorsunuz* ***Rasûlüllâh*** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* **Selmân-ı Fârisî** *(Radıyallâhu Anh)*ın dizine vurdu ve:

«لَوْ كَانَ الْإِيمَانُ عِنْدَ الثُّرَيَّا، لَنَالَهُ رِجَالٌ مِنْ هٰؤُلَاءِ.»

"İman Süreyya (yıldızın)**da olsa, bunun adamlarından bazıları ona ulaşır"** *(Buhârî Tefsir, 373, No: 4615, 4/1858)* buyurdu.

Mesela **İmâm-ı Âzam Ebû Hanîfe**, **İmâm-ı Gazâlî Hazretleri** ve **İmâm-ı Buhârî** *(Rahimehumüllâh)* gibi birçok âlim hep Fars asıllı olup Fars milletinden gelmedir. Dolayısıyla onların Müslüman olanları zaten Ehl-i Sünnet'in imamları oldular. Hatta bazı yönlerde Araplardan daha fazla hizmet ettikleri cihetler var Fars milletinin. Ama Müslüman olanlarından bahsediyoruz tabi.

Fakat bir kısım siyasi çevre kin tuttu. "Nasıl bizim devletimiz böyle çöktü" diyerek içlerinde canlı tuttukları bu kini açığa vurmadılar. İslâm'a karşı güçleri olmadığından "Müslüman gözükeceğiz, içeriden teşkilatlanacağız ve Müslümanlığı bozacağız" diye karar verdiler.

O zamana kadar hiç farklı bir mezhep ismi var mıydı? Yani Ehl-i Sünnet dışında bir mezhep sahabe zamanında yoktu ama sahabenin son döneminde **Hazreti Osman** *(Radıyallâhu Anh)* **Efendimiz**'i şehit eden çapulcular **Hazreti Ali** *(Radıyallâhu Anh)* **Efendimiz**'in yanında yer alarak onun taraftarıyız anlamına gelen Şî'a ismiyle bu fırkayı kurdular, **Hazreti Ali** *(Radıyallâhu Anh)* taraftarlığıyla başlamak suretiyle bu işi karıştırdılar, ondan sonra kin kustular ve 72 fırka dediğimiz bir çok fırka ortaya çıktı. *(Bu fırkalar içerisinde **İmâm-ı Rabbânî Hazretleri**'nin buyurduğu üzere Ehl-i Sünnet'e en büyük zararı Şî'a verdi.)*

*(Bakarsanız **İmâm-ı Şehristânî** (Rahimehullâh)a ait* **"el-Milel ve'n-Nihal"** *gibi kitaplara yani)* İslam içindeki fırkalarla ilgili kitaplar var. *(Bu kitapların belki tercümeleri de var.)* Bu kitapları incelediğiniz zaman görürsünüz ki İslâm'a ve Müslümanlara en çok zarar veren fırka Şî'a'dan dallanan budaklanan muhtelif sapık fırkalardır.

Bunlar uğraştılar didindiler. Müslümanlardan intikam almak için gizli gizli siyasi faaliyet yürüttüler, esâsen Müslüman olmadılar. Ama içerde Müslüman görünerek bu hareketi yaptılar, çünkü dışardan gavur görünse o zararı veremeyecek diye içeriden faaliyet yürüttüler.

Fakat **Allâh-u Te'âlâ** bu dini koruyacağına söz verdiği için İslâm'ı muhafaza edeceğini vaad ettiği için bu âna kadar hep hakkın dışarısında kaldılar, Şî'a olarak damgalandılar, Ehl-i Sünnet içine sızıp da Ehl-i Sünnet'i bozamadılar.

Şu anda sâfiyâne bir Ehl-i Sünnet var mı? Var elhamdülillâh! Ehl-i Sünnet ve'l-Cemaat dediğimiz bozulmamış, sapık fırkalardan bir şey bulaşmamış saf Ehl-i Sünnet yaşıyorsa ki Müslümanların ekseriyeti de onlardandır.

İşte bu, **Allâhımız**'ın korumasının ve garantisinin tezahürüdür. Yoksa onların fikri özellikle İslâm'ı ve Müslümanları yıkmak, parçalamak ve Müslümanlarda **Ebû Bekr** ve **Ömer** *(Radıyallâhu Anhümâ)* düşmanlığı hortlatmaktır, planları budur.

Şimdi çok önemli bir husus da şudur; İran devleti petrol bakımından dünyanın en zengin devletidir. Maddî imkanları çok geniştir. O ambargolar falan uyduruk, Amerika'yla göstermeliktir ama İran halkı dünyanın en fakir halkıdır. Çünkü bütün parayı insanların gelişmesine ve rahatlığına değil Şî'î mezhebini dünyaya yaymaya harcıyorlar. Bütün paraları da devlet bütçesinden geliyor ve dertleri Ehl-i Sünnet'i bozmaktır.

Yoksa gavur diyarında Müslüman ol diye insanları İslâm'a çağıran bir Şî'î din adamı bulamazsın. Bütün mezheplerini Ehl-i Sünnet mensubu olan ülkelere yayıyorlar. Bunların dini takiyyedir. Takiyye ne demek; yalan konuşmak!

Bunlar yalancılık yaparak "**Ebû Bekr**'i seviyoruz, **Ömer**'i seviyoruz" diyorlar. Bunu söyleyerek insanları önce kendi yanlarına çekiyorlar. Ondan sonra senin itikadını bozmak için başka planlar hedefliyorlar. Dolayısıyla bunların dîni îmanı yalan.

Bunlar **Ebû Bekr** ve **Ömer** *(Radıyallâhu Anhümâ)* efendilerimize sövmeyi, hâşâ lânet okumayı din saymışlar. "Müslümanlara yalan söylerseniz, Ehl-i Sünnet'e takiyye yaparsanız '**Ebû Bekr**'i, **Ömer**'i, **Âişe**'yi biz de seviyoruz' deyip de onları kandırırsanız **Allâh**'a yaklaşmış olursunuz bu yalanla" diye kendi kitaplarında bu yalan onların ibadetleri sayılıyor. *(Yani zaten adamın seni kandırmak için yalan söylemesi ibadet.)*

Dolayısıyla bu yalanla insanlara yaklaşıyorlar, Ehl-i Sünnet'e yaklaşıyorlar. Onları kandırmak ve onları bir boşluğa almak için "Biz de sahabeyi seviyoruz" diyorlar. Halbuki dört beş sahabeden başka hiçbir sahabeyi sevmiyorlar. Yani **Hazreti Ali** *(Radıyallâhu Anh)* **Efendimiz**'in yanında gösterdikleri, dört beş sahabeyi geçmez sevdikleri. Geri kalan sahabenin tümünü, yüz on dört bin sahabeyi nefretle karşılıyorlar, kerih görüyorlar.

Halbuki din bize bunlardan geldi. Bu Şî'a bizim düşmanlarımızdır, **Allâh** için kulaklarınıza, aklınıza, kalbinize mukayyet olun. Bunları dinlemeyin, bunlara uymayın, bunların düşmanlığı hakkında en ufak şüphesi olan insanlara uymayın. **İmâm-ı Mâlik Hazretleri**: "Kalbi kayık olan, kalbinde bâtıla meyil olan insanlara kulak verme, çünkü kalbinde bâtıla meyil olursa *(dilinde yalan olursa, kalbinde başka dilinde başka bir şey olursa)* seni saptırır, seni kaydırır, *(seni yolundan caydırır. Sen anlamazsın bu hinliği, hâyinliği")* diyor.

Onun için bunların kaynak kitapları "Kureyş'in iki putuna lânet ibadettir" diyor. Hâşâ ve kellâ... Bunların kitaplarında **Ebû Bekr** ve **Ömer** *(Radıyallâhu Anhümâ)* efendilerimiz "Kureyş'in iki putu olarak" geçiyor ve bunlara lânet okumak da yine kendi kitaplarında ibadet olarak tarif ediliyor. Bunların dini bu.

Bunların hiç İslâmî bir faaliyetleri, İslâm'a, Müslümanlara bir faydaları mülâhaza edilemez. *(Zaten ezelden beri biz size anlatıyoruz.*

Tabi üstatlarımızın bakış açıları ve farklı yönlerden tecrübeleri var, ilimleri var, bizim dışımızda çok bilgileri var. Bir de onlardan dinleyelim istiyoruz yani. Bu zat bu konuda bizleri kesinlikle uyarıyor.)

Bunların derdi bu Şî'îliği yaymak, bu bozuk inançları yaymak. Bunlar **Âişe** *(Radıyallâhu Anhâ)* annemize iftira ediyorlar ve onu hiç sevmiyorlar. **Hazreti Ömer** *(Radıyallâhu Anh)* **Efendimiz**'in kızı **Hafsa** *(Radıyallâhu Anhâ)* annemizi sevmiyorlar.

*(Yani biz kendi annemize, babamıza, yakınımıza bir şey konuşuldu mu diken diken oluyoruz, çok tepki veriyoruz ama maalesef dinimize, Kur'ânımız'a, kutsalımıza, sahabemize, gerçek anamıza, **Âişe** anamız gibi özbe öz anamızdan ileri analarımıza konuşan adamlara gerçekten tepki vermiyoruz. "Onlar da Müslüman, bir fikirdir, onlarla da konuşalım bakalım ne diyorlar?" şeklinde yanaşabiliyoruz. Bu bizim yaklaşımımız -şahsen ben öyle değilim amagenel mânâda bizim yaklaşımımız İslam'la, Ehl-i Sünnet'le ve **Allâh Rasûlü** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in sevgisiyle *ve onun namusunu muhafazayla bağdaşmıyor gerçekten.)* Onun için bunlara kulak vermeyelim, bunların hîlelerine karşı uyanık olalım, bunlar çok büyük tehlikedir. **Allâh** şerlerinden muhafaza eylesin. Âmîn!

TASAVVUFUN ÖNEMİ VE BOZULMUŞ TARÎKATLAR

Cübbeli Ahmet Hoca Efendi: Üçüncü sua limiz; Ehl-i Sünnet ve'l-Cemaat mezhebiyle tasavvuf ve tasavvufî ekoller arasındaki irtibat nedir? Bazı tasavvufî ekollerin Şî'îleşme temâyülleri var. Sahabe düşmanlığı, özellikle **Hazreti Mu'âviye** düşmanlığı var, bu hususta neler söylemek istersiniz?

Üsâme Rifâ'î Hazretleri: Ehl-i Sünnet ve'l-Cemaat neyse tasavvuf ehli odur. Ehl-i Sünnet'le tasavvuf arasında bir fark yok. Tasavvuf da bir ilimdir, ne gibi? Tefsir, hadis, fıkıh gibi. Nasıl ki fıkıh ilmi kaynaklarını Kur'ân ve Sünnet'ten alıyor. Ama **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* zamanında bu şekil fıkıh bapları var mıydı?

Bu şekil yoktu ama hadîs-i şerîflerle **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* tüm meseleleri beyan etti, sonra âlimler "Aynı konuda" olan hadisleri aynı bapta birleştirelim de arayan aradığını kolay bulsun dediler ve nikah bahsi, talak bahsi, zıhar bahsi gibi mevzulara ayırdılar.

Tasavvuf da böylece ahlâk ilmidir yani Kur'ân ve Sünnet'te, âyet-i kerîmelerde ve hadîs-i şerîflerde geçen güzel ahlâkı temin eden, tesis eden çok yüce bir ilimdir.

Nitekim **İmâm-ı Kuşeyrî** *(Rahimehullâh)*ın risâlesinin beyan ettiği ricâlin büyüklerinden **İmâm-ı Kettânî** *(Kuddise Sirruhû)***Hazretleri**:

«اَلتَّصَوُّفُ عِبَارَةٌ عَنِ الْأَخْلَاقِ، فَمَنْ زَادَكَ فِي الْأَخْلَاقِ فَقَدْ زَادَكَ فِي التَّصَوُّفِ.»

"Tasavvuf ahlâktan ibarettir. Senin ahlâkının güzelleşmesinde kim sana bir katkı sağlamışsa, gerçekten o senin tasavvufta ilerlemene katkı sağlamıştır" diyor.

(Buradan da şunu anlayalım. Tabi nefsi tezkiye etmenin, kalbi arındırmanın yolu zikirden geçer, teheccüde kalkacaksın, beş bin kere ***Allâh*** *diyeceksin, Lâ ilâhe illâllâh diyeceksin, işte bu tarikat dersleri var ya bütün bunlardan da esas gaye neymiş? Ahlâkı Kur'ân'a ve sünnete uydurmakmış. Sen tasavvuf ehli yim deyip de sair insanlardan bir farkın olmazsa, onlar gibi sinirleniyorsan, onlar gibi bağırıyorsan, onlar gibi gıybet-dedikodu ediyorsan, bu sefer tasavvufun sana bir faydası olmamış oluyor. Tasavvufun faydası çoktur ama senin tasavvuf ehliyim diye geçinmenin bir lüzumu yoktur.)*

Çünkü tasavvuf ahlâktır. İşte dünyaya soğukluk anlamına gelen; zühd, dünyaya meyilsizlik, tevazu, sabır, takva, şükür vs. bap bap anlatılmış. Nasıl fıkıhçılar Kitap ve Sünnet'e dayanarak fıkhı baplara ayırmış, tarikatları kuran tasavvuf ehlinin büyükleri de âyet ve hadislerden aldıkları ilimlerle bu konuları baplandırmışlar, taçlandırmışlar ve insanların hizmetine sunmuşlardır.

Tasavvufta hiçbir sorun yok ve gerçek tasavvuf ehlinin yolu sünnetin hakikatidir, bunda bir sıkıntı yok. Lakin bazı insanlar tasavvuf adı altında kendilerini gösterebilirler ve şerîatın zahirine uygunsuz fikirler, inançlar, ameller, ortaya atabilirler. Burada bizim ölçümüz nedir? Kur'ân ve Sünnet'tir.

Cüneyd-i Bağdâdî *(Kuddise Sirruhû)*nun buyurduğu gibi:

«عِلْمُنَا هٰذَا مُقَيَّدٌ بِالْكِتَابِ وَالسُّنَّةِ.»

"Bizim ilmimiz Kitap ve Sünnet'le bağlıdır."

Yani, Kur'ân ve Sünnet'e uyanı alırız, uymayan havada da uçsa, denizde de yürüse biz ona itibar etmeyiz.

(Bu arada tabi o tarikat mensuplarının da birçokları Ehl-i Sünnet'te devam ediyorlar. Ama bazı tarikatlarda, özellikle Osmanlı içindeki bazı tarikatlarda, Mevlevilik de hak tarikat, Bektaşilik de hak tarikat, Kādirîlik, Uşşâkîlik zaten hak bildiğimiz şeyler. Ama bunların bazılarında maalesef daha sonra gelenlerin ilim ehli olmaması ve Ehl-i Sünnet'i bilmemesi sebebiyle bazı sahabeyi sevmeme, özellikle ***Hazreti Muâviye Efendimiz****'e hakaret etme "Ne severim, ne söverim" gibi laflar geliştirme gibi sahabe arasında tefrik türü bazı sorunlar var. Bunu bazı tarîkatlar bilirler.*

*Şu anda da bunlar faaliyettedirler. Namazında, abdestinde bizim gibi görünürler. Ama sorduğun zaman "****Muâviye****'yi sevmem" derler. Zaten bunların durumunu anlamak için ne yapmak lazım?!*

Sahabeden de ***Muâviye*** *(Radıyallâhu Anh)ı sormak lazım. Çünkü orada onların Ehl-i Sünnet itikadı hakkındaki birikimleri ortaya çıkmış oluyor. İşte bu noktada Üstadımız buyurdu ki)*: Bir defa **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*:

«اَللّٰهَ اَللّٰهَ فِي أَصْحَابِي، اَللّٰهَ اَللّٰهَ فِي أَصْحَابِي، لَا تَتَّخِذُوهُمْ غَرَضًا بَعْدِي، فَمَنْ أَحَبَّهُمْ فَبِحُبِّي أَحَبَّهُمْ، وَمَنْ أَبْغَضَهُمْ فَبِبُغْضِي أَبْغَضَهُمْ.»

"Ashâbım hakkında *(kötü konuşma hususunda)* **Allâh'tan sakının Allâh'tan. Ashâbım hakkında Allâh'tan sakının Allâh'tan. Benim ardımdan onları tenkit oklarınıza hedef yapmayın. Onları seven beni sevdiği için onları sevmiştir. Onlara sevmeyen beni sevmediği için onları sevmemiştir"** *(Tirmizî, Menâkıb:59, no:3862, 5/696; Ahmed ibni Hanbel, el-Mûsned;no:20578, 34/185; İbni Hibbân, es-Sahîh, no:7256, 16/244)* buyurmuştur.

Bu kadar sahih kaynaklarda bu hadîs-i şerîf varken, sahabeden her hangi birinin aleyhinde nasıl konuşulabilir?!

(Sonra bir âyet-i kerîme okudu Fetih Sûresi'nin son âyetini biliyorsunuz. Arapçadaki 29 harfin içinde bulunduğu Kur'ân-ı Kerîm'deki iki âyetten biri olan "Muhammedün Rasûlüllah" âyeti.)

Ne buyurdu **Allâh-u Te'âlâ**:

﴿مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَاةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْأَهُ فَآزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَى عَلَى سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَ اللهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾

"(O hak din ile gönderilen zât) **Allâh'ın rasûlü Muhammed'dir. Onunla birlikte olan o** *(mümin)* **kimseler, kâfirlere karşı pek şiddetlidirler, kendi aralarında ise çok merhametlidirler.**

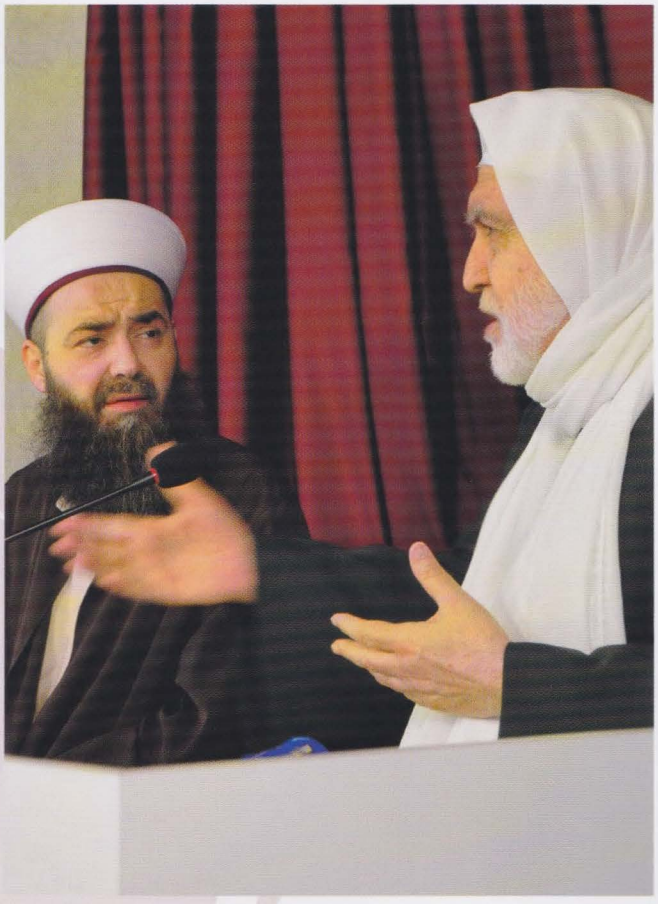

(Ey görebilen! Habîbimin ashâbı o kadar çok namaz kılarlar ki) **sen onları sürekli rükû edenler ve secde yapanlar olarak görürsün, onlar Allâh'tan bir lütuf ve** *(sevap, bir de)* **rıza** *(ve hoşnutluk)* **aramaktadırlar. Yüzlerindeki alâmetleri ise, secde eserindendir. İşte sana! Bu, onların Tevrât'taki ilginç vasıflarıdır.**

Onların İncil'deki acayip sıfatlarıysa, filizini çıkarmış bir ekin gibidir ki, o *(filiz)* **onu kuvvetlendirmiş, bu sebeple o iyice kalınlaşmış ve derken kökleri üzerinde doğru düzgün durabilmiştir, böylece** *(kısa bir zamanda iyice serpilip güçlenmesi ve güzel görüntüsü)* **ekicileri hayran bırakmaktadır, tâ ki O** *(Rableri)* **onlar sebebiyle kâfirleri öfkelendirsin** *(ve onları kızgınlıklarından çatlatsın)*.

İman etmiş olan ve salih ameller işlemiş bulunan o kişilere Allâh *(beşeriyet gereği işleyebilecekleri günahlar için)* **tam bir mağfiret ve pek büyük bir mükâfat söz vermiştir."** *(Feth Sûresi:29)*

Allâh-u Te'âlâ, Efendimiz *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* in **Allâh**'ın elçisi olduğunu beyandan sonra onunla beraber olanları methediyor, onların kâfirlere karşı şiddetli, aralarında merhametli olduklarını bildiriyor.

"Sen onları rükûda, secdede, görürsün" buyuruyor. *(Yani devamlı ibadetteler, adresleri rükû secde; devamlı* ***Allâh****'ın lütfunu ararlar, rızasını ararlar, alınlarındaki sîmaları secde izidir.)*

Tevrat'taki misalleri böyle. *(Daha babalarının sulbüne, annelerinin rahmine düşmeden Tevrat'ta methedilmişler.)* İncil'deki misalleri yeni çıkan, sonra beslenen, büyüyen, gelişen, sapı üzerinde dimdik durup güçlenen bir bitki gibi bereketli bir ürün gibi açıklanıyor.

Fakat âyet-i kerîmenin sonunda bir mesele var. Allah-u Teâlâ Peygamberinin ashâbını neden bu kadar geliştirdi, yetiştirdi meselesi:

(Nuh (Aleyhisselâm) 950 senede 8 kişi iman ettirebildi. Mûsâ (Aleyhisselâm)ın durumu ortada; 600.000 Benîisrâil irtidad etti, 12 bin kişi mümin kaldı. Ama burada 23 senede 114.000 küsür sahabe yetişti. Tabirlere dikkat edelim.)

İşte bu sahâbenin hepsi adaletlidir. Hepsi faziletlidir. Hatta *(bir tabir kullandı, ben söylesem kızarsınız, tercüme ediyorum)* hepsi kutsaldır *(dedi. Şimdi derler ya "Kutsallaştırmayın, şunu yapmayın, bunu yapmayın, sahabe de bizim gibi adam.." Evet, onlar bizim gibi beşer olabiliriz ama onların bizden farkı var, fazileti var.)*

Allâh-u Te'âlâ *(onları methetmiş, Tevrat'ta, İncil'de daha onları yaratmadan önce methetmiş)* onları seçmiş, en büyük Peygamberine sahabe olmak üzere onları seçmiş, bu nedenle diğer pey gamberlerin sahabesinin hepsinden üstün olmuşlar ve âyet-i kerîmenin en sonundaki meseleye dikkat. **Allâh-u Te'âlâ: "Kâfirler onlarla çatlasın ve kâfirler onların gelişmesiyle sinirlensin diye ben onun sahabesini böyle yetiştirdim"** buyuruyor.

*(Şimdi burada **İmâm-ı Mâlik Hazretleri**'nin bir sözüne yer verdi.)* **İmâm-ı Mâlik Hazretleri** buyuruyor ki: "Sahabe-i kiramdan *(velev ki **Hazreti Vahşî**)* olsun, herhangi bir kişiye karşı kalbinde bir kin, bir nefret, bir buğuz, bir adâvet bulana bu âyet-i kerîmedeki 'Kâfirler onlara karşı sinirlenir ve öfkelenirler' tehdidinden nasip vurmuştur."

Ehl-i Sünnet'in imamı bu zat, ölçü veriyor size, Ehl-i Sünnet'in bir ölçüsünü veriyor size. *(**İmâm-ı Mâlik**, (Radıyallahu Anh)ın sözü bu, koca müctehit. Tercümeyi de çok dikkatli yapıyorum, çünkü çok keskin bir nokta, kelimeleri çok dikkatli tercüme etmemiz gerekiyor. Zîra itikādî bir konu.)*

Bir müminin kalbinde herhangi bir sahâbîye karşı kinin asla bulunmaması gerekiyor.

*(Bu size ölçü olsun, hangi kitabı okursanız, hangi hocayı dinlerseniz. Onların beyanlarında sahabe hakkında en ufak bir nefret, kin, terbiyesizlik -ki şu anda çok yapılıyor maalesef- bulursanız bilin ki o kişi geride zikredilen âyet-i kerîmenin beyanı vechile kâfirlikten nasibini almıştır. Nitekim **İmâm-ı Rabbânî Hazretleri "Mektûbât"**ında **Allâh-u Te'âlâ** sahâbeye buğzedenlere kâfir ismi taktı diyor, bu âyeti de delil getiriyor.)* Çok ince bir mesele! Sen 5 sahabeyi sev, 115.000 sahabeden nefret et! Bu nasıl Müslümanlık ya?!

(Bu nasıl Müslümanlık?! Oysa Kur'ân-ı Kerîm'de "Kâfirler çatlasın diye onları yetiştirdim" buyruluyor. "Onunla beraber olanlar" âyet-i kerîmesinde 5 sahabeden mi bahsediliyor?!

﴿وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ
وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ
رَضِيَ اللهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ﴾

"Muhâcirler ve Ensâr'dan *(iki kıbleye doğru namaz kılma faziletine erişme hususunda, Akabe beyatları, Bedir ve Bey'atü'r-Rıdvân gibi önemli hadiselere iştirakte)* **öne geçen o ilkler, bir de o kimseler ki** *(başlıca iman ve taat olmak üzere, tüm güzel hasletlere sahip olmak gibi bir)* **ihsan ile onları hakkıyla izlemiştirler, Allâh** *(o tâbi'în tabakasından ve kıyamete kadar)* **onlar***(ın izini süren kullar)***dan razı olmuş** *(amellerini beğenerek ibadetlerini kabul buyurmuş)* **tur, onlar da O'ndan** *(aldıkları yüce mükâfatlara)* **râzı olmuşlardır."** *(Tevbe Sûresi: 100'den)*

Evvelkiler, sonrakiler, muhacirler ve ensar buyrulduğu noktada 5 sahabe mi var? Bu nasıl din?! Nasıl İslam ya hu?! Böyle bir şey olmaz. Bütün din bize âyet-âyet, hadis-hadis bu sahabeden geldi. **Hazreti Muâviye** *(Radıyallâhu Anh)* **Efendimiz**'in 120 küsür hadis rivayeti var.

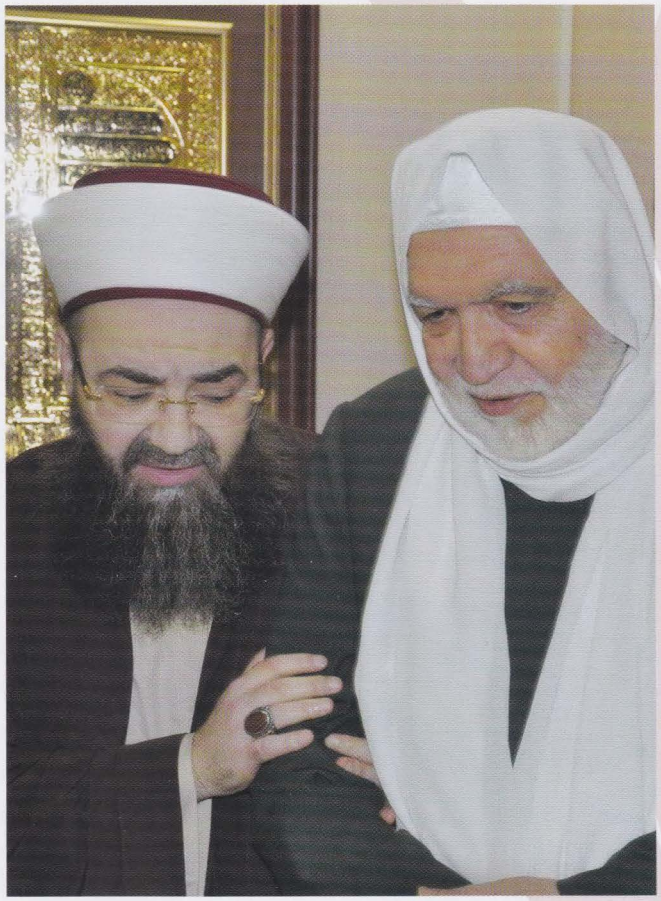

Sırf ***"Buhârî"***de bile kaç küsür hadis rivayeti var. ***"Buhârî"*** zerre kadar şüpheli olan bir insandan hadis rivayet etmez.

Elinde yem varmış gibi gösterip de atı kandıran muhaddisi gördüğünde "Atı kandırıyor, beni de kandırır" diyerek ondan o en büyük hadisçiden hadis almadı, biliyorsunuz bu konuyu.

İmâm-ı Buhârî *(Rahimehullâh)* kadar hassas kim olabilir?! İki rekat namaz kılmadan, gusül abdesti almadan bir hadis yazmamış. ***"Sahîh"***indeki 8.000 küsür hadîs-i şerîfi istihâreyle yazmış. Bu zat **Hazreti Muâviye**'den bu kadar hadis almış, babası **Ebû Süfyan** *(Radıyallâhu Anhümâ)*dan da **İmâm-ı Buhârî** *(Rahimehullâh)* hadîs-i şerîf almış. **Allâh** yolunda **Ebû Süfyan** da gözünü vermiş, cihatlara katılmış, sonradan çok güzel Müslüman olmuş.)

Hazreti Muâviye *(Radıyallâhu Anh)* **Efendimiz**'in faziletleri hakkında bir çok hadîs-i şerîfi **Ahmed ibni Hanbel** ve **Tirmizî** *(Rahimehumellâh)* kitaplarında zikrediyor.

Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in ona duaları var, **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*e çok itaat etmiş, *(sonra vahiy katipliği var)*, **Ömer** ve **Osman** *(Radıyallâhu Anhümâ)* efendilerimizin vâlisi olarak onlara itaat etmiş, **Hazreti Ömer** *(Radıyallâhu Anh)* döneminde başlamış vâliliği.

Birçok İslam beldelerini fetheden **Hazreti Muâviye** *(Radıyallâhu Anh)*dır. Fetihlerin bir çoğuna imza atmıştır.

(Ondan sonra:

«أَوَّلُ جَيْشٍ مِنْ أُمَّتِي يَغْزُونَ مَدِينَةَ قَيْصَرَ مَغْفُورٌ لَهُمْ.»

***"Ümmetimden Kayser'in şehrine** (İstanbul'a) **gazaya çıkan ilk ordunun günahları bağışlanmıştır"** (Buhârî, Cihâd:92, no:2766, 3/1069) hadîs-i şerîfinden dolayı **Ebû Eyyûb el-Ensârî Hazretleri** bile müjdeye nail olayım diye İstanbul'a geldi ki o da **Hazreti Muâviye** zamanında çıkarılan ordudur. **Hazreti Muâviye**'nin ordusu İstanbul'a ilk gazaya çıkan ordudur. Ondan sonra bir şey anlattı, ben bunun detayını bu kadar bilmiyordum:)*

Deniz gazası çok mühimdir. *(Nitekim* ***Rasûlüllâh*** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem):*

«أُرِيتُ قَوْمًا مِنْ أُمَّتِي يَرْكَبُونَ ظَهْرَ الْبَحْرِ كَالْمُلُوكِ عَلَى الْأَسِرَّةِ.»

"Ümmetimden bir kavim bana gösterildi ki, tahtlar üzerindeki krallar gibi onlar da denizin üzerine binip *(deniz aşırı harplere gide)***cekler"** *(Müslim, İmâre:49, no:5044, 6/50)* ***buyurmuştur.)***

Ama **Ebû Bekr Sıddık** *(Radıyallâhu Anh)* zamanında bu nasip olmadı. **Hazreti Ömer** *(Radıyallâhu Anh)* zamanında da nasip olmadı, fetihler hep karadan gidilerek oldu. Sonra **Hazreti Osman** *(Radıyallâhu Anh)* zamanında **Hazreti Muâviye** *(Radıyallâhu Anh)* Şam vâlisiyken: "Ben deniz harbine çıkacağım, senden izin istiyorum" dedi.

Hazreti Osman *(Radıyallâhu Anh)* **Efendimiz**: "Bu tehlikelidir, ben ümmeti sıkıntıya sokamam" dedi. *(Yani deniz, altın, su, telef olma tehlikesi çok diyerek buna izin vermedi.)* **Muâviye** *(Radıyallâhu Anh)*: "Ama Fars'lar bizden evvel bunu yaptılar. Rum'lar hâlâ yapıyor. **Allâh**'a davet yolunda en geniş alan deniz alanıdır. Mutlaka deniz cihadını başlatmamız lazım" dedi.

O vakit **Hazreti Osman** *(Radıyallâhu Anh)* : "Tamam o zaman sana izin vereyim ama bir şartla ki, kendin bizzat o gemide bulunacaksın ve en sevdiğin hanımını da yanına alacaksın. Böylece o harpte, gemide bulunursan izin veririm" dedi.

Bunun üzerine **Muâviye** *(Radıyallâhu Anh)*: "Ne demek? Başım gözüm üstüne, **Allâh** yolunda" dedi ve **Hazreti Muâviye** *(Radıyallâhu Anh)* Kıbrıs üzerine gidilen o deniz gazâsında bizzat kendisi emirlik etti, en sevdiği eşi **Fâhite** *(Radıyallâhu Anhâ)*yı da yanına aldı ve böylece ilk deniz cihadını yaptı.

(Buradan da şu çıkıyor, hani:

«مَنْ سَنَّ سُنَّةً حَسَنَةً فَعُمِلَ بِهَا، كَانَ لَهُ أَجْرُهَا وَمِثْلُ أَجْرِ مَنْ عَمِلَ بِهَا، لَا يَنْقُصُ مِنْ أُجُورِهِمْ شَيْئًا.»

***"Her kim iyi bir sünnet ortaya koyar** (çığır açar) **da, onunla amel olunursa, o kişi için onun ecri ve onunla amel edenlerin ecri vardır. Onunla amel edenlerin ecrinden de hiçbir şey eksilmez"** (İbni Mâce, İmân:14, no:207, 1/75) hadîs-i şerîfi var ya!)*

İşte **Muâviye** *(Radıyallâhu Anh)*dan sonra dünya çapında *(Osmanlıların cihatları dahil)* devam eden bütün deniz savaşlarında cihad eden mücahitlerin sevabının bir misli de onun defterine yazılıyor. Çünkü deniz cihadını ilk o başlattı. Artık bu kadar fazîletli ve bu kadar itaatkâr bir insan, sünnete ittibâ'ı olan bir sahâbî hakkında "Ben onu sevmem" nasıl denebilir?! Onun için Ehl-i Sünnet'in şiârı sahabenin tümünü sevmektir. Tümüne ne diyeceğiz? "Radıyallâhu Anh" diyeceğiz.

(Kur'ân-ı Kerîm'de ***Allâh-u Te'âlâ*** *"Radıyallâhu Anhüm" yani "Ben onlardan razı oldum" diyor. Adamın biri de kalkıp "Benim Radıyallâhu Anh demek içimden gelmiyor" diyebiliyor.*

Ya hu sen demesen ne olacak?! Sen Radıyallâhu Anh demesen sahabe ne kaybedecek?! Ama sen çok şey kaybedeceksin! Ehl-i Sünnet'ten çıkacaksın.)

Demek ki Ehl-i Sünnet olmanın şartı; sahabenin tümünü sevmek, tümüne radiyallâhu anh demek ve aralarında ayrım yapmadan hepsini adaletli kabul etmekmiş.

SÛRİYE'NİN SON DURUMU

Cübbeli Ahmet Hoca Efendi: Dördüncü soru olarak Suriye hakkındaki son durumu soruyoruz. Kurtuluş ne zaman? Yakın mı inşâallâh? Yani oradaki en iyi haberleri siz biliyorsunuz. Bu Ehl-i Sünnet'in durumu ne olacak?

Üsâme Rifâ'î Hazretleri: Ehl-i Sünnet'e, Suriye'ye çok dua etmenizi istiyorum, sizi salihlerden görüyorum, gece teheccütte salih kullar **Allâh**'a yalvarırsa, **Allâh** dualarını boş çevirmez.

«اَلدُّعَاءُ سِلَاحُ الْمُؤْمِنِ.»

"Dua müminin silahıdır *(doğru kullanılırsa boş çıkmaz)"* buyruluyor.

Ehl-i Sünnet'in çok zor durumu var. En mühim silahımız, kuvvetimiz dua olsun, sizin dualarınızla **Allâh-u Te'âlâ** acil yardım gönderecek, dualarınızı eksik etmeyin. Bu Suriye'nin durumu çok acayip bir şey.

Esasen Ehl-i Sünnet olan genel halk ile Nusayrîler arasında yani Râfizîler-Şî'îler arasında bu harp başladı. Aslında birkaç ay zarfında **Beşşar Esed**'in düzeni çökecek kadar da zayıf idi ve birkaç ayda fetih tamam olacak diye bekleniyordu ama dünyadaki Râfizîler ayaklandı, Şî'îler İran'dan, Irak'tan, Lübnan'dan, Azerbeycan'dan Suriye'ye girdiler, akın ettiler ve böylece **Beşşar**'ın rejimini dik tutmak için uğraştılar, çok büyük bir güç sarf ettiler.

Ama Ehl-i Sünnet'in mücahitleri maddî birçok güçsüzlük ve imkansızlığa rağmen elhamdülillâh **Beşşar**'ın gücünü söndürdüler ve şu anda da Suriye genelinde onun bir gücü kalmamış, birçok vilayetler üzerinde etkisi kalmamış vaziyette ama zalimliği tabi devam ediyor. Kendisinin bir devlet düzeni kalmamış durumda. Ancak şu ana kadar 500.000'e yakın şehit var ve bu zalimin zindanlarında 800.000 esir var.

(Bakın şimdi siz, "gideceğiz hanım evde çay yaptı, meyve yiyeceğiz" diye hesap ediyorsunuz. Bize de "Amma da uzattınız" diye içinizden belki de böyle geçirenleriniz var. Estağfirullah diyorsunuz. Tamam da ***Hasbi Hoca****'nın: "Estağfirullah diyesiniz diye demiyorum" dediği gibi. Yani kardeşlerim, bakın şu anda 800.000 kişi zindanda, hadi ölen cennete gitti tamam ama 800.000 Müslüman)*

Burada kadınlar var, ciğerlerim parçalanıyor üzüntüden, perişan olduk. Zerre kadar îmanı olanı konuşmuyoruz. *(Zaten Şî'îsi, Nusayrî'si, bilmem nesine îmandan, takvadan mı bahsedeceğiz?)* Lâkin zerre kadar insanlığı olan, şerefi olan biri kadına musallat olur mu yahu?! Bu nedenle parçalanıyoruz. Ne olur dua, gece gündüz dua edin, babalarınıza, analarınıza, hanımlarınıza söyleyin. Çoluk çocuk yalvarın **Allâh**'a! **Allâh-u Te'âlâ** sizi kırmaz.

(Bir an evvel dua edelim, 3 seneyi geçti, ne olacak bu iş?! 800.000 kişi zindanda, ben bu kadar bilmiyordum hapistekilerin sayısını. Bu zalimlerin işkencelerini düşünebiliyor musunuz?! Bu esirlerin ne zulüm altında olduklarını düşünebiliyor musunuz?! Bunların kıpırdanabilecekleri yerleri var mı acaba?! Bu kadar insanları nereye sıkıştırmışlardır?! 800.000 kişiyi sağına soluna döndürmez bunlar. Nasıl abdest alacak, nasıl namaz kılacak, ne yiyecek, ne içecek bunlar?! Hocamız demiyor ama siz biliyorsunuz. Ne tecavüzler olduğunu haberlerden duyuyorsunuz,

30.000 kadının ırzına tecavüzden tut, bir de bunun çocuklarının gözünün önünde yapıldığını düşün, yazıktır günahtır.)

Bunca ulemâ muhacir oldular, bu bir imtihandır, yardım çok yakındır. Avrupa'daki kâfirlerden de Esed'e birçok yardım var, gizlice onlar da illa **Beşşar**'ın durması için uğraşıyorlar. Çünkü bu kadar dış destek olmasa nasıl duracak bu melûn, hiçbir gücü yoktu bunun ama velakin:

«اَلْكُفْرُ مِلَّةٌ وَاحِدَةٌ.»

"Küfür tek millet" buyurulduğu gibi İslam'da tek millet olsun, o zaman duamız aynı yere yönelsin, inşâallâh duamız, teveccühümüz ve yönelişimiz Müslümanların, hâssaten Ehl-i Sünnet'in kurtuluşu için olsun ve bâ husus Suriye'deki *(diğer yerlerde de var ama bu kadar büyük bir alanda değil yani 800.000 esir nerede var?!)* esirlerin bir an evvel kurtulmaları için yalvaralım **Allâhımız**'a inşâallâh. Ama **Rabbim** bu imtihanla hakkı batıldan ayırıyor. Dostu düşmandan seçiyor.

(Bu zamana kadar ne kadar dedik dedik, yine de Şî'a'nın durumunu pek anlatamamıştık. Şimdi tabi çok pahalıya patlamakla beraber "anladık" diyenler oldu ama onların da ne kadar anladıkları belli değil. Yine onlar bir de bakarsın tornistan da yapabilirler. Çünkü dinini-imanını satmış adamlardan ne beklenir?! Onlar mezheblerini haydi haydi satarlar.

Ama biz Ehl-i Sünnet yolunda dimdik duracağız inşâallâh, Ehl-i Sünnet kardeşlerimize hem maddî hem mânevî dualarla destek olacağız inşâallâh, bu Suriye'nin kurtuluşu için çalışacağız. Üstadımızın buraya teşrifleri bu mübarek cuma gecesi mühim bir şey. Her şey bir şeye sebep.

***Efendi Hazretlerimiz**'in evliyâullâhın büyüklerinden olması hasebiyle tabi kendisine gayp bildirilenlerden! İlk bu işler başladığında "Üç ayda, beş ayda biter felan" denildiği zaman "Zor" buyurmuştu. Bakın üç seneyi geçti ve zor oldu, çünkü **Allâh-u Te'âlâ** ona bildirdi ama devamlı dua ediyordu, mübarek zat geçende ağlıyor, bir kızın yakıldığı ona gösteriliyor. "Kızı yakıyorlar yetişin" der gibi mübarek oturduğu yerden görüyor böyle yananları, yıkılanları. Ne kadar üzülüyor, ağlıyor, durduğu yerde mübarek Gavs himmet ediyor.*

*Ama ne yapsın bela çok büyük, imtihan çok büyük! Bununla beraber şu anda **Efendi Hazretlerimiz**'den de böyle bir dua ve yardımın yakınlığına dâir bir işaret alındı. Bir dualar yapsak... Var ya yaparız biz bu işi Ehl-i Sünnet Müslümanlar olarak! İçimiz yansın biraz, gidip evde çoluk çocuk oturacağız, çay içeceğiz derdi değil de Müslümanlar ne haldedir diye onların derdiyle dertlensek var ya! Biraz keyfimiz kaçsa **Allâh-u Te'âlâ** bizim müminlerin arkasından duaları yapacağımız yanlarında yapılandan ziyade kabul eder yani onun için inşâallâh bu duaları tutturacağız.*

***Allâhım** bize din gayreti versin. Bu Suriye'deki ve dünyadaki Ehl-i Sünnet'in derdiyle bizi dertlendirsin **Allâhım**. Keyfimizi kaçıracak, uykumuzu kaçıracak kadar dertlendirsin "Müslümanların dertleriyle dertlenmeyen kâmil Müslüman olamaz" sırrına mazhar eylesin. Çünkü hadîs-i şerîfi anlarsan, gerçek Müslüman olmak için onların derdiyle dertlenmen icap ettiğini anlayacaksın.)*

Biz dünyanın hiçbir yerinde Türkiye'de bulduğumuz desteği bulmadık. Suriye'deki Ehl-i Sünnet muhacirler buraya kaçtılar, aileleriyle geldiler.

Dünyanın hiçbir yerinde *(anlayın artık bu kadar İslam âlemi var hiçbir ülkede)* Türkiye'deki yardımı, desteği görmedik.

Özellikle Ehl-i Sünnet'e karşı, bize karşı Türk milletinin çok müdâfaası oldu, bizi sığındırdılar, yardım ettiler.

(Tabi ki kendi şahsı için konuşmuyor. 1 milyona yakını muhacir, bunların yemesi içmesi çadır vs.. her türlü imkanların seferber edildiğine şahitlik ediyoruz, görüyoruz.)

Yahudi Hristiyanlar plan yapıyorlar, oyun yapıyorlar, tabi bu yardımın, desteğin bozulması için de uğraşanlar çoktur ama **Allâh-u Te'âlâ** size yardım edecek.

(Ehl-i Sünnet ve'l-Cemaat'in mücadelesinde ve müdâfaasında bizim bakış açımız buradan farklı olabilir, onları anlayamayabiliriz. Çeken bilir değil mi, ağrıyı çeken bilir. Şimdi benim bir yerim ağrıyor, sen nasıl anlayacaksın?! Bu zatlar işin içinde, üç senedir muhacir ve mücahit durumdalar, maddî mânevî her şeyi biliyorlar ve bu zat ulemâ birliğinin başkanı, dolayısıyla bizim bilgilerimiz sağlıklı olmayabilir ama hakikaten bu noktada kendisi Türklerin Ehl-i Sünnet'e yardım ettiklerini söylüyor.

*- **Allâh-u Te'âlâ** Ehl-i Sünnet'e yardım edenlere yardım eylesin. Ehl-i Sünnet'i yardımsız bırakanları **Allâh** mahrum eylesin. Ehl-i Sünnet ve'l-Cemaatı hakta, Ehl-i Sünnet merkezinde, Kur'ân ve Sünnet merkezinde cem eylesin. Âmîn! -*

Bizden çok dua istiyor ve size çok teşekkür ediyor, Türk milletine çok teşekkür ediyor ve "Bu desteğinizle beraber inşâallâh birlikte yardımı göreceğiz" diyor. Kendisini daha fazla yormayalım, daha suallerimiz var tabi Ehl-i Sünnet'le ilgili itikādî konularda, 4 mezhebe ittibâın lüzumu, kader meselesi, gençliğe nasihatler gibi mevzûlarda. İnşâallâh biz dileriz çok daha teşrif etsin ama bir yandan da inşâallâh Suriye yatışsın da memleketlerine dönsünler. Ders okutuyorlardı âlimler orada.

*Dolayısıyla bizim aramızda çok kalsın isteriz ama bir an evvel vatanlarına dönsünler, medreseleri tekkeleri orada, Şam'da büyük hizmet ediyorlardı, keşke orası bir an önce özgürlüğüne kavuşsun, **Allâh-u Te'âlâ** İslâmî bir hürriyet ve Ehl-i Sünnet devleti nasip eylesin. Âmîn!)*

"Buhârî"de geçen:

«لَا يَزَالُ مِنْ أُمَّتِي أُمَّةٌ قَائِمَةٌ بِأَمْرِ اللهِ لَا يَضُرُّهُمْ مَنْ خَذَلَهُمْ، وَلَا مَنْ خَالَفَهُمْ حَتَّى يَأْتِيَهُمْ أَمْرُ اللهِ وَهُمْ عَلَى ذٰلِكَ.»

"Ümmetimden bir tâife Allâh'ın *(hak olan)* **emri ile kāim olacaklar. Onları yardımsız bırakan ve muhâlefet edenler, onlara zarar veremeyecek. Allâh'ın emri olan** *(ölüm)* **onlara gelinceye kadar, bu hal üzere olacaklar"** *(Buhârî, Menâkıb:24, no:3442, 3/1331)* hadîs-i şerîfinin peşinde **Muâz** *(Radıyallâhu Anh)*:

«وَهُمْ بِالشَّامِ.»

"Bu cemaat Şam'da dâim olacak" buyuruyor ve bu söz hadis kaynaklarında geçiyor.

*(Onun için Nusayrîler, şunlar, bunlar, gavurlar "Şam'ı biz ele geçirdik" falan diye, heveslenmesinler. Şam Müslüman Ehl-i Sünnet'in olarak kalacak. Bütün dünya bozulsa da Şam bozulmayacak. **Hazreti Mehdi** Şam'da Mescis-I Aksâ'da imam olacak, **İsâ** (Aleyhisselâm) Emevî Câmii'nin minaresine yani Şam'ın doğu cihetindeki beyaz minareye inecek, dolayısıyla dünyanın her yerinden İslam çekildiği gün, en son zamanda bile Şam İslam'ın kalesi olarak kalacak inşâallâh ama biz de "Çorbada ne tuzumuz var? Ehl-i Sünnet'i müdâfaada ne hizmetimiz var?" diye kendimize sorarak iyi hesap yapalım.*

*Bugünler o günlere hazırlık değil mi?! Nesiller yani Şam'da o gün kalacak nesiller de bugünkü bu zatların nesilleri olacak dolayısıyla, biz de vazife mizi yapmaya bakalım. **Allâh-u Teâlâ** dinini tamamlayacak ama biz ne yaptık, onu da bize soracak.*

*Onun için **Allâh-u Teâlâ** Ehl-i Sünnet merkezinde bizleri daim eylesin, cem eylesin. Âmîn!)*

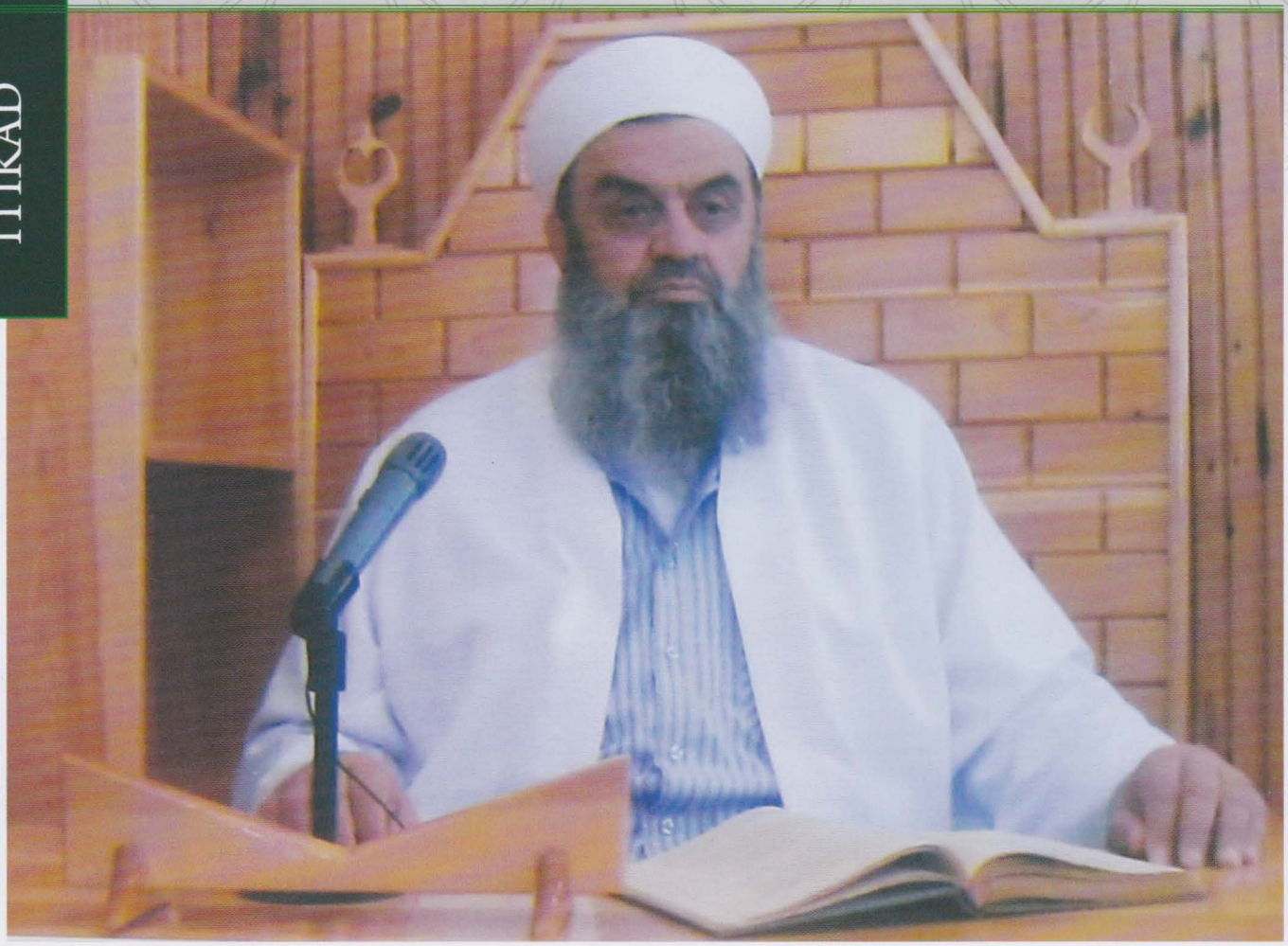

KENDİNİ TEVHİD EHLİ BİLİP TEVHİD'DEN NASİBİ OLMAYANLAR

RESÜL BÖLÜKBAŞ

Yüce Allah'ın Tekvin Sıfatını kabul edip, Teşri' Sıfatının tecellisi olan İslam şeriatını reddedenler asla tehvid ehli olamazlar. Yeryüzünde yaşayan insanlara baktığımızda görüyoruz ki, yüce Allah'ın Tekvin Sıfatına ve bu sıfatın tecellisi ile yaratılan mahlukatın hikmetine itiraz edenlere pek az rastlanmaktadır.

Gerek ecrâmı semâviyye ile meşgul olan astronotlar ve gerekse tabiat ilimleri ile alakadar olanlar, yaratılan herbir mahluk canlı veya cansız ne varsa, ister cemâdat ister nebâtat ve ister hayvanat olsun hepsinin hikmete uygun, en güzel şekilde, olması gerektiği gibi son derece uygun ve isabetli yaratıldığına hemen herkes ittifak halindedir.

Hiç bir ilim adamı, bizleri aydınlatan, ısıtan ve hayat bahşeden güneşin yaratılışının hikmetine, isabetliliğine asla bir itirazı yoktur.

Şu anda güneşin dünyamıza olan yakınlığından daha yakın olmasının veya şu andaki uzaklıktan daha uzak olmasının daha uygun ve bizlerin hayatı için daha elverişli olacağını hiç kimse düşünmemiştir. Tam aksine hayat kaynağı olan bu güneşin ışığı dünyamıza 8 dakikada gelmekte, saniyede 300 bin kilometre süratle giden ışık 8 dakikada bize ulaşabilecek kadar bir mesafede bulunmaktadır.

Eğer bu güneş 8 dakikada değil de 4 dakikada ışığı bize gelecek kadar yakın olsa, dünyamızı yakar kavurur kül eder. Şayet bu güneş ışığı bize 16 dakikada gelecek kadar uzakta olsaydı, dünyamızı buz kaplar hayat fevt olur. Şu anda bulunduğu mesafenin ise en uygun ve olması gerektiği gibi ve gerektiği kadar olduğundan dolayı, ne donduruyor nede yakıyor.

Bu güneşin hayata en elverişli bir şekilde varlığını devam ettirmesinin hikmete ne kadar uygun olduğundan hiç kimsenin itirazı yoktur.

İşte bütün bunlar gerek güneşte gördüğümüz hikmetler, gerekse güneş sistemin de görülen ahenk ve intizamın bir fâili, Muhtar bir Mükevvin-i Kadir tarafından yaratılmış olduğundan asla şüphe edilmemektedir. Bu hususu Yüce Allah'ımız **Yâsin Sûresi**nin 36, 37 , 38 , 39 ve 40. ayetlerinde şöyle arz etmektedir.

سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ

"O Zât-ı ilâhî (noksanlardan) **münezzehtir ki, yerin bitirdiklerinden ve** (insanların) **kendi nefislerinden ve bilmedikleri şeylerden** (nice) **çiftleri, onların hepsini yaratmıştır."**

وَآيَةٌ لَّهُمُ اللَّيْلُ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَإِذَا هُم مُّظْلِمُونَ

"Ve onlar için gece de bir ibrettir. Ondan gündüzü yüzüp ayırırız. Hemen onlar, karanlıklara girmişler olurlar."

وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَّهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ

"Güneş de kendisine mahsus karargâhında akar gider. İşte bu, o Alîm'in takdiridir."

وَالْقَمَرَ قَدَّرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّى عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ

"Biz kamer'e de konaklar takdir ettik. Nihayet hurma salkımının eski kurumuş eğri dalı gibi bir hale dönmüş olur."

لَا الشَّمْسُ يَنبَغِي لَهَا أَن تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ

"Ne güneş için layık olur ki, o ay'a yetişmiş olsun. Ne de gece için layıkdır ki, gündüzü geçmiş bulunsun ve hepsi de birer felekte yüzerler."Bu ayetlerden de anlaşıldığı gibi yaratılanların son derece uygun yaratıldığını itiraf etmemek mümkün değildir. Bu güzelliği, bu intizamı ve bu ahengi tabiata -yeni deyimle- doğaya isnad etmekle, ateistliğinde ısrar edip bir türlü "Allah" diyemeyenler elbette mevcuttur.

Yine Cenab-ı Hakkın Tekvin Sıfatının tecellisi olarak yaratılan insanlar kendi yaratılışlarına baktıklarında çok daha acayip hikmetlere vakıf olmamaları mümkün değildir. Biz insan olarak gerek dış azalarımıza gerek iç organlarımıza bakıp anlayabildiğimiz kadarı ile hikmetlerini düşündüğümüzde, çok daha hayrete düşmekteyiz.

Evet gözün nasıl gördüğünü, kulağın nasıl duyduğunu, burnumuzun nasıl koku aldığını, gözü kapalı olduğumuz halde elimizle tuttuğumuz her hangi bir şeyin sert, yumuşak, sıcak veya soğukluğunu nasıl hissettiğimizi, keza ağzımız ile nasıl tad alabildiğimizi, hele hele bütün bunların merkezi durumunda olan beynimizin bunca teferruatı nasıl algıladığını düşünüp yaratıcıya hayran olup teslim olmamak mümkün değildir.

Ayrıca insanın nâtıkası, kelime ve cümleleri önceden beyninde, nâtıkasında tanzim edip daha sonra bu cümleleri dile getirmesini ve konuşan dil ile konuşma merkezi olan nâtıka arasında geçen zamanın farkında olamayacağınız kadar süratli bir şekilde meydana gelmesinin, ne kadar yaratıcının Kudretine İlmine ve Tekvin Sıfatına ve bu sıfatların noksanlıklardan münezzeh olup kemâlât ile muttasıf olduklarına muttali olup, bu eserlerden müessiri hakiki olan Allah zülcelal ve tekaddes hazretlerine boyun eğip teslim olmamak mümkün müdür?

Kim şüphe edebilir ki, insanda var olan organlar ve bu organların her birinin belli hikmetler için var edilmiş olması tesadüftür, bu mümkün olabilir mi?.. Bu hususu bir örnekle izaha çalışalım:

Bir kulak mütahassısı ve bir göz doktoru, bir insanı ameliyat masasına yatırıp ortaklaşa çalışmak suretiyle, kişinin kulağına görme kabiliyetini, gözüne ise işitme yeteneğini vermek için operasyon yapsalar ve gözü kulağın olduğu yere, kulağı ise gözün olduğu yere nakletseler başarılı olabilirler mi? Görme duyusu olan göze işitmeyi, işitme duyusu olan göze de görmeyi sağlamaları mümkün olabilir mi?

Elbette olamaz... Demek ki, Yüce Yaradanın yarattığının değiştirilmesi bir beşer tarafından asla mümkün olamamakta, hatta kulağın işitmesi için gerekli olan sinir sistemlerinin bir kısmında arıza olsa veya gözün görmesi için gerekli olan merceklerde bir eksiklik olsa veya bütün bu azalar tam ve mükemmel olduğu halde beyin ile olan irtibatta bir kesiklik olsa, o göz ve kulak sağlam olmasına rağmen ne görebilir ne de duyabilir. Yüce Allah bu hususu **Yunus Suresi**nin 31, 32, 33, 34, 35 ve 36. ayetlerinde ne güzel arz ediyor.

قُلْ مَن يَرْزُقُكُم مِّنَ السَّمَاء وَالأَرْضِ أَمَّن يَمْلِكُ السَّمْعَ والأَبْصَارَ وَمَن يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيَّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَن يُدَبِّرُ الأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللّهُ فَقُلْ أَفَلاَ تَتَّقُونَ

De ki: "Semadan ve arzdan sizi kim rızıklandırıyor? Veya işitmenin (işitme duyusunun)

ve görmenin (görme hassasının) **meliki** (sahibi) **kimdir? Ve canlıyı cansızdan çıkaran ve cansızı canlıdan çıkaran kimdir? Ve işi** (yaratıp, yöneten) **düzenleyip idare eden kimdir?" O zaman: "Allah" diyecekler. De ki: "O halde Allah'a karşı gelmekten sakınmayacak mısınız?"**

فَذَلِكُمُ اللهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلاَّ الضَّلاَلُ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ

Öyleyse işte O, Allah'tır. Sizin Rabbiniz Hakk'tır. O halde Hakk'tan sonrası dalâletten başka nedir? Artık nasıl çevriliyorsunuz (Hakk'tan dalâlete döndürülüyorsunuz)**?**

كَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُواْ أَنَّهُمْ لاَ يُؤْمِنُونَ

"Böylece senin Rabbinin sözü fasık olan kimseler üzerine hak oldu. Muhakkak ki onlar, inanmazlar."

قُلْ هَلْ مِن شُرَكَآئِكُم مَّن يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ قُلِ اللهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ

De ki: "Sizin ortaklarınız(şirk koştuklarınız) **dan örneksiz ilk defa yaratıp sonra onu geri döndürecek kim var?" De ki: "Örneksiz, ilk defa yaratıp sonra onu geri döndürecek Allah'tır. Öyleyse nasıl döndürülüyorsunuz?"**

قُلْ هَلْ مِن شُرَكَآئِكُم مَّن يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ قُلِ اللهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ أَفَمَن يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَن يُتَّبَعَ أَمَّن لاَّ يَهِدِّيَ إِلاَّ أَن يُهْدَى فَمَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ

"De ki: Sizin ortaklarınızdan Hakk'a hidayet edecek (ulaştıracak) **kimse var mı?" De ki: "Allah, Hakk'a hidayet eder. Öyleyse Hakk'a hidayet eden mi uyulmaya daha lâyıktır yoksa hidayet verilmedikçe, kendi kendine doğru yolu bulamayan mı? Ne oluyor size, nasıl hüküm veriyorsunuz?"**

وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ إِلاَّ ظَنًّا إِنَّ الظَّنَّ لاَ يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا إِنَّ اللهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ

«**Onların çoğu zandan başka bir şeye uymaz. Zan ise haktan hiçbir şeyin yerini tutmaz. Şüphesiz ki Allah, onların ne yaptıklarını bilen**dir." Bütün bu ayetlerden de anlaşıldığı gibi yaratılan bütün mahlukatın hikmet dahilinde olmaları ve yüce Allah'ın Tekvin ve Tahlik Sıfatlarının tecellisi ile en güzel şekilde yaratıldığını anlamamak mümkün değildir.

Bu hikmetlere bakıp bunlara itiraz edenlere rastlayamazsınız.

Demek ki insanlar yüce Allah'ın Tekvinini, yaratmasını ve yarattıklarının en güzel ve en uygun olduğunu hemen herkes kabul ederken o yaradanın Teşri', İlim ve Kelam Sıfatlarının tecellisi olarak gönderdiği hazreti Kur'an'a onun getirdiği dine ve şeriata itiraz etmeleri ne kadar korkunç bir cüret-tir. Yüce yaradanın kudretine azametine, Onun İlim ve Kelam Sıfatlarına ve bu sıfatların noksanlıklardan münezzeh, kemâlât ile muttasıf olduğuna inanıp kabul ettikten sonra, o İlim ve Kelam Sıfatının tecellisi olan dini ve şeriatı ve onun kurallarını kabul etmemek bir tezat, bir çelişki hatta sefihliktir.

Tekvin Sıfatı ile yarattıkları hepsi güzel, hepsi isabetli ve hikmete uygun olduğunu kabul edip Kelam Sıfatının ve onun tecellisi olarak gönderilen kuralları uygunsuz bulmak, kendini bilmemekten ibarettir. Elbette böyle kendini bilmezlerin, yaradınını da bilmesi mümkün değildir. Onun içindir ki yüce peygamberimiz:

مَنْ عَرَفَ نَفْسَهُ فَقَدْ عَرَفَ رَبَّهُ

"Nefsini bilen, Rabbini bilir" buyurmaktadır.

Bütün bunlardan anlaşılmaktadır ki Yüce Allah'ımızın Tekvin, yaratma kudretine inanıp tasdik etmek ile, onun İlim ve Kelam Sıfatları ve bu sıfatların tecellisi olarak peygamberlerine gönderdiği kuralları kabul etmemek, Cenab-ı Hakkın sıfatlarının bazısını kabul edip diğer bazısını kabul etmemek veya bazısında noksanlık iddia etmek anlamına gelir ki, bu doğrudan doğruya tevhid-i ihlâldir. Yüce Allah'ı olduğu gibi değil de, keyfine göre kabul etmek demek olur.

Allah *(Celle Celalühu)* bütün sıfatlarında kemâlât ile muttasıf ve noksanlılardan münezzehtir. Bu sıfatların birinde veya bu sıfatların tecelli ettiği hususlarda noksanlığın ve isabetsizliğin olduğunu düşünmek, Allah'ın aciz ve muhtaç olduğu manasına gelir ki, bu hem inkar, hem küfür, hem de şirktir.

Yüce Allah hepimizi tevhid üzere daim eylesin, ehli sünnet akidesinden ayırmasın. Amin!..

ÜÇ AYLARI GÜZELCE DEĞERLENDİREBİLMEK

MEHMET TALU

ALLAH Teâlâ'ya şükürler olsun ki, 30 Nisan Çarşamba günü 1 Receb olup, pek feyizli ve bereketli bir maneviyat, rahmet ve mağfiret mevsimine ALLAH Teâlâ'nın lütfuyla girmiş bulunuyoruz. Asırlardan beri bütün Müslümanlar, pek feyizli, bereketli ve birbirinden sevap ve fazilet bakımından pek güzel ve bir nevi hasat mevsimi olan bu üç aylara erişmenin manevî hazzını duymuşlar ve hatta birçok Mü'min kardeşlerimiz bu mübarek ayları oruçlu geçirmişlerdir. Bu aylar Müslümanlar tarafından derin bir saygı ve dinî heyecanla karşılanır. Diğer aylara nisbetle daha çok ibadetle değerlendirilmeye çalışılır. Hemen her Müslüman bu ayların girişi ile bir hazırlık yapar. Geçmişini gözden geçirerek düzenli bir geleceğe kavuşmanın imkânlarını arar.

Hicrî-kamerî aylardan olan ve dinî duyguların yoğunluk kazandığı, merhamet, şefkat, yardımlaşma ve dayanışma hislerinin doruk noktaya ulaştığı, hayır ve iyiliklerin arttığı bir zaman dilimi olan; İslâm aleminde de **"üç aylar"** diye isimlendirilen: **"Receb, Şaban ve Ramazan"** ayları hakkında, Enes b. Malik *(Radıyallahü Anh)*dan rivayete göre Efendimiz: *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)*

رجب شهر الله تعالى وشعبان شهري ورمضان شهر أمتي

"Receb ALLAH Teâlâ'nın ayı, Şaban benim ayım, Ramazan da ümmetimin ayıdır." buyurmuşlardır.[18]

Kamerî ayların yedincisi, üç ayların ilki olan Receb ayı, aynı zamanda haram yani ALLAH Teâlâ katında hürmetli aylardandır.

Hadis-i şerifte Receb ayı için: **"شهر الله = ALLAH Teâlâ'nın ayı"** denilmesi, bu ayın şerefine işaret içindir. Aslında bütün aylar, bütün yıllar, bütün zamanlar, bütün mekanlar, bütün varlıklar, bütün insanlar, cümle eşya her şey ALLAH Teâlâ'nındır. Ama her şey ALLAH Teâlâ'nın iken, Receb**"شهر الله = Şehrullah"**yani ALLAH Teâlâ'nın ayıdır, demekten maksat ne? Bundan maksat Receb ayında ALLAH Teâlâ, kullarını çok afv ü mağfiret ediyor; kullarını çok affettiği, tevbe eden kullarını çok bağışladığı bir aydır, demek oluyor.

Receb ALLAH Teâlâ'nın ayıdır. Günahları bağışlar, Receb kelimesinin **"Re"** harfi, ALLAH Teâlâ'nın rahmetine; **"Cim"** harfi, ALLAH Teâlâ'nın cömertliğine; **"Be"** harfi, ALLAH Teâlâ'nın birr u ihsanına delalet eder. ALLAH Teâlâ Receb ayında, başından sonuna kadar kullarına üç şekilde izzet ve ikramda bulunur. Bunlardan birisi, az emekle bol rahmet ve bereket; ikincisi, cömertlikte sınırsızlık, yani bu aya hürmet eden kullarına bol bol vermesi demektir. Üçüncüsü, cefasız birr u ihsandır ki, iyilik üzerine iyilik, yardım üzerine yardım, bağışlama üzerine bağışlamadır.

O bakımdan ALLAH Teâlâ'nın kullarına tevbe kapısını, affetme, mağfiret eyleme kapısını açmış olduğu bir ayın kapısından geçmiş oluyoruz. Demek ki, Receb ayında tevbe edeceğiz, ALLAH Teâlâ'nın affını, mağfiretini isteyeceğiz. Şaban ayında Efendimiz *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)*in has ümmeti olmaya çalışacağız. Ramazan ayında da ALLAH Teâlâ'nın lütfuna ermeye, ümmet olarak mükâfatları kazanmaya gayret edeceğiz. Enes b. Malik *(Radıyallahü Anh)* dan rivayete göre Efendimiz *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)*, Receb ayına girdiği zaman:

اَللّٰهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي رَجَبَ وَشَعْبَانَ وَبَلِّغْنَا رَمَضَانَ

"ALLAHümme bârik lenâ fî Recebe ve Şaban ve belliğnâ Ramazan. = Ey ALLAH'ım! Receb ve Şaban ayını bize mübarek kıl. Ve bizi Ramazana ulaştır." diye dua ederlerdi.[19]

Elhamdülillah! İdrak ettiğimiz şu üç ayları güzelce değerlendirebilmek için:

1- Geçmişi iyi bir muhasebe etmeli tevbe ve istiğfarda bulunmalıyız. Üç aylar; insanların geçmişin muhasebesini yaparak geleceğe azim ve enerji dolu bir şevkle atılma fırsatı bulacakları, hata ve günahlardan temizlenip, hayırlı ve yararlı işlere yöneleceği bir zaman dilimidir. Hz. Ömer *(Radıyallahü Anh)* bir hutbesinde şöyle buyurmuştur:

حاسبوا أنفسكم قبل أن تحاسبوا وزنوا أنفسكم قبل أن توزنوا وتزينوا للعرض الأكبر يوم تعرضون لا تخفى منكم خافية

18 Deylemi, Firdevs, No:3276, 2/275

19 Taberani, el-Mucemul-Evsat, No:3939, 4/189, Beyhaki, Şuabul-İman, 3/375

"Kıyamet gününde hesaba çekilmeden önce daha dünyada iken kendinizi hesaba çekiniz. Amelleriniz mizanda tartılmadan önce, kendi amellerinizi tartınız. Hesaba çekilmek üzere, kıyamet günündeki en büyük arz, huzura alınma için gerekli güzel hazırlıklarınızı yapınız. O gün huzura alınırsınız, öyle ki size ait hiçbir sır gizli kalmayacak, bütün sırlar meydana çıkacak."[20] Nitekim Cenab-ı Hak şöyle buyurur:

يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لاَ تَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ

"Ey insanlar! O gün hesab ve sorgu-sual için huzura alınırsınız. Öyle ki size ait hiçbir sır gizli kalmayacak, bütün sırlar meydana çıkacak."[21]

Üç aylar, özümüze dönerek gaflet içinde geçen günlerimizi sorgulama, unutarak ve bilmeyerek işlediğimiz hatalara tevbe edip bağışlanma dileme, kendimizi ve irademizi yenileme zamanıdır. İlâhi rıza ve desteği kazanacak işler yapmamız, iç dünyamıza dönüp kendimizi sorgulamamız, kulluk bilincine ulaşarak dua ve niyazda bulunmamız için güzel bir fırsattır. Felahın gönül ve ruh temizliğinden geçtiğini unutmayalım. Mükâfatların sınırsız olarak verildiği bu aylarda, kalplerimizin, duygu ve davranışlarımızın her türlü kötülükten arınması, dinimiz hakkında sağlıklı ve doğru bilgimizin artması, aramızdaki sevgi ve bağışlamanın hepimizi kucaklaması için yeni adımlar atma imkânıdır.

Tevbe, günahla kirlenen ruhumuzu yıkamanın ve yeniden dirilişin ifadesidir, tevbe ruhu arındırmanın en güzel yollarından biridir.

Tevbe: Yapılan bir günahı, suç olduğunu bilerek ve onu yaptığından dolayı pişmanlık duyarak terketmektir. Tevbede önemli olan, yapılan fiilin çirkinliğini bilmek ve ondan iğrenerek vazgeçmektir.

Tevbe eden kimse çirkin davranışları güzelleriyle değiştirdiği, ALLAH Teâlâ'dan uzaklaştırıp şeytana yaklaştıran yolları terkettiği için takdire şâyandır. İnsan kötü yolu terketmekle kalmamalı, kusurlarını telâfi etmek için ibadet ve tâatla ALLAH Teâlâ'nın rızasını kazanmaya çalışmalıdır.

Tevbenin belli bir zamanı yoktur. İnsanın ne zaman öleceği belli olmadığı için ilk fırsatta tevbe etmelidir. En güzel ibadet zamanı olan seher vakti kalkmalı, ALLAH Teâlâ'nın rızası için iki rekât namaz kılmalı, sonra da tevbe ve istiğfâr etmelidir.

Unutmayalım ki Cenab-ı Hakk'ın bu aylardaki bu büyük rahmeti, mağfireti ve bağışlaması hiç şüphe yok ki ona talib ve lâyık olanlar içindir. Öyle değil mi ya? Kusurlarını, günahlarını idrak etmeyen veya edip de bunlarda hâlâ ısrar edenler, afv ü mağfiret ihtiyacı içinde oldukları halde, tevbe ve istiğfarda bulunmayanlar, mağfiret-i ilahiyyeye nereden ve nasıl nail olacaklardır? Yapılacak tevbe samimi, gerçek olmalı, bir daha o günaha dönülmemelidir. Tevbe, dil işi değil; kalp işidir. Tevbe, vücudun bütün azalarının Cenab-ı Hakk'ın emrine dönmesi demektir. Sözü papağan da söyler, amma idrak etmeden söyler. Nitekim:

Eylesen tûtîyita'limi, eder kelimât

Sözü insan olur amma, özü insan olmaz!

denilmiştir. Tûti, papağan demektir. Papağana konuşmayı öğretsen, sözü insan gibi olur, amma özü insan olmaz, kuştur yine. Papağandır, tabiatı neyse odur. Hâl değişmeli ki, tevbe makbul olsun. ALLAH Teâlâ şöyle buyuruyor:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تُوبُوا إِلَى اللهِ تَوْبَةً نَصُوحًا عَسَى رَبُّكُمْ أَنْ يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لاَ يُخْزِي اللهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعَى بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَتْمِمْ لَنَا نُورَنَا وَاغْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

"Ey iman edenler! Nasûh yani samimiyetle, içtenlikle ve kararlılık içinde ALLAH Teâlâ'ya tevbe edin. Umulur ki Rabbiniz sizin kötülüklerinizi örter. Peygamberi ve O'nunla birlikte iman edenleri utandırmayacağı günde ALLAH sizi, içlerinden ırmaklar akan cennetlere sokar. Onların önlerinden ve sağlarından amellerinin nurları aydınlatıp gider de: Ey Rabbimiz! Nurumuzu bizim için tamamla, bizi bağışla; çünkü sen her şeye kadirsin, derler."[22]

Nasûhtevbe, yapılan günahın çirkinliğini insanın bilmesi, bunu vicdanının kabul etmesi ve onu işlediğine pişmanlık duymasıdır. ALLAH Teâlâ "**Samimiyetle, içtenlikle ve kararlılık içinde ALLAH Teâlâ'ya tevbe edin.**" buyururken, kulunun yaptığı suçtan dolayı üzülüp vicdan azabı çekmesini istemekte ve onun kendi kendine: Ben artık bu suçu bir daha yapmayacağım, diye söz vermesini beklemektedir.

İnsanı kurtaracak olan **"tevbe-i nasûh"** yani samimi tevbeişte budur. İşlediği günahdan pişmanlık duyan kimse, tevbe ettiğini diliyle söylerken gönlü gerçekten pişmanlık duymalı, bedeni günahtan uzak durmalı ve o konudaki kusur ve noksanlarını gidermeye çalışmalıdır.

20 İbn-i EbiŞeybe, Musannef, Zühd:8, 19/143, No:35600

21 Hakka Sûresi:18

22 TahrimSûresi:8

Makbul Tevbenin Şartları

İşlenen günah sadece ALLAH Teâlâ'ya karşı olup kul hakkını ilgilendirmiyorsa, bundan tevbe etmenin üç şartı vardır:

1- O günahı terketmek.

2- Onu yaptığına pişman olmak.

3- Bir daha yapmamaya karar vermek.

Şayet bu üç şarttan biri eksikse, tevbe edilmiş olmaz.

İşlenen günah kul hakkını ilgilendiriyorsa, ondan tevbe etmenin dört şartı vardır:

Üçü yukarıda sayılan şartlardır.

Dördüncüsü de **kul hakkından** arınıp kurtulmaktır. Bu da şöyle olur:

Şayet bu hak mal ve benzeri bir şeyse, onu sahibine geri verir.

Eğer "zina etti" diye iftira atmak gibi bir suçdan dolayı ceza görmeyi gerektiriyorsa, hak sahibine kendisini cezalandırma yetkisi verir veya ondan kendini bağışlamasını ister.

Eğer bu kul hakkı birini gıybet suçu ise, o kimseden af diler.

İnsanın yaptığı her günahdan dolayı tevbe etmesi gerekir. Günahlarının bir kısmından tevbe ederse, sadece o günahları hakkında tevbe etmiş sayılır; tevbe etmediği günahları devam eder.

Üç ayları idrak eden herkes, ALLAH Teâlâ'nın:

قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ لاَ تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللهِ إِنَّ اللهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ.

"De ki: Ey kendi nefisleri aleyhine haddi aşan kullarım! ALLAH Teâlâ'nın rahmetinden ümit kesmeyin! Çünkü ALLAH Teâlâ bütün günahları bağışlar. Şüphesiz ki O, çok mağfiret edici, çok merhamet edicidir."[23] müjdesinin farkına vararak kendi özüne dönmeli, günah ve kusurlarından dolayı tevbe etmeli, ibadet ve dua ile Rabbine yakınlaşmalı, ümütlerini canlandırmalı, yeni bir ümit ve kararlılıkla geleceğe bakmalı, bağışlama ve bağışlanma duygularını güçlendirmelidir.

"Haddi aşmak"tan maksat, günahlara dalarak ALLAH Teâlâ'nın hükümlerini çiğnemektir. "**kendi nefisleri aleyhine**" diye çevirdiğimiz "ala enfüsihim" deyimiyle, günah işleyen kişinin, her şeyden önce kendi ruhunu ve hayatını kirletmiş, kendisine zarar vermiş olacağına dikkat çekilmektedir.

Kul kusursuz olmaz. Bazılarının kusuru ise gerçekten büyük, çok büyük olabilir. Ama bir de ALLAH Teâlâ'nın rahmeti vardır. Âyet-i kerime, ALLAH Teâlâ'nın engin rahmeti karşısında, işlenen bütün kusur ve günahların önemini kaybedeceğini ve her insanın o ilâhî rahmetten istifade edebileceğini ifade buyurmaktadır.

Bu âyet-i kerime, ALLAH Teâlâ'nın rahmet ve affının asla ümitsizliğe izin vermeyecek derecede geniş olduğunu en açık bir şekilde ortaya koyan ilâhî müjde olarak değerlendirilir. Kur'ân-ı Kerîm'de en ümit verici âyet-i kerime, bu âyet-i kerimedir. ALLAH Teâlâ'nın iradesini sınırlayacak hiçbir güç bulunmadığı için O'nun bağışlama yetkisine belli şartlarla sahip olduğu gibi bir görüş de ileri sürülemez.

Âyet-i kerimede, ALLAH Teâlâ'nın mağfiretinden değil de rahmetinden ümidinizi kesmeyin, buyurulmuş olması, çok daha büyük ümit kaynağıdır. Çünkü rahmetle muamele, bağışlamaktan sonraki lutuf ve ikramları da içine alır. Nitekim ümit kesmemenin gerekçesi olarak âyet-i kerimede "**ALLAH Teâlâ'nın bütün günahları bağışlayacağı**" zikredilmektedir.

Bununla birlikte âyet-i kerimenin: "**ALLAH Teâlâ bütün günahları bağışlar**" bölümünü, O'nun bir taahhüdü olarak anlayıp, inanan-inanmayan, tevbe eden-etmeyen, kendisine yönelen-yönelmeyen herkesi bağışlayacağını düşünmek, kaçınılmaz olarak dinî ve ahlakî gevşekliğe, hatta anarşiye yol açar.

Bu âyet-i kerîmede ALLAH Teâlâ'nın rahmet ve muhabbetinin sonsuzluğu ifade edilmektedir. O'nun rahmeti her şeyi kuşatmıştır, her insan bu ilâhî rahmetten istifade edebilir.

Hiç şüphesiz bu âyet-i kerîmede ilâhî rahmetin enginliğinin hatırlatılması, günah işlemeye teşvik için değil, en günahkâr insanların bile bir an önce tevbe etmelerini sağlamak içindir. Dikkat etmek gerekir ki **"ALLAH Teâlâ'nın rahmetinden ümit kesmeyin"** demek, günah işlemeye devam edin, demek değildir. Bundan maksat, en günahkâr insanların bile tevbelerinin kabul edileceğini bildirmek, dolayısıyla bir an evvel kötülükten vazgeçip ALLAH Teâlâ'ya dönmelerini teşvik etmektir. Çünkü tevbe kapısı daima açık. ALLAH Teâlâ, kulun tevbe etmesini sever. Günahını itiraf etmesini sever. O'nun için tevbe kapısı açık. Tevbe ederse kurtulur, hasılı. Yeterki tevbe etsin. Cenab-ı Hak buyuruyor ki:

ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

23 Zümer Sûresi:53

"Sizden kim, bilmeyerek bir kötülük yapar, sonra ardından tevbe edip de kendini ıslah ederse, bilsin ki ALLAH Teâlâ, çok bağışlayan, çok esirgeyendir."[24]

ALLAH Teâlâ'nın, daha önce bilerek veya bilmeyerek bazı kötülükler işledikleri halde, sonradan tevbe edip inanç ve yaşayışlarını düzeltenlere merhamet edeceğini bu şekilde kesin bir ifadeyle vaad etmesi, O'nun iyi kulları için eşsiz bir lütuf ve keremidir. Ayrıca burada, ilâhî rahmete mazhar olabilmek için yalnızca tevbe edip hakka ve hayra yönelmenin şart koşulduğu, dolayısıyla insanların makam, servet, cinsiyet veya milliyet gibi durumlarına bakılmayacağı, böylece İslâm'ın, kelimenin en doğru anlamıyla adaletçi ve eşitlikçi bir din olduğuna işaret edildiği görülmektedir.

Tevbe, sadece belli günahları işleyenlerin başvuracağı bir af kapısı değil, herkesin yapması gereken bir ibadettir. Çünkü tevbe, ruhumuzu arındırmanın en güzel yollarından biri ve yeniden dirilişin bir vasıtasıdır. Kur'an-ı Kerîm, ameli ne olursa olsun istisna koymaksızın herkesi tevbeye davet etmekte ve şöyle buyurmaktadır:

....وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ...

".... Ey Mü'minler! Hep birden, bütün günahlarınızdan ALLAH Teâlâ'ya tevbe ediniz ki, felaha, kurtuluşa eresiniz."[25]

Âyet-i kerîme, bütün mü'minlerintevbe etmesini emretmekte, günahlardan kurtulma yolunun tevbe olduğunu belirtmekte, tevbesi kabul edilen kimsenin kurtuluşa erdiğini haber vermekte, dolayısıyla kusursuz kul olmayacağını bildirmektedir.

Demek oluyor ki, sağlıklı bir toplumun önemli şartlarından biri, günahlarından kurtulmayı arzu eden ve bu maksatla ALLAH Teâlâ'ya yönelen fertlerden meydana gelmesidir. Çünkü tevbe eden kimse, yaptığı hatayı Allah Teâlâ'ya itiraf etmekte, o günahı bir daha yapmayacağına dair söz vermekte, O'nun merhametine sığınarak affını dilemekte ve böylece Cenâb-ı Hakk'ın yegâne bağışlayıcı olduğunu kabul etmektedir.

... اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ...

"...Rabbinizden sizi bağışlamasını isteyiniz; sonra ona tevbe ediniz..."[26]

Günahları bağışlayacak olan ALLAH Teâlâ'dır. Kul bunu böyle bilerek Yüce Mevlâ'sına el açıp affını dileyecek ve yaptığı günahlardan dolayı pişmanlık duyduğunu O'na itiraf edecektir. Bağışlanmanın tek yolu budur.

Ruhi olgunluğun doruğuna yükselmiş peygamberlerle beşer arasında bu bakımdan fark yoktur. Egar el-Müzenî *(Radıyallahü Anh)*dan rivayete göre Efendimiz *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)*:

إنه ليغان على قلبي وإني لأستغفر الله في اليوم مائة مرة

"Gerçek şu ki, bazen kalbime gaflet çöküyor. Ama ben, ALLAH Teâlâ'ya günde yüz defa istiğfar ederim."[27]buyururken bu gerçeğe işaret etmektedir.

Hadîs-i şerîflerde Resûlullah *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)* Efendimizin Cenâb-ı Hakk'a her gün tevbe ve istiğfâr ettiğini görmekteyiz. Hadîs-i şerîflerdeHz.Peygamber *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)* Efendimizin yaptığı tevbe ve istiğfârın miktarı da belirtilmekte, bunun yetmişten daha fazla olduğu, hatta yüzü bulduğu görülmektedir.

Hadîs-i şerîfte geçen çoğu zaman yetmiş veya yüz rakamı: Çokluğu, fazlalığı anlatmak için kesretten kinâye olarak kullanılır.

Bu durum karşısında bizim şöyle düşünmemiz gerekmektedir: Benim sevgili peygamberim, **hiç günahı olmadığı halde** her gün bu kadar tevbe ederse, günahlara boğulmuş olan ben, binlerce defa tevbe ve istiğfâr etmeliyim. Hiç olmazsa Efendimiz *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)*in bu sünnetine uyarak her gün yüz defa tevbe ve istiğfâr etmeye çalışmalıyım.

Efendimiz *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)*, neden dolayı tevbe ettiğini de açıklamaktadır. İfade buyurduğuna göre yemek, içmek, uyumak, eşleriyle bir arada olmak gibi dünyevî bazı ihtiyaçlar sebebiyle Cenâb-ı Mevlâ ile gönül irtibatının azaldığı olur. Resûlullah *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)* Efendimizin tasvir buyurduğu üzere bu hal, devamlı irtibat halinde bulunduğu Mevlâsı ile kendisi arasına bir tür bulut veya perde gibi girmekte, kısa süreli de olsa, böyle bir irtibat kopukluğundan dolayı Resûlullah *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)* Efendimiz hemen Cenâb-ı Hakk'a yönelmekte, kalbini kaplayan bir nevi gaflet halinden uzaklaşmak için istiğfâra tutunmaktadır.

Efendimiz *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)*in anlattığı bu hal bir günah mıdır? Hayır, elbette günah değildir. Fakat O'nun ALLAH Teâlâ ile hemen hemen hiç eksilmeyen kuvvetli bir gönül alâkası vardır. Sözünü ettiğimiz dünyevî ihtiyaçlar ise bu alâkayı bir ölçüde zayıflatmaktadır. Biz farkında olmasak bile, Cenâb-ı Hak ile her an beraber olan hassas bir kalp için bu nevi irtibat azlığı hissedilir bir kopukluk meydana getirmektedir. Çünkü o kalp, ilâhî vahyin ışığıyla parıldadığı için, hiçbir beşerin kalbiyle mukayese edilemeyecek derecede aydınlık ve saftır.

24 En'âmsûresi:54
25 Nûr sûresi:31
26 Hûd sûresi:52
27 Müslim, Zikr:41, No:2702, 4/2075

İşte Resûlullah *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)*, aydınlık gönlündeki ilâhî nûrun bir nevi perdelenmesi halini kendisi için kusur saydığından, hemen Rabbine yönelip istiğfâr etmekte ve O'nun affını dilemektedir. Demek oluyor ki, peygamberler diğer insanlar gibi değildir. Onların dili ve gönlü her an Cenâb-ı Hakk'ı zikretmekle meşguldür. Bu zikrin ve devamlı irtibatın herhangi bir sebeple sekteye uğramasını onlar bir tür kusur saymaktadır.

Resûlullah *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)*in günah işlemekten korunduğu, dolayısıyla O'nun hiçbir günahı bulunmamasına rağmen O'nun hergün birçok defa tevbe etmesinin sebebi, ümmetine tevbe ve istiğfârın önemini göstermek ve hiçbir kimsenin ALLAH Teâlâ'ya, O'nun lâyık olduğu şekilde ibadet edemeyeceğini belirtmektir.

Peygamberler, Cenâb-ı Hakk'ı en iyi bilen ve tanıyan kimseler oldukları için, O'na herkesten çok ibadet ederler; herkesten çok şükrederler ve O'na gerektiği şekilde ibadet edemediklerini itiraf ederler. Hz. Peygamber *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)* Efendimiz de yeme, içme, yatma, uyuma, eşleriyle beraber olma gibi mübah işlerle meşgul olurken veya ümmetinin çeşitli problemleriyle uğraşırken Allah Teâlâ'yı gerektiği şekilde zikredip düşünemediği için tevbe ve istiğfâr ederek O'ndan af dilemektedir.

Bu itibarla, idrak ettiğimiz üç ayları eşsiz bir fırsat bilelim ve hayatımızın son üç ayları gibi kabul edelim. Geçirdiğimiz gün ve gecelerin ömür yapraklarından birer birer koptuğunu, son üç aylardan bu yana bir yıl daha yaşlanıldığını unutmayalım. Her anın, her zaman diliminin gereğini yapabilenler, hayatlarının sonunda pişman olmayacaklardır.

Netice itibariyle, içerisinde bulunduğumuz bu mübarek günlerin kırbaçla dokunur gibi ruhumuza ihtar ettiği ortak bir hakikat vardır. Hal lisanıyla söylenen bu hakikat şudur:

أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلاَ يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ

"İman edenler için, ALLAH Teâlâ'nın zikri ve kendilerine inen hakikat sebebiyle kalplerinin ürpereceği, saygıyla yumuşama zamanı daha gelmedi mi? Onlar, daha önce kendilerine kitap verilen, üzerlerinden uzun zaman geçtiği için kalpleri katılaşan kimseler gibi olmasınlar. Onlardan birçoğu fasık, yoldan çıkmış kimselerdir."[28]

Büyüklerimizden olan, fakat gençliğinde Ebîverd ile Serahs arasında eşkıyalık yapan bir çetenin reisi olan Fudayl b. İyaz (Kuddise sirruhu), aşık olduğu cariyenin evine girmek için duvara tırmandığı bir sırada içeride Kur'an-ı Kerîm okunuyordu. Sıra yukarıdaki âyet-i kerîmeye gelmişti. Fudayl, kırbaç gibi ruhunda şaklayan:

أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ

"Kalplerinin ürpereceği, saygıyla yumuşama zamanı daha gelmedi mi?"âyet-i kerîmesini duyar duymaz kendini yere atmış ve: **"O an geldi ya Rabbi"** diyerek tevbe etmişti.[29]İşte o an, Fudayl'ın Hakk'a kavuşma yolunda yeni bir dönüm noktasıydı. Âyet-i Kerîme bizi de tevbeye davet ederek içinde bulunduğumuz şu günlerde geniş mefhumuyla şöyle ihtarda bulunuyor**: "Mübarek üç aylara girdiniz, bir yılınızı geride bıraktınız. Bu elinizdeki son fırsat olabilir. Hâlâ ALLAH'ı zikrederek ve Kur'an-ı Kerîm okuyarak kalplerinizin yumuşama zamanı gelmedi mi?"**

Gerçekten bu aylar, duaların ALLAH Teâlâ'ya arz edilmesi, pişmanlık gözyaşlarıyla günahların silinmesi, yapılan ibadetlere verilen sevabın katlanması bakımından büyük bir fırsattır. Bu günlerde nefis muhasebesi yapılmalı, ana sermayemiz olan ömrümüzün nerede tüketildiği gözden geçirilmeli, amel defterimize neler yazıldığı, Mahşer günü kurulacak büyük mahkemenin tek hakimi ALLAH Teâlâ'nın hakkımızda nasıl bir hüküm vereceği düşünülmelidir. Çünkü Yüce Rabbimizin ikram ettiği bu dünya hayatını ibadet ve taatla değerlendirmeyenlerin o gün pişman olacaklarını ve:

يَقُولُ يَا لَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي

"Keşke bu hayatım için bir şeyler yapıp gönderseydim!"[30] diyeceklerini, Kur'an-ı Kerîm bize haber veriyor.

Peygamber Efendimiz *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)*, hastalık, mal-mülk edinme, yaşlılık, aniden gelen ölüm gibi engeller çıkmadan, ibadet için eldeki fırsatların güzelce değerlendirilmesini istemiş ve Ebû Hureyre *(Radıyallahü Anh)*dan rivayete göre şöyle buyurmuştur:

بادروا بالأعمال سبعا هل تنتظرون إلا فقرا منسيا أو غنى مطغيا أو مرضا مفسدا أو هرما مفندا أو موتا مجهزا أو الدجال فشر غائب ينتظر أو الساعة فالساعة أدهى وأمر

28 Hadid Sûresi:16

29 Beyhaki,Şuabul-İman, No:7316, 5/468

30 Fecrsûresi:24

"Yedi engelleyici şey gelip çatmadan ibadetleri yerine getirmekte, iyi işler yapmakta acele ediniz! Yoksa gerçekten siz:

* İnsana görevlerini, haram-helâl sınırlarını, her şeyi unutturan fakirliği mi bekliyorsunuz?

* Tuğyan ettirip azdıran, taşkınlığa götüren, sınır tanımaz bir azgınlığa sürükleyen zenginliği mi bekliyorsunuz?

* İfsad edici, hayatın normal akışını bozan ve duyguları alt üst eden sağlığı bozup perişan eden, halsiz bırakan hastalığı mı bekliyorsunuz?

* Takati kesen yaşlılığı, aklınızı götürecen, ileri-geri, saçma-sapan konuşturan, bunaklaştıran ihtiyarlığı mı bekliyorsunuz?

* Hayatı sona erdiren, ansızın geliveren, ansızın yakalayan ölümü mü bekliyorsunuz?

* Ne zaman çıkacağı fark edilmeyen, gelmesi beklenen şeylerin en şerli ve tehlikelisi kıyâmet alâmeti olan büyük şerri: Deccali mi bekliyorsunuz. Bu beklenen gaib bir şerdir.

* Yoksa çok ürpertici ve belâsı daha büyük ve daha çok acı, sıkıntısı ve acısı dayanılmaz bir gün olan kıyameti mi bekliyorsunuz? Kıyamet ise hepsinden kötü, hepsinden daha acıdır."[31]

Peygamber Efendimiz *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)* bu hadis-i şerifinde, insanların muhtelif sıkıntılarla imtihan edileceğini belirtmekte ve bu imtihan sorularından yedisine işaret etmektedir. Dünyanın bir deneme yeri olduğunda şüphe yoktur. Çeşitli denemelerden geçmeden Cenâb-ı Hakk'ın huzuruna varmak mümkün değildir.

Muhtelif âyet-i kerîmelerde belirtildiğine göre, insan **"iman ettim"** demekle rahat bırakılmayacak, mutlaka bir denemeden geçecektir. Cenab-ı Hak şöyle buyurur:

أَحَسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ

"İnsanlar, imtihandan geçirilmeden, sadece 'İman ettik' demeleriyle bırakılıvereceklerini mi sandılar?"[32]

İnsanların sorumluluklarını yerine getirmiş sayılmaları, dolayısıyla gerçek mânada Müslüman olmaları için yalnızca "inandık" diyerek sözlü bir iman ikrarında bulunmaları yeterli değildir.

Asıl dindarlık, ALLAH Teâlâ'nın insanları inançları uğrunda bazı güçlüklerle imtihan ettiğinde ortaya çıkar.

Âyet-i kerimenin içerdiği anlam ve mesaj süreklidir, evrenseldir; kapsamı da insanoğlunun karşılaşabileceği yoksulluk, hastalık, ölüm, savaş gibi bütün acı olayları, hatta yerine getirmek zorunda olduğu ödev ve sorumluluklara katlanmayı da içine alacak kadar geniştir.

İyilikle kötülük, iyilerle kötüler, Mü'minlerle münkirler arasındaki çatışma insanlık tarihinin sadece bir döneminde yaşanıp bitmiş bir olgu değildir; aksine bu "sünnetullah"tır, yani ALLAH Teâlâ'nın sürüp giden şaşmaz bir yasasıdır. Başlangıcından sonuna kadar dünya hayatı bireyler için olduğu kadar topluluklar için de bir imtihan alanıdır. Nitekim Müslü-manlar, ilk zamanlarda olduğu gibi tarihin sonraki dönemlerinde de sıkıntılar yaşamışlar, inançlarını ve kutsal değerlerini yok etme hareketleriyle karşılaşmışlardır. Günümüz müslümanları da aynı durumu ağır bir şekilde yaşamaktadırlar; tarihin gelecek dönemlerinde de bu tür tehlikelerle karşı karşıya kalabileceklerdir.

Şu halde bu âyet-i kerime, sadece ilk Müslümanları değil, her dönemdeki bütün inançlı insanları, sadece "inandım" demekle yetinmeyip- kişisel ve toplumsal varlıklarına, değerlerine, hak ve özgürlüklerine, ülkelerine ve bağımsızlıklarına sahip çıkmaya; bu uğurda özveride bulunmaya, zorluklara ve acılara katlanmaya çağırmakta; doğrularla yalancıların, yani gerçekten Mü'min ve Müslüman olanlarla sözde Müslümanların bu şekilde ortaya çıkacağını, bunların ALLAH Teâlâ katındaki değerlerinin de bu imtihandaki başarı derecelerine göre belli olacağını ifade etmektedir.

Bu duygu ve düşüncelerle bu mübarek üç ayların aziz milletimizin ve bütün İslâm aleminin birlik ve beraberliğine vesile olmasını, insanlığın ortak huzurunu tehdit eden terör ve şiddetin, savaş ve düşmanlığın yerini birbirimizi olanca farklılıklarımızla severek ve sayarak barış içinde yaşama sorumluluğunun, barış ve huzurun almasını, bu mübarek üç ayların Rabbimizin istediği mânâda ihya edilmesini, değerlendirilmesini ve bu aylarda yapacağımız ibadet, dua ve yakarışların kabul olmasını ve bu mübarek üç ayların Mü'minlerin mağfiret-i ilahiyyeye nail olmalarına vesile olmasını ve bütün İslâm alemine birlik ve beraberlik; insanlık alemine de barış ve huzur getirmesini Yüce Rabbimizden niyaz ediyorum.

---

31 Tirmizi, Zühd:3, 4/552,No:2306; Nesâî, Cenaiz:123

32 Ankebût sûresi:2

Bu Yazıda Kendisinden Nakiller Yapılan Ali Yıldırım Hoca Efendi

TESETTÜRÜ HAFİFE ALANIN SONU

ALİ EREN

Hâlâ dinç, hâlâ hafızası yerinde, hâlâ konuşması net, canlı bir tarih olan 105 yaşındaki delikanlı Ali Yıldırım Hoca'nın, nâm-ı diğer Pamuk Hoca'nın anlattığı ibretli hadiselerden bahsetmek istiyorum.

Onu 2013 senesinde katıldığım **"Mihrap Gönüllüleri Platformu"**nda anlattığı insanı dehşete düşüren bir başörtüsü hadisesini anlatmasıyla tanıdım.

Ali Yıldırım Hoca, kendi zamanını şöyle anlatıyor:

"Evlerimizde hiç kapı kilitlenmezdi. Yollarda doğru düzgün çöp olmazdı. Komşuluk ilişkileri çok iyiydi. İnsanlar tatlı dilliydi.

Küfür, hırsızlık yoktu. Gece rahatça dolaşabiliyordun" diyor.

GENÇ VE SIHHATLİ KALMANIN SIRRI

Bedenen ve rûhen nasıl bu kadar genç kalabildiğini şöyle anlatıyor:

"Dünyaya kendini bağlamayacaksın, bağlarsan yaşayamazsın. Olmuş, olmamış, gelmiş gelmemiş hiç alâkadar olmayacaksın. Allah'ın dediği olur. Derdini içine değil arkana at. Ben hiç alamadım, yaşayamadım, gezemedim demedim. Kimsenin tatlısına tuzlusuna karışmam. Senin bir kabahatini gördüysem usulca kenara çeker, yapma derim. Bu Allah'ın da çok hoşuna gider. Az yiyin, uzun yaşayın.

Yüz yaşındaydım beni doktora götürdüler, baştan sona muayene ettiler. Bir şey çıkmadı. Ben de grip oluyorum ama dua ediyorum geçiyor" diyor.

En çok teheccüd namazında bir de sabah namazının farzından sonra secdede dua ettiğini söylüyor. **"Secdede yapılan dualar ret olunmaz. Dua boynu bükük yapılır, bağırarak yapılmaz"** diyor.

Medresede hocalarının ilk öğrettiği nasihatin şu olduğunu söylüyor:

"Yaşamak istiyorsanız dünyaya gönül bağlamayın."

Ali Yıldırım Hoca'nın devlet büyüklerine nasihati da var:

"Doğruluktan ayrılma, adam kayırma, dürüst ol, tatlı dilli ol, dinine bağlı ol, namazını kıl. Doğru eğrilir ama yıkılmaz.'

SULTANAHMED CÂMİİ AHIR YAPILMIŞ

Burhan Dergisi'nin Nisan 2014 tarihli 103. sayısında Ali Yıldırım Hoca'yla yapılmış bir röportaj yayınlandı.

Röportajdan öğrendiğimiz bazı bilgiler şöyle:

Ali Yıldırım Hoca 1909'da İstanbul Bebek'te doğmuş. 10 yaşında Sibyan mektebini (ilkokul) bitirmiş. Ondan sonra artık sibyan mekteplerine ve medreselere talebe alınmamış ve bu kurumlar bir bir kapatılmış.

Askerliğini Sultan Ahmet Camii'nde yapmış. O zaman Sultanahmed Câmii askerî kışla imiş. Câmi'nin bir tarafı kışla, bir tarafı ahırmış.

Askerden sonra Beşiktaş'daki Yahya Efendi Camii'nde vazifeye başlamış. 42 yıl boyunca bu camide imamlık yapıp 1978'de aynı câmiden emekli olmuş.

Üç padişah görmüş: Sultan Reşad, Sultan Vahdettin ve Sultan Abdülhamid. Sultan Reşat'ı gördüğünde üç yaşındaymış.

O zamanlar Sultanahmed, Süleymaniye, Fatih gibi selatin camilerinde Cuma hutbelerini padişah, padişah olmazsa Şeyhülislam okurmuş.

Çocukluğuyla ilgili bir hatırası şöyle:

"Bir gün babam beni Sultan Ahmet Camii'ne götürdü. Hutbeyi Sultan Reşat okuyordu. Dedem onun danışmanı olduğu için Padişah beni tanıyordu. Namazdan sonra geldi, başımı okşadı. Çıkarken de bana bir tane altın verdi. Bu altınlardan yedi tane biriktirdim. Sultan Hamid ve Vahdettin de verdi. O altınları ev alırken bozdurduk, oraya nasip oldu."

PADİŞAHLARIN HEPSİ EVLİYÂ

Ali Hoca, **"Padişahların hepsi evliyaullahtır. Eskiden Sultan Hamid'e kızıl sultan, Vahdettin'e de vatan haini derlerdi. Bu mübârekleri kötülemek için böyle dediler"** diyor.

O günleri şöyle anlatıyor:

"Hilafet kalktıktan sonra, ilk olarak vaizlere, hocalara, vaaz etmek yok dediler. **"Annene babana mevlit okutmak için kaymakamlığa valiliğe dilekçe vereceksin, onların nezareti altında okutacaksın"** denildi.

Kur'an talebesi yetişmesinden çok korkuyorlardı. 1923'ten 1950'ye kadar bu böyle sürdü.

...Camilere kilit vurmuşlardı. Halkı da çok korkutmuşlardı. Millet böyle gizli gizli Kur'an eğitimini alırdı. Babam müderristi. Bursa Ulu Camii'ne tayin olmuştu. Medreseden mezun olduktan sonra babamın yanına gittim. Babam **"Aman oğlum dikkatli ol, bir şeye karışma"** diye beni uyardı.

Ali Hoca, Saadettin Kaynak'tan Türkçe ezan okuma dersi almış. **"Ama Allah nasip etmedi, bir gün bile Türkçe ezan okumadım. Benim cami tenhada olduğu için kimsecikler olmazdı. Bir ziyarete gelenler olurdu sadece. Onun için ezan konusunda rahattım"** diyor.

ESKİ İMAMLARIN CEMAATİ NASILMIŞ?

Eski imamların ve onların cemaatlerinin kimler olduğunu Yıldırım Hoca'dan dinliyoruz:

"Bir sabah namazıydı. Bizim camide cemaat olmadığı için, ben de gidip Süleymaniye'de namazımı kılayım diye düşündüm. Oranın imamı Sadık Efendi hem oranın hocası idi, hem de bizim Kur'an-ı Kerim hocamızdı. Teheccüdden sonra saat üç buçuk sıralarında evden çıkıp yola düştüm. Eskiden tramvay oluyordu. Onlar da o saatte yol tamirine gidiyorlarmış. **"Beni alır mısınız"** dedim, aldılar. Eminönü'ne inip, Süleymaniye'ye kadar da yürüdüm. Tam da ezan okunmaya başladı.

...Sünneti kıldık, farza duracağımız zaman Sadık Efendi; **"Safları sık tutun"** dedi. Biz bu büyük camide topu topu üç kişiydik zaten. Ben de bunun için biraz tebessüm ettim. Ama gülmedim. Sadık Efendi; **"Gel bakayım buraya"** diyerek beni yanına çekti. **"Bak bakayım şuraya"** dedi. Baktım, bir de ne göreyim? Arı uğultusu gibi, tekbirlerle bembeyaz elbiselerle melekler içeriye giriyor. Hepsi bir boyda, nûrânî melekler. Tabi onları bir Sadık Hoca bir de ben gördüm."

Sadece gözünün gördüğüne inanan ve evliyaya ve keramete inanmayan şimdiki bazı mâlum dinî hüviyet taşıyan kimselerin kulakları çınlasın. Onlara sormak lâzım:

Sizin de var mı böyle cemaatiniz?

MELEKLERİN MEKKE'YE GÖTÜRDÜĞÜ HANIM

Ali Yıldırım Hoca'nın bir de hac hatırası var ki, yine o mâlum tiplerin inanabileceği ve kabul edebileceği cinsten değil. O hatıra şöyle:

"Sene 1978... Emekli paramızla evvela bir daire aldık. Elli lira da hacca gitmek için ayırdık. Müracaatımızı yaptık, muamelelerimizi yaptırdık, acenteye hac paramızı ödedik.

Birkaç gün sonra acenteye gittiğimde, **"Hocam devalüasyon oldu, paranın değeri düştü. Biletler pahalandı"** dediler. Bizim de başka paramız yoktu. Eve gittim hanıma durumu anlattım. **"Ben hacca gittim, bu sefer bir kadın kafilesiyle seni göndereyim"** dedim. **"Olmaz, ben yalnız gidemem, sen git"** dedi.

...Hacca ben gittim. Haccımı yaptım, ertesi gün veda tavafımı yapıp dönecektim.

O gece Mescid-i Haram'dan hiç çıkmadım. Akşam namazını kıldım, yatsıyı kıldım, herkes dağıldı, ben de sabaha kadar uyumadan zikir yapacağım diyerek bir yere oturdum.

...İlk ezan okununca kalktım bir abdest tazeleyeyim dedim. Abdestimi aldım geldim, iki rekât namaz kıldım. **"Esselamu aleyküm ve rahmetullah"** deyip selam verince baktım ki beyaz başörtüsü başında, bizim hatun iki metre yanımda.

Namazı bitirdim. **"İnanamıyorum, hayal mi görüyorum, bana bir şey mi oluyor"** diyerek başım böyle kaldı. Ben döndüm tam karşısına gittim kayboldu.

Eve dönünce; **"O gece sen neredeydin, ne yapıyordun"** dedim. **"İşte burada salonda doksan sekiz rekât namaz kıldım. Yüze tamamlamadan bana bir uyku geldi. Uyuklar gibi oldum. Kalktım namazı yüze tamamlayayım diye. İki tane kanatlı melek beni alıp Mekke'ye götürdüler. İki rekâtı da orada kıldım"** diyerek olan biteni anlattı. **"Peki, beni gördün de niye konuşmadın benimle"** dedim. **"Sen de benimle konuşmadın"** dedi. O vakit meleklerin tekrar tutup götürdüklerini anlattı.

YAHYA EFENDİ'NİN İKRAMLARI ve NAMAZA KALDIRMASI

Yahya Efendi Hazretleri, Kanuni zamanında yaşamış olan bir veli, bir Allah dostu...

Ali Hoca, "Her gece saat üçte Yahya Efendi Hazretleri'nin **"Molla kalk"** diyerek kendisini gece namazına uyandırdığını söylüyor. 1936'dan 1960'a kadar da her gün iftar ve sahurda esrarengiz bir şekilde bahçeye yemek bırakıldığını söylüyor.

Bunu şöyle anlatıyor:

"Bekârken Ramazanlarda yemek pişirmezdim. Ramazandan ramazana kudretten yemek gelirdi.

1936'da Yahya Efendi Camii'nde imamlığa başladım. Bir senelik imamdım. Caminin yanında benim odam vardı, orada kalıyordum. İftara hazırlık için Beşiktaş'a ineyim de öteberi alayım dedim.

...O zamanlar pompalı gaz ocakları vardı. Tencereye suyu koydum, iftara tarhana çorbası hazırlayayım diye. Şöyle bir dışarı çıkayım bakayım dedim. Orada sağlı sollu mermer sütunlar var. Sütunların birinin üzerinde baktım ki bir tepsi var. Tepsinin içinde iki tane hurma, dört tane zeytin, bir kâsenin içinde çorba, bir de esmer ekmek var...

Birisi bu iftarlığı getirmiş, herhalde utanıp buraya bırakmış diye düşündüm. Fakat ne kapı açıldı, ne ses duyuldu. Bırakmışlar oraya gitmişler...

İftar olunca onunla orucumu açtım. Boşalan tepsiyi de götürdüm aldığım yere koydum.

Akşam tencereyi ocaktan indirmemiştim. Sahurda kalkıp tekrar altını açtım.

Dışarı çıktım baktım ki tepsi yine gelmiş. Bende jeton düşmüyor hâlâ...

Biri getiriyor, utanıyor, söyleyemiyor diye düşünüyorum. Kuskus pilavı, bir şimşir kaşık bir de toprak kâse içinde bal şerbeti var. Baktım ertesi gün yine aynısı oluyor.

Caminin kapılarını iyice kilitleyim bakalım, içeri tepsi yine gelecek mi diye baktım. Tepsi yine gelmeye devam etti.

Sonra camiyi bana teslim eden eski imam Yakup Efendi'nin, **"Sen burada yatan Yahya Efendi'nin hizmetini yaparsan sana birçok şey gösterecek"** dediğini hatırladım.

Böyle içinde basit yemekler oluyordu, et yemekleri hiç olmuyordu. Zeytin, hurma, çorba, pilav ve ekmek... Fakat sahurda ekmek olmuyordu.

Bir gün, getireni göreyim diye o saatte mermer sütunlardan birinin arkasına saklandım. İçerden bir ses geldi: **"Ne bekliyorsun gelsene."** İçeriye döndüm baktım ki içeride kimse yok. Dönüp bahçeye baktığımda tepsi yine gelmişti.

Ne zamana kadar bu böyle sürdü biliyor musun? 60 ihtilaline kadar. 60 ihtilalinde evlendim. O güne kadar bütün Ramazanlarda iftarda ve sahurda benim evimde hiçbir yemek pişmedi. Hep bu şekilde geldi. **"Ben kimim ki Allah'ım bana bunları gönderiyorsun"** diye hep düşünürdüm. Fakat bu Allah'tan gelen bir şeydi. Allah her şeye kadirdir."

TESETTÜRÜ HAFİFE ALANIN SONU

Hoca Efendi'nin, **"Mihrap Gönüllüleri Platformu"**nda anlattığı örtünmeyle alâkalı ibretlik hatırası da şöyle:

"Bir gün öğle namazını kıldıktan sonra camiye kravatlı bir adam geldi. **"Kadın cenazemiz var, buradan kaldıracağız, ikindi vakti bir salâ verir misiniz?"** dedi. **"Tabi"** dedim.

İkindi vakti oldu, cenazeyi getirdiler. O zamanlar böyle cenaze arabaları yoktu. Ortaköy mezarlığına omuzlarımızda götürdük. Cenazeyi gömdük, herkes taziyede bulundu, gitti. Bir ben, bir o kravatlı adam, iki de mezar işçisi orada kaldık.

Euzü Besmele çektim, dua (telkin) okuyacaktım, yer bir sallandı böyle!..

Ben gencecik imamdım, ayakta duramayıp düşecektim neredeyse...

Sonra kabrin içinden acı bir ses çıktı. Sanki etlerini koparıyorlar, öyle bir acı sesti.

Cenaze sahibi adam dedi ki; **"Bu sallantı zelzele olabilir, peki bu ses ne oluyor?"** Sonra da; **"Biz bunu morgdan aldık, acaba bayıldı da öldü diye mi getirdik?"** dedi. İşçilere mezarı açmalarını söyledi. **"Açamayız"** dediler. **"Ancak savcılıktan izin kâğıdı olursa açabiliriz"** dediler. Adam **"Evladım ben hâkimim, bütün sorumluluğu üstüme alıyorum, aç, bakalım"** dedi.

Mezarı açtılar. Baş tarafını açtık, bir de ne görelim, yüzü simsiyah kömür gibi olmuş. Saç filan kalmamış, kömür kesmiş. Adam hayretler içinde benim yüzüme baktı.

Ben, **"Bu kadın ne günah işlemiş? Bu herkese olmaz, kesin çok büyük bir şirk var bu işin içinde"** dedim.

Adam bana dedi ki, **"Bizim hanım, ben hâkim olduğum için saçını kapamazdı, açık gezerdi. Ben emekli olunca ona başını kapa demiştim. O da bana: 'Müslümanlık baş kapamayla oluyorsa böyle Müslümanlık olmaz olsun' demişti."**

Bu olaydan sonra Süleymaniye'ye İstanbul Müftüsü Ömer Nasuhi Bilmen Efendi'nin yanına gidip ona bu olayı anlattım. Bana 'molla' derdi o da...

'Molla, Ramazan'da kızlarımıza anlat bu olayı, ibret alsınlar' dedi. Ben de bunu her yerde anlatıyorum.

Tabi ben kimsenin örtüsüne karışamam. Ben de o salâhiyet yok. Ben sadece başımdan geçen bu hadiseyi anlatıyorum. İsteyen ibret alsın, isteyen almasın. Ama kimsenin bunda kuşkusu olmasın, bunu aynen böylece yaşadım...

Ben o vaziyeti gördüm, bir de şimdiki sokaklardaki hali görüyorum, **'Ne olacak bu milletin hali diye' üzülüyorum.'**

Değerli dokuyucular! Başörtüsünü hafife alan kadının yukarıda anlatılan ibretlik halini Ali Yıldırım Hoca'nın kendi sesinden dinlemek için, internette **örtünmeyi hafife alanın sonu** yazıp tıklayınız.

SAİD NURSİ'DEN DİNLEDİĞİ

Ali Yıldırım hoca, ayni röportajda Bediüzzaman'dan şöyle bahsediyor:

"... İskenderpaşa'da ... Atatürk'ün kendisini Ankara'ya çağırttığını anlattı. Orada Atatürk'e; **"Ezan okundu, namazımızı kılalım"** demiş. O da **"Şimdi namazın sırası değil, milletin istikbali ile uğraşıyorum"** demiş. **"Böyle deyince sanki başımdan kaynar sular döküldü"** diyerekten orayı terk ettiğini anlattı."

Burhan Dergisi'nin, kısaltarak aldığımız Ali Yıldırım Hoca'yla yaptığı röportaj burada bitti.

Ali Yıldırım Hoca'yla Sayın **Aydın Başar** da bir röportaj yapmış. **Dünya Bizim** isimli sitede yayınlanan 28 temmuz 2012 tarihli bu röportajın da bazı kısımlarını iktibas ediyoruz:

TELEVİZYON İLÂHİYATÇILARI

Ali Yıldırım Hoca röportajda söz televizyondaki ilahiyatçılara geldiğinde sesini bir ton daha yükselterek; **"Göğüsleri, bacakları açık kadınların karşısında oturup din anlatıyorlar. Yazıklar olsun onlara... Allah bu hocalığın hakkını onlardan soracak"** demiş.

Sayın Aydın Başar şöyle diyor:

"Normalde sakin sakin konuşan, kimseyi kırmayan, pamuk gibi yumuşak huylu bu insan bu konuda çok öfkeliydi.

Birkaç isim daha söyleyince yine aynı tonda; **"Cehennemin dibine gitsinler"** dedi. Bunu okuyanlar büyük ihtimalle Yaşar Nuri ve Zekeriya Beyaz gibi kimselerden bahsettiğimizi sanabilirler. Fakat bunların isimleri kesinlikle geçmedi. Daha bizden sandığımız kimseler hakkında söyledi Hoca bu sözleri.

Bu konuda Ali Yıldırım Hoca'ya ben de yerden göğe kadar hak veriyorum. Daha geçen gün, ... kanalında üç tane ilahiyatçı, böyle uygunsuz bir şekilde giyinmiş bir kadının karşısında dini anlatıyorlardı güya. O programa nasıl katıldıklarına hayret ettim doğrusu.

Kadın sanki dalga geçer gibi mini eteğini giymiş ve karşısına da ilahiyatçıları oturtmuş. Bizim ilahiyatçılar da hararetle ona dini anlatıyorlar. Böyle bir din anlatımının kimseye tesiri olacağını düşünmem. Zerre kadar da kimseye bir fayda getireceğini sanmam. Parayla din anlatanların tesiri olmadığı gibi...

Keşke hocalarımız hocalığın ne demek olduğunu, o ilmin de bir hakkı olduğunu bilselerdi dini/ilmi böyle maskaraya çevirmeselerdi. Ben mi hassas düşünüyorum, haksız mıyım bilmiyorum ama dinin, ilmin, hocalığın bir ağırlığı, bir izzeti olması gerekmez mi?

Kadın dinen uygun olmayan yerlerini açıp karşında oturacak, sen de ona din anlatacaksın.

Din bu kadar ucuz mu?

İlim bu kadar basit mi?

Yazık derim, başka da bir şey demem.

Ali Yıldırım Hoca boşuna demiyor cehenneme gitsinler diye..."

***

Sayın Aydın Başar'ın, Ali Yıldırım Hoca'yla yaptığı diğer bir röportaj da Genç Dergisi'nin Nisan 2012 tarihli sayısında yayınlandı. Ondan da bazı iktibaslar yapıyoruz:

Yahya Efendi Camii'nde vazifeye başlarken vazifeyi devraldığım Rizeli Hacı Yakup Efendi dedi ki: **"Molla sana bir şey tarif edeceğim onu yap, çok kerametler göreceksin."**

Sonra bana bazı talimatlar verdi: **"Bunlar Yahya Efendi Hazretleri'nin takunyaları, bu da havlusu. Bunları burada muhafaza edeceksin. Havlusunu haftada bir kere yıkayacaksın. Şuradaki ibrikteki su bittikçe onu da yenileyeceksin."**

KERAMET DEVAM EDİYOR

Ben o sıralar gencim; **"Allah Allah"** diyorum, şaşırıyorum. Allah'a çok şükür onun bu talimatlarının hepsini yaptım. Yahya Efendi'nin abdest aldığı yer ona özel bir yerdi. Benim odam da onun bitişiğinde idi. Yer yatağım vardı. İlk gece yatmış uyumuştum ki **"tık tık tık"** diye sesler geliyor. Kalktım, Yahya Efendi'nin abdest alma yerine baktım. Bir şey göremedim.

Zaten benden önceki imam **"Takunya seslerini duyarsın, ibriğindeki suyunun bittiğini ve havlusunun ıslandığını görürsün ama kendisini göremezsin"** demişti.

Hakikaten de öyle oldu. Hiç kimseyi göremedim. O sıra saatim üç kere çaldı. Yani saat tam üç olduğunu anladım. O gün bugündür saat tam gece üç olunca ister evde olayım ister misafirlikte olayım, ister yazlıkta olayım, mutlaka kaldırıyorlar. Bu şimdiye kadar hiçbir gün aksamadı. Tam üçte sesini duyuyorum, **"Molla kalk"** diyor. Halen duyuyorum. Üç defa seslenir kalkarım. Tekirdağ'a gidiyorum yazlığa, orada bile kaldırıyor.

Ben 1936'daki o günden 1978'e kadar her gün her vakitte ibriğindeki suyu her vakit değiştirirdim. Haftada bir de havlusunu yıkardım. Bu vazifeleri hiç ihmal etmeden yaptım.

Sesini duyardım ama kendisini göremezdim."

HANGİ İLACI KULLANIYORMUŞ?

Değerli okuyucular!

İhtiyar delikanlının sıhhatinin nasıl olduğunu ve hasta olduğu zaman ne yaptığını öğrenmek isterseniz, buyurun:

"Yaş yüz dörde girdi (2013'de) daha ben bir aspirin içmedim. Benim ilacım secdem. Ben de bir insanım. Ayağım, dizim, başım ağrımaz mı? Ağrıyor.

Ne yapıyorum? Secdeye gidiyorum. **"Ya Rabbi bu hastalığı sen verdin sağlık afiyet senden olduğu için bu hastalığın şifasını ver"** diyorum, iyileşiyor. Bir de olup biteni kafana takmayacaksın. Şu niye böyle oldu bu niye öyle oldu dedin mi yıpranırsın. Ne gelmişse başına, Allah'tan gelmiştir diyeceksin. Her haline şükredeceksin.

DUÂLARINIZIN KABUL OLMASINI İSTER MİSİNİZ?

Ali Yıldırım hoca, **"Dualarımızın kabulü için bir tavsiyeniz var mı?"** sorusuna şu güzel ve ilmî cevabı veriyor:

"Pazartesi ve Perşembe geceleri duaların kabul olduğu zamanlardır. O günler sabah namazının farzından sonra selam verdikten sonra **"Allahümme entesselâmü ve minkesselam"** demeden evvel hemen secdeye kapanacaksın. Bir dileğin varsa onu Rabbinden isteyeceksin. Dua edeceksin **"Bana bir ev ver Yâ Rabbi"** , evli değilsen **"Sâliha bir hanım veya sâlih bir bey ver Yarabbi"**, evliysen **"Salih ve sâliha evlatlar ver Yarabbi"** diyeceksin.

Yani Perşembe gecesinin sabahı Cuma oluyor, o zaman isteyeceksin."

NAMAZ... İLLE DE NAMAZ

Ali Hoca'ya sorulan en önemli soru ve cevabı şöyle:

Genç kardeşlerimize namaz konusunda söylemek istediğiniz bir şey var mı?

"Namazı bir kere onlara özendireceksiniz.

Namaz nedir biliyor musun oğlum?

Dinin direğidir o.

Dinin direği olmasa ne olur?

Yıkılır gider.

Ondan sonra ona namazın tatbikatını öğreteceksin. Kısa sûreleri güzelce belleteceksin.

E öğrenemiyorum hocam!

Şarkı öğreniyorsun, maçı öğreniyorsun. Takımında olanların hepsinin isimlerini biliyorsun, buna geldi mi bilmiyorsun.

Olmaz öyle şey.

Bu zamanda Kur'an okumayı bilmeyene şaşıyorum.

Dünya işini biliyorsunuz, hangi işi yaparsam para kazanırım bunu biliyorsun.

Niçin namazı bilmiyorsun?

Kur'an'ı öğrenmiyorsun?

Ey mümin kardeşlerim, evlatlarım, torunlarım!

Namazlarınızı ihmal etmeyin. Namazlarınızı vaktinde kılın. Namazlarınızı sonraya bırakmayın.

Talebe oğullarım, talebe kızlarım!

Evvela namazlarınızı kılın. Dersten çıkar çıkmaz hemen namazınızı kılın. İmkân dâhilinde namazı her şeye tercih edin."

***

Değerli okuyucular! İnternete girip **Ali Yıldırım Hoca** yazarsanız, daha geniş bilgilere ulaşabilirsiniz.

ŞİİRLERDEN SEÇMELER

HİCRET
Necip Fazıl KISAKÜREK

Mekke'yle Medine arası yollar;
Çizik çizik, hasret arası yollar.
Vardığı her nokta yine başlangıç;
Gitgide Allah'a varası yollar.
Mekke'yle Medine arası yollar.

Bu çıplak yollarda ne in, ne de cin,
Yalnız iki çift nurdan güvercin.
Bunlar iki dostun ayakları ki,
Yolları göklere bağlayan perçin.
Bu çıplak yollarda ne in, ne de cin.
Hicret, yurtdışında aranan destek

Dâvâ sahibine öz yurdu köstek;
Merkezi dışardan sarmaktır murad,
Merkezi çevreden fethidir istek.
Hicret, yurtdışında aranan destek.

Ayakta, Medine Müslümanları,
İslâm'ın "Yardımcısı" kahramanları...
Rasûller Rasûlü uğruna fedâ
Malları, canları, hânümanları...
Ayakta, Medine Müslümanları.

NEYLESİN YUNUS
Yunus EMRE

İçin dışın mundar iken
Dost neylesin senin ile
Gözün gönlün nefsi heva
Aşk neylesin senin ile

Zakir ile yoldaş olup
Sadıklara yar olmadın
olmaz yere verdin gönül
Dost neylesin senin ile

Dünya gözün ruşen edip
Gönül gözün kör eyledin
Zulmet dolucak gönlüne
Nur neylesin senin ile

Gerçek ere derviş gerek
Doldu cihan dava ile
Duydun ise aslın işi
Kal neylesin senin ile

Dostluğu sanma hemen
Olur suret dizmek ile
Dilde ise senin işin
Hal neylesin senin ile

GEÇİLMEZ!
Necip Fazıl KISAKÜREK

Bu kapıdan kol ve kanat kırılmadan geçilmez;
Eşten, dosttan, sevgiliden ayrılmadan geçilmez.
İçeride bir has oda, yeri samur döşeli;
Bu odadan gelsin diye çağrılmadan geçilmez.

Eti zehir, yağı zehir, balı zehir dünyada,
Bütün fani lezzetlere darılmadan geçilmez.
Varlık niçin, yokluk nasıl, yaşamak ne, topyekün?
Aklı yele salıverip çıldırmadan geçilmez.

Kayalık boğazlarda yön arayan bir gemi;
Usta kaptan klavuza varılmadan geçilmez.
Ne okudun ne öğrendin, ne bildinse berhava;
Yer çökmeden, gök iki şak yarılmadan geçilmez.

Geçitlerin, kilitlerin yalnız O'nda şifresi;
İşte, işte o eteğe sarılmadan geçilmez!

HAZRET-İ ALİYYÜL MÜRTEZA (2)

(*Radıyallahu Anh*)

TÜRKİYE GAZETESİ YAYINLARI
İSLAM ALİMLERİ ANSİKLOPEDİSİ GİBİ BAZI
MUTEBER ESERLERDEN ALINTIDIR.

Hazreti Ali *(Radıyallahü Anh)* Medine-i Münevvere'de, Mescid-i Nebevî'nin inşaasında çok çalışmış, bizzat sırtında taş ve toprak taşımıştır. Başta Bedir, Uhud ve Hendek muharebeleri olmak üzere, Resûlullah *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)*'in bütün gazvelerinde bulunarak, fevkalâde gayret ve kahramanlıklar göstermiştir.

Bedir Savaşındaki Kahramanlıkları

Bedir Savaşı Müşriklerle Müslümanlar arasında gerçeklesen ilk ve en önemli savaştır. Tarihin şekillenmesinde çok önemli bir yeri olan bu savaşta müşrik ordusu, gerek asker, gerekse teçhizat bakımından İslam ordusundan kat kat fazlaydı. Adeta Müslümanların varlık ve yokluk mücadelesi diyebileceğimiz Bedir Savaşı'nda, Hazreti Ali birçok azılı müşrikle karşılaştı ve onlarla yaptığı amansız mücadelelerde galip geldi.

Savaşın hemen başında yapılan mübâreze(savaş başlamadan önce iki taraftan birer kişinin ortaya çıkıp dövüşmesin)de, karşısına çıkan Velid bin Ukbe'yi bir kılıç darbesiyle yere serdi. Daha sonra savaş kızıştı, akşama doğru iki taraf da birbirine karıştı. Bu sırada kum tepesinin üzerinde zırhlara bürünmüş olan müşriklerden birisi, sahabeden Sa'd bin Hayseme'yi şehîd etti. Hazreti Ali *(Radıyallahü Anh)* ona doğru yaklaşınca, o müşrik atından indi ve Hazreti Ali ile vuruşmaya başladı. Hazreti Ali, bu azılı müşriğin yaptığı darbeyi kalkanı ile karşıladı ve müşriğin kılıcı kalkana saplanıp kaldı.

Hamle sırası Hazreti Ali'ye gelmişti. Hazreti Ali kılıcı ile müşriğin göğsüne doğru sert bir hamle yaptı. Zırhını enlemesine biçince adam titredi ve sarsıldı. Hazreti Ali o esnada hemen arkasında bir kılıcın parladığını ve şakıdığını görünce başını eğdi. Ardındaki kılıcı parlatan yiğit; "al bu da ben Abdülmuttalib'in oğlundan!" diye nida ederken müşriğin kellesi, miğferiyle birlikte yere yuvarlandı. Hazreti Ali *(Radıyallahü Anh)* dönüp arkasına baktığı zaman, bir destan kahramanı olan Hazreti Hamza *(Radıyallahü Anh)*'ı gördü.

Yine bu savaşta Hazreti Ali *(Radıyallahü Anh)* Nevfel bin Huveylid ile karşılaştı. Nevfel hakkında Peygamber Efendimiz *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*:

"Yâ Rabbi! Nevfel bin Huveylid'e karşı Bana yardımcı ol. O'nun hakkından gel!" diye duâ etmişti. Hazreti Ali, onunla girdiği müthiş mücadelede de galip geldi. Ustaca yaptığı taarruz ve manevralarla perişan ettiği bu İslam düşmanının önce bacaklarını, sonra da kafasını gövdesinden ayırdı. Sonra Peygamber Efendimiz *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*'in huzuruna çıkıp Nevfel'i öldürdüğünü haber verdi. Bunun üzerine Peygamber Efendimiz, **"Allahü ekber"** diye tekbir getirdi ve:

"Allah-ü teâlâ onun hakkında duamı kabul etti." buyurdu.

Hazreti Ali *(Radıyallahü Anh)* yine Bedir'de azılı müşriklerden olan Âs bin Sa'îd'i de katlederek, müslümanlara büyük hizmet etmiş oldu.

İbn-i Esir'in rivâyetine göre; Bedir savaşına katıldığında 25 yaşlarında olan Hazreti Ali *(Radıyallahü Anh)*, o savaşta müşriklerin başlarını adeta ağaçlardan meyve düşürür gibi düşürüyordu. Daha sonra Uhud savaşında da müthiş bir mücadele ortaya koyan Hazreti Ali *(Radıyallahü Anh)*, Peygamber Efendimizin sözünün tutulmaması sebebiyle, İslam ordusunun bir ara dağıldığı Uhud Gazvesinde, on altı kılıç darbesi almıştı.

Hazreti Ali'nin Amr bin Abdûd ile Mücadelesi

Hendek savaşında da çok büyük kahramanlıklar gösteren Hazreti Ali, müşriklerin en azılıları ile savaştı. Muharebenin iyice şiddetlendiği yirmi ikinci gün, müşriklerin en güçlü ve en azılılarından biri olan Amr bin Abdûd, Hendeğin kenarına kadar gelip çarpışmak üzere meydana er istedi. Müslümanlardan kimse Amr'ın davetine cevap vermedi. Amr b. Abdûd bir daha meydan okudu. Yine ona kimse karşılık vermedi. Hatta bu meydan okuma yedi defa tekrar etti.

Amr b. Abdûd; müşriklerin en güçlülerinden, pehlivan yapılı, iri cüsseli ve ömründe hiçbir savaşta mağlup olmamış mahir bir savaşçıydı. Sadece Bedir Savaşında yaralanmıştı. Şimdi ise yarası iyi olmuş ve Hendek savaşına intikam hırsıyla gelmişti. Tabi onun gelmesinden dolayı Müslümanlarda bir tedirginlik oluşmuştu.

İşte şimdi Müslümanlara meydan okuyan Amr b. Abdûd, karşısına çıkıp onunla vuruşacak bir yiğit istiyordu. Bu şekilde yedi defa meydan okudu. Yedinci seferde, Resûlullah *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* Hazreti Ali'yi çağırdı, O'nu karşısına oturttu ve buyurdu ki:

"Yâ Ali! Benim atıma bin, kılıcımı al, Amr bin Abdûd'un önüne yiğitçe, cesaretle var. Onun cüssesinden, heybetinden, uzun boyundan endişe etme. Ben Allah-ü teâlâ'dan sana yardım etmesi için, senin elinle Müslümanların bunun şerrinden kurtulmaları için duâ ediyorum."

Hazreti Ali *(Radıyallahü Anh)* kılıcını kuşanıp atına bindi. Avını gözetleyerek giden bir arslan gibi, Amr b. Abdûd'un karşısına çıktı ve ona dedi ki:

- Yâ Amr! Duydum ki sen Kâ'be'nin karşısında ahd etmişsin ki, Kureyş'den bir kişisenden iki şey istese, o iki şeyden birini yerine getirecekmişsin öyle mi?

Amr b. Abdûd dedi ki:

- Evet Ya Ali öyle, ben bunu ahdettim.

Bunun üzerine Hazreti Ali şöyle buyurdu:

- Ya Amr! Biliyorsun ki ben Kureyşdenim. Senden iki şey isteyeceğim. Şayet ikisini

kabul etmezsen hiç olmazsa birini kabul et! Birinci isteğim; Allah'ın birliğine ve Resûlünün Hazreti Muhammed *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* olduğunu ikrâr ve tasdik etmendir!

Amr b. Abdûd:

- Bunu kabul etmiyorum, diğer isteğin nedir? dedi.

Hazreti Ali:

- İkinci isteğim bu iki kuvveti (orduyu) kendi hallerine bırakıp, Mekke-i

Mükerreme'ye geri dönmendir, buyurunca Amr b. Abdûd dedi ki:

- Bunu kabul ederim, yalnız Ebû Bekr, Ömer ve Osman *(Radıyallahu Anhüm)*'ün

başlarını keser öyle dönerim.

Bunun üzerine Hazreti Ali gürledi:

- Ey ahmak! Benim başımı kesmeden onların başını nasıl kesersin?

Amr b. Abdûd:

- Yâ Ali! Sen henüz geençsin, dünyânın tadını almamışsın, ben senin başını kesmek

istemem, deyince Hazreti Ali şöyle buyurdu:

- Ben Allah-ü teâlâ'nın yardımı ve Resûlünün duası ile senin başını kesmek isterim.

Hazreti Ali'nin bu sözü üzerine Amr, atından inip atını bıraktı ve hiddetle Hazreti Ali'ye doğru yürüdü.

Hazreti Ali de, şartlar eşit olsun diye atından inip ona doğru yürüdü. Kıyasıya bir mücadele başladı ve birbirlerine ölümüne hamleler yaptılar. Hazreti Ali bu amansız mücadelede bir fırsatını bulup Amr b. Abdûd'un uyluğuna şiddetli bir kılıç darbesi indirdi. Bu darbeyle Amr'n bacağı uyluğun dibinden koptu. Amr'ın bacağı bedeninden ayrılınca Hazreti Ali "artık işi bitti" diyerek geriye dönmüş gelirken, Amr b. Abdûd kendi kopmuş bacağını eline alıp olanca gücüyle Hazreti Ali'ye fırlattı. Hazreti Ali bunu fark edince usta bir manevrayla savuşturdu. Fakat Amr'ın olanca gücüyle fırlattığı o kütük gibi ayak parçası şayet isabet etseydi Hazreti Ali ağır yaralanabilirdi. Bunun üzerine tekrar geri dönüp Amr b. Abdûn'un başını gövdesinden ayırdı

Resûlullah *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* tekbir getirip:

"Ali'nin Amr bin Abdûd ile bir kere karşılaşması, ümmetimin kıyâmete kadar olan ibâdetinden hayırlıdır." buyurdu.

Hazreti Ali, Tebûk harbinde bulunmayıp, Resûlullah *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* tarafından Ehl-i beytin muhafazası için Medine'de bırakılmıştı. Birçok harplerde Resûlullah *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*, sancağı Hazreti Ali'ye vermişti. Yemen savaşında ordunun başkomutanlığını yapan Hazreti Ali *(Radıyallahü Anh)*, Hayber kalesinin fethinde de adeta destanlar yazmıştı.

KISSADAN HİSSELER

ÜÇ TEKBİRLE KILDIRILAN NAMAZIN HİKMETİ

Osmanlı tarihinde eski bir an'anedir. Fethedilen ülkelerde, şehrin en büyük kilisesi camiye tahvil edilir ve padişahlar ilk Cuma namazını bu camilerde kılardı. Futûhat yıllarında; "**hilal**"in "**haç**"a galibiyetinin timsali mahiyetindeki bu an'aneye hep riayet edilmiştir.

İstanbul fethedilince de, bir zafer alameti olarak Ayasofya kilisesi Camiye tahvil edildi ve Fetih ordusu ilk Cuma namazını burada kıldı.

İşte ilk Cuma Namazı kılınacağı zaman denildi ki:

"Her kim bu güne kadar ikindi namazının sünnetini dahi terk etmediyse Cuma Namazını o kıldırsın!"

Fakat hiç kimse ortaya çıkmadı. Oysa, Peygamber Efendimizin övdüğü bu Fetih Ordusu'nda elbette ne veliler, ne alimler, naz makamında olan nice erler vardı ama kimse kendini ifşa etmemek için öne çıkmıyordu.

Bunun üzerine Sultan Fatih öne geçti ve kendisinin de bu güne dek ikindi namazının sünnetini hiç kaçırmadığını beyan ederek Cuma Namazı'nı kıldırdı.

Sultan Fatih iftitah tekbiri için **"Allâhü Ekber!"** diyerek ellerini kaldırdı, fakat ellerini bağlamayıp yana saldı. Tekrar tekbir aldı, yine aynı şekilde ellerini yana saldı ve ancak üçüncü tekbirden sonra ellerini bağlayıp namazı kıldırdı.

Tabi Sultanın bu hareketine kimse bir anlam veremedi. Ve namazdan sonra sordular:

- Sultanım sanki bayram namazı kılıyormuş gibi üç tekbir alıp namaza öyle

başladınız. Bunun hikmeti neydi?

Sultan Fatih şöyle cevap verdi:

- Allah-u Teâlâ'ya dua edip; "Ya Rabbi! Şayet bu fethi kabul buyurduysan, Kâ'be'yi gözümün önüne getir" diye niyazda bulunmuştum. Cuma Namazı için tekbir aldığım zaman Kâ'be'yi göremedim. İkinci tekbiri aldım fakat yine Allah'ın Beytini müşahede edemedim.

Üçüncü defa "Allâhü Ekber!" diyerek tekbir alınca, Kâ'betullah'ı karşımda gördüm ve böylece namaza devam ettim.

HERKES YEDİĞİNDEN İKRAM EDER

Akkoyunlu hükümdarı Uzun Hasan İran, Irak ve Azerbeycan'ı fethedip Suriye'nin bir kısmını ele geçirerek topraklarını büyütmüş, böylece cihangirlik hevesine kapılmıştı.

Bu aradaolur olmaz Osmanlı topraklarına akınlar yapıp Devleti Âliyye'yi rahatsız ediyordu.

Fatih Sultan Muhammed Han, haddini aşan Akkoyunlu Devleti'nin tehlikesini ortadan kaldırmak için Erzincan'a doğru harekete geçti.

Uzun Hasan bunu duyunca alaycı bir ifadeyle; "Osmanlı Devlet'nin sonu geldi" diyerek güya hafife aldı. Bu arada Sultan Fatih'e de bir hediye paketi gönderdi. Uzun Hasan bu hediye paketinin içine bir akrep koymuştu.

Sultan Fatih, Uzun Hasan'ın gönderdiği hediyeyi alınca, kendisi de ona bir hediye paketi hazırlattı ve içine bal koyup öyle gönderdi. İçine de küçük bir not yazdı:

"Herkes yediğinden gönderir ve ikram eder!"

Batıl bir emel peşinde koşan Uzun Hasan, Otlukbeli savaşında Sultan Fatih'in karşısında çil yavrusu gibi dağılıp, canını zor kurtardı. Daha sonra da bu yenilginin üzüntüsüyle hastalandı ve üzüntüsünden öldü.

124 BİN PEYGAMBER HÜRMETİNE

Sultan Fatih çok cömert bir insandı. İsteyeni boş çevirmez, mutlaka az-çok bir şeyler verirdi. Tabi Sultan Fatih'in bu huyunu bilen ve bunu sûistimal ederek haddi aşanlar da yok değildi. Fakat o bunlara pek kızmaz, keskin zekâsıyla kimseyi kırmadan meseleyi hallederdi.

Bir gün Sultan Fatih'in yanına birisi yaklaştı ve dedi ki:

- Sultanım yüz yirmi dört bin Peygamber hürmetine, ne olur bana bir sadaka...

Sultan Fatih ona biraz sadaka verdi ve tam yoluna devam edecekti ki, adam:

- Sultanım bu para çok az değil mi? Yüz yirmi dört bin Peygamber aşkına verdiğin sadaka bu kadarcık mı? deyince, Sultan Fatih cevaben şöyle dedi:

- Kendileri aşkına sadaka istediğin Peygamberlerin isimlerini bana bir say bakalım.

Kaç tane sayarsan o kadar sadaka vereceğim...

Böyle bir cevap beklemeyen adam çok şaşırdı. Saymaya çalıştı ama Kur'an'da isimleri zikredilen peygamberlerin isimlerini dahi sayamadı.

BİR ALİMİ ANALIM

HACI FERŞAD EFENDİ'NİN HALİFESİ, ALVARLI EFE HAZRETLERİYLE MAHMUT EFENDİ HAZRETLERİ'NİN YAKIN DOSTU, HACI HASAN RAMİ EFENDİ VE FETHULLAH HOCAEFENDİ GİBİ BİRÇOK ULEMANIN ÜSTADI, CÜBBELİ AHMET HOCAEFENDİ'NİN AHİRET KARDEŞİ ERZURUM'UN SON DEVİRDE YETİŞTİRDİĞİ BÜYÜK VELİ

HACI SÂLİH EFENDİ (9)

SELMAN DEMİR

(Kuddise Sirruhû) 1898- 2.2.1991

HACI SALİH EFENDİ HAZRETLERİ'NİN BAZI KERAMETLERİ

Bünyamin Yazıcı

Bacımın kızı hastalanmıştı. Gitmediğimiz doktor kalmadı. İki ay uğraştık. Kardeşim bir gün bir rüya görmüş, bana anlattı: "Halamla birlikte Hasankale'ye gidiyordum. Yol üstünde bir türbe gördüm. Ama türbedeki zât hayattaydı. Halam bana bu türbeyi ziyaret etmemi söyledi. Kendi oğlu burada ettiği duadan sonra hastalığından kurtulmuş." dedi.

Ben bu rüyayı dinledikten sonra İstanbul'da Hacı Efem'i ziyaret ettim. Vaziyeti anlattım. Bir şişe su üzerine dua edip onu bana verdi. Bu suyu çocuğa içirmemizi istedi. Çocuk kısa sürede şifâ buldu Allah'ın izniyle.

Halamın oğlu Nihat Çelik, 1984'te askere gitmişti. Orada rahatsızlanmış, tebdil-i hava için Erzurum'a gönderdiler. Mareşal Çakmak Hastanesi'nde muayene ettirdik, kalbinde delik tespit ettiler. Ankara Gülhane Askeri Akademisi'ne sevk ettiler. Ankara'ya gittik.

O günlerde İstanbul'a gittim, durumu anlattım. Üzüldü, "Çocuğu niye bıraktınız hastane köşelerinde. Bunu Cenâb-ı Hak yoktan var etmiş. Küçücük bir delik... Ben biraz meyve vereyim de götürüp ona yedir." dedi. Ben şaşırmıştım, içimden "Ankara'da meyve mi yok ki Hacı Efem böyle diyor?" dedim. Bana beş mandalina verdi. Yolda bir ikisini yedim ama sonradan aklım başıma geldi.

Hacı Efem de biliyordu Ankara'da meyve olduğunu, teberrüken vermişti bunları. Götürüp Nihat'a yedirdim. İşler yolunda gitmedi, onu ameliyat edemediler. Oysa doktorların dediğine bakılırsa kesinlikle ameliyat gerekiyordu. Nihat bugün hayatta (1998), benden daha sağlıklı.

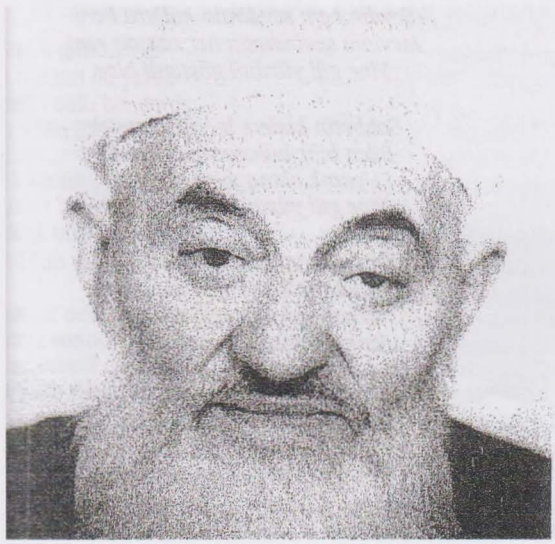

Hüseyin Çiftçi

İstanbul Habibler'de sürekli gidip altında oturduğu, evradını okuduğu bir ağaç vardı. Orayı çok severdi.

Birgün ağacın yanına gittik. Orada oturan birisi Hacı Efe'yi bahçesine davet etti. Hacı Efem adama "Senin bahçende çok karınca olur, onları incitmeyelim. Beş hayvanı öldüreceksin, beşine de ilişmeyeceksin" dedi. Başka bir gün gelmek üzere adama söz verdi. Gideceği gün onu almaya gittik ki hastalanmış. "Rahatsızsınız, gitmeseniz." dedik ama "Olur mu, söz verdiysek gitmemiz lazım." dedi.

Bir gün Hacı Efem'e bir hasta getireceklerini söylediler. Adamın bir derdi varmış. O hastayı getirdikleri sırada "Götür götür! Ben cinci hoca değilim, dua falan etmiyorum." deyip celalle kovdu adamları. Meğerse o evin hanımları hastayı getiren adama "Cinci hocalara mı götürüyorsun?" demişler. Bunu sonradan öğrendik.

İlhan Aras

Bir çok işimizde ona danışırdık. Siyasete atılmadan önce fikrini alayım dedim.

Pek sıcak bakmadı. Turgut Özal'la o günlerde telefonda görüşmüştüm, "Değer verdiğim, hürmet ettiğim bir zât bu işe sıcak bakmıyor." dedim. Özal bazı ge rekçeler ileri sürdü, "O zâtla bir daha görüşürsünüz." dedi. Hacı Efendi'nin yanına tekrar gittim, durumu anlattım. "Git ama sıkılırsın, sıkıntıya girersin." buyurdu. Dediği gibi de oldu. Eski durumumuzdan çok şey kaybettik.

Fahreddin Merdan

Hacı Efe'nin yanına çok hastalar götürdüm, duasıyla Allah şifa verdi cümlesine.

Oğlum altıncı kattan düşüp betona çakıldı. Sadece çenesiyle kolu kırıldı. O haliyle eve çıkmış "Ben ölmek istemiyorun. Beni ya doktora götürün, ya da Sâlih Efendi'ye götürün. Düşerken beni Sâlih Efendi ile yanında duran biri tuttu." dedi. Bu olay 1996'da oldu.

Bir arkadaşım vardı. İçki, kumar gibi bütün pisliklere bulaşmıştı. Ne ettiysek bıraktıramadık. O zamanlar heyecanlı dönemlerimizdi, lafımı dinlemeyince ayağından vurdurdum. İyileştiğinde kapısına adam diktim, "Çıktığın anda vurdururum ayaklarından." dedim. Gene durmadı, arka balkondan halat sarkıttı, kaçıp kumara gitti. Bir gün yanına vardım, "Hazırlan, bir yere gideceğiz." dedim. "İçki var mı?" diye sordu. "Âlâsı var." dedim. Yolda konuşurken "Bir kuru fasulye, bir de civil peyniri olsa da yesek." demiştik. Bizim Erzurum'un civil peyniri meşhurdur.

Ben hâlâ Hacı Efem'in evine gittiğimizi söylememiştim. Gittik, sofra kurdular. Baktık ki sofrada civil de var, kurufasulye de. Etkilendik tabi... Hacı Efem'in o günki muamelesi, sohbeti Allah'ın izniyle müessir oldu. Arkadaşım tüm alışkanlıklarını bıraktı. Hem de o sene üç ayları oruçlu geçirdi. Zâten birkaç ay sonra da vefat etti. Son nefesinde Hacı Efem yanındaydı.

Hâşim Samancı

Hasankale Belediyesi'nde şoförüm. Erzurum Hasankale arabalarında çalışıyordum. 1981'de bir şey oldu. Erzurum'dan yola çıkmıştım, buranın yabancısı olduğu hallerinden anlaşılan bir adamla hanımı Çöğender'de inmek istediler. Ziyaretçi olduklarını tahmin ettim. Hacı Efe'nin köyde olmadığını bildiğim için "Sâlih Efendi'yi görmek için geldiyseniz bugün yoktur." dedim. Biz gene de inelim, bir bakalım dediler. Geri dönerken o adam bizim şoför arkadaşa şunları anlatmış:

Rahatsızdım, ciğerlerim tükenmişti. Erzincan'dan Erzurum'a geldim. Araştırma Hastanesi'nde tedavi gördüm. Izdırabım artmıştı, bir gece Hakk'a yalvardım. "Rabbim ya canımı al, ya da bu dertten beni kurtar. Bu gecenin sahibi hürmetine." dedim.

Az sonra odamın kapısı açıldı, içeri ihtiyar bir zât geldi. "Beni mi çağırdın?" deyip elindeki bir tas suyu bana içirdi. Dışarı çıkacağı sırada "Siz kimsiniz?" diye sordum. "Bana Çöğenderli Sâlih Efe derler." buyurdu. "Bu olanlardan 40 gün boyunca kimseye bahsetme." deyip odadan ayrıldı.

O sabah kendimi iyi hissediyordum. Yataktan kalkıp odadan çıktım. Doktorum beni merdivenlerde görünce azarladı, yataktan çıkmamın yasak olduğunu söyledi. Adam beni dinç görünce şüphelenmiş, yeni bir röntgen çekti.

Şaşırıp kalmıştı, ben de şaşkındım ama belli etmemeye çalışıyordum. "Yahu sana ne oldu! Anlamıyorum, işte eski filmin bu, ciğerler tükenmiş. Yenisinde hiçbir şey yok." diyordu. Şifâ bulup taburcu olduk.

Bu olaydan değil kırk gün, iki sene kimseye bahsetmedim. Bir gün hanımım, "Bey, gerçekten de nasıl iyileştin?" diye sorunca ben olanları anlattım. "Vefâsızlık etmişsin, o zâtı ziyaret etmelisin." dedi. O gün bugündür Salih Efendi'yi ziyarete geliriz.

Murat Yazıcı (Sâlih Efendi'nin torunu)

Bir kış günü eve kömür geldi. Arka tarafımızda oturan komşumuzun maddi durumu pek iyi değilmiş. Kapının önüne yığılan bir kamyon kömürü görünce içerlemiş. Kendisinin pek alacak gücü yokmuş. Hacı Efem o gün beni komşumuzun evine gönderdi.

Ben gittim, "Dedem sizi çağırıyor." dedim. Hacı Dedem komşumuza bastonuyla kömür yığınının bir kısmını işaret edip "Bunu al, bir tondur." demiş. Öylece komşumuzun gönlünü aldı.

Mustafa Efendi
(Küçükköy Hacı Veyis Câmii Müezzini)

1980'de camimizde îtikâfa girdi. İbadet ü taatiyle meşgul oluyordu. Cami cematiyle sohbet ediyor, namazlardan sonra hatmeye oturuyordu. Camide bir dolap vardı, eşyalarını o dolaba koymuştu. Bir gün iftar vaktinde bana dolaptan hurma getirmemi söyledi.

Hurmalar kesekağıdındaymış. Dolap iki gözlüydü, aradım ama bulamadım. Yanına gittim, yok dedim. "Nasıl olur, bir daha bak." dedi. Bir daha gelip baktım ki kesekağıdı orada, şaşırmıştım. Götürdüm, hem kendi iftar etti, hem bana ikram etti.

Nûrullah Bilgin

Birgün Küçükköy'deki evde Hacı Efem'le birlikteydik. Kapı çalındı. Gelen yaşlı, şık giyimli bi riydi. Hacı Efem namazını yeni kılmıştı. Adamın içeri girdiğini fark edince "Hoş geldiniz. Efendi, âlem-i ervahda görüşmek nasîb olmuş ki burada da görüşecekmişiz." buyurdu. Adam "Yok yok efendim. Ben sizi çok iyi tanıyorum. Siz de beni tanırsınız da kendimi takdim etmeye utanıyorum." dedi. Hacı Efem buyurdu ki "Birbirimize karşı kusurlarımız nedir ki!... Allah'a karşı kusurlu olmayalım."

1939'da Hacı Efem'le arkadaşlarını hapse atanın kendisi olduğunu, özür dilemeye geldiğini söyledi. Hacı Efem sevindi. "Ben de bu Celâl Efendi nerede, gelse de görüşsek. Bir yemeğimizi yese diyordum. Sizi Rabbim gönderdi.

Üzerimizde hakkınız var. Rabbim kalbinize iman nurunu daha önce de koyabilirdi. Bizler, zamanında üzerimize düşeni yapamadık, hidayete ermenize perde olduk" deyip Hazreti Yunus'un meşhur ibaresini nakletti: "Lâ ilâhe illâ ente Sübhâneke innî küntü minezzâlimîn"

Sonra da şunları söyledi: "Yunus Aleyhisselâm'a bu âyette ifade edildiği şekilde tevbe ettiren Allah *(Celle Celaluhu)* onu neden balığa yutturdu. Deniz karanlık, balığın karnı karanlık.

Onu karanlıklar içinde bıraktı. Rabbim bizi ne ile cezalandırdı ki... Dört duvar arasında rahat bir vaziyette kaldık.

DOST HALKASINDAN MUHAMMED LÛTFÎ EFENDİ

Alvar İmamı Hâce Muhammed Lûtfî Efendi Hazretleri, Büyük Efe nâmı ile iştihâr etmişti. Erzurum'un medâr-ı iftihârı olan bu kutup insan, son devirde bu şehrin mânevî direği olmuş, şehir halkı için bir melce sayılmıştı. Tüm mesâisini insanlığın hizmetine vakfetmiş, koca bir ömrü Allah yolunda irşad ve tebliğ ile geçirmişti. Efe Hazretlerinin menâkıbı dinlemekte ve derlenmekle bitecek gibi değildir, Erzurum o zâtın hâtıraları ile dopdoludur. Nerede maneviyat adına iki kişi bir araya gelip sohbet etse; mesele dallanır budaklanır, o zâttan söz açılır. İman hakikatlerinden, Peygamber *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* muhabbetinden dem vuranlar, sohbetlerini onun ruha ferahlık veren beyitleriyle süslerler.

Sen Mevlâ'yı seven de Mevlâ seni sevmez mi?
Rızasına ivende senden razı olmaz mı?

Sen Hakk'ın kapusunda canlar fedâ eylesen
Emrince hizmet kılsan Allah ecrin vermez mi?
Sular gibi çağlasan Yâkub gibi ağlasan
Ciğergâhın dağlasan ahvâlini sormaz mı?

Efe Hazretleri'nin, hürmetkârları içinde bulunan Sâlih Efendi'ye karşı ayrı bir muhabbet ve alakası vardı. Sâlih Efendi'nin çocuk denilebilecek yaşlarında Efe Hazretleri'nin "Bizim Sâlih, Sâlih bir kimse olacak.." dediği rivayet edilir.

Sâlih Efendi bu zâta karşı âzami hürmet hisle riyle dopdoluydu. Ferşad Efendi'nin vefatından sonra bu zâta intisâb etmek istemiş, "Senin dersin yüksek yerden. Ona devam et" cevabını almıştı.

Efe Hazretleri 1956'da vefat etti. Haber Çöğender'e ulaştığı esnada Sâlih Efendi talebelerle ilgileniyordu. Köylüyle beraber Alvar'a gitmişti ama cenaze namazı Erzurum'da kılındığı için o da yanındakilerle birlikte ayrı bir cenaze namazı kılmıştı. Sâlih Efendi, vefatına kadar Efe Hazretleri'ni dilinden düşürmedi. Sohbetlerinde her vesileyle o zâtdan bahsediyordu.

Bir defasında "meşayıhdan çok zâtlar tanıdım. Hepsi birbirinden başkaydı. Ama o zât daha bir başkaydı." buyurmuştu. Çevresindekilere Alvar'a gitmelerini, Efe Hazretleri'nin kabrini ziyaret etmelerini telkin ederdi. Kendisi de bazen otobüs tutup Çöğenderliler'i oraya götürür, Alvar'da Mevlîd-i Şerîf okuturdu.

Efe Hazretleri'nin, "Melek görmek isteyen, Sâlih Efendi'ye baksın." sözü Erzurum'da meşhur olmuştu.

Rabbimiz her birine fevkat tecellîler nasip eylesin. Bizleri de şefaatlerine nail eylesin Âmin!

HİKMETLİ SÖZLER

Çok söz, kişiyi unutkan yapar."

(Hazreti Ebû Bekir Radıyallahu Anh)

***

Sûfi, içine her türlü pislik atıldığı halde, ondan hep güzel şeyler çıkan toprak gibidir.

(Cüneyd-i Bağdâdî Hazretleri)

***

Çocukken geceleri başımı yastığa koyduğumda kendi kendime şöyle seslenirdim: Dünyanın bir ucunda kamil-mükemmil bir mürşid olsa yalın ayak, aç ve susuz olsam hemen yola koyuluro mürşidi bulurum.

(Mahmud Efendi Hazretleri)

***

Kulun fakirlikten korkması, Allah'ın hışmına uğradığının alametidir.

(Zünnûn-u Mısrî Hazretleri)

***

Dünyası ağlayanın ahireti güler!

(İbrahim Havvâs Hazretleri)

***

Sünnet ile bid'at birbirinin zıddıdır. Birini yapınca öteki yok olur.

(İmamı Rabbâni Hazretleri)

***

Hayatında ekmeği yenmeyen kimsenin adı, ölümünden sonra anılmaz.

(Şeyh Sadi Hazretleri)

***

Gündüz gibi ışıyıp durmayı istiyorsan, geceye benzeyen benliğini yakıver.

(Mevlana Hazretleri)

***

Oyun görünüşte akla uymaz. Ama çocuk oyunla akıllanır.

(Mevlana Hazretleri)

***

Bela insanı düzeltmez. O halde bela değil hidayet ver diyeceğiz.

(Mahmud Efendi Hazretleri)

***

Malı zarardan korumanın ilacı, zekât vermektir.

(İmam-ı Rabbani Hazretleri)

***

Kim ki islamdadır, bilsin ki cennettedir. Kim ki isyandadır, bilsin ki cehennemdedir.

(Mahmud Efendi Hazretleri

***

Tarikat dersini yapan dağda kurtlarla bile geçinir. Yapmayan ise kardeşleriyle bile geçinemez.

(Mahmud Efendi Hazretleri

***

İMÂM-I RABBÂNÎ HAZRETLERİ'NİN MEKTÛBÂT'ININ 1. CİLD, 193.TE

"EHL-İ SÜNNET'İN DOĞRU İTİKÂDINI EDİNMEK İÇİN, BÜYÜK İMÂM TÜRPÜŞTÎ'NİN RİSÂLESİNİ OKUMAK PEK MÜNÂSİPTİR. ANLAŞILMASI KOLAYDIR. SOHBET DERSLERİNİZDE OKURSANIZ ÇOK İYİ OLUR" BUYRULAN

"TÜRPÜŞTÎ RİSALESİ" (8)

Dokuzuncu Fasıl
Kazâ ve Kadere İman, İrâde ve Meşîet

Ehl-i hak, yani Ehl-i Sünnet ve'l-Cemaat mezhebine göre, insanların yaptıkları ve insanlara yapılan, gelen iyilik ve kötülük, fayda ve zarar, iman ve küfür, taat ve isyan, harekat ve sekenat, (hareketler ve duruşlar) hatta ağızlarından çıkan söz ve aldıkları her nefesin hepsi, Allahü Teâlâ'nın takdîri iledir ve hepsini yaratan ancak O'dur.

Çünkü O'ndan başka bir yaratıcı bulunması mümkün değildir. Yoksa o zaman ortaklık var demek olur ki bu da acizlik demektir. Allahü Teâlâ ise bundan münezzehtir. Allahü Teâlâ Ra'd Sûresi'nin 16. ayetinde buna işaret etmiş ve mealen, "Ey Peygamberim! De ki: Göklerin ve yerin Rabbi kimdir? De ki, Allah'tır.

O halde de ki, yoksa siz hiçbir şeye sahip olmayan dostlar mı edindiniz? De ki, hiç görmeyenle gören bir olur mu? Ya da karanlıklarla aydınlık eşit olur mu? Yoksa O'nun yarattığı gibi yaratan ortaklar buldular da, bu yaratma kendilerince birbirine benzer mi göründü? De ki, Allah her şeyi yaratandır ve O birdir, karşı durulamaz güç sahibidir" buyurmuştur.

Buradaki, "ey Peygamberim! Müşriklere de ki, gökleri ve yeri kim yarattı" ifadesi gösteriyor ki, göklerde ve yerde olanlar, göklerin ve yerin yaratıcısı olamazlar. Çünkü gökler ve yerler, kendi içlerinde olanlar yaratılmadan çok önce yaratılmışlardır.

Göklerin ve yerin yaratılmış olmalarına, onlardaki çeşitli olaylar ve değişmeler ve hep bir kararda kalmaları işaret etmektedir. [18]

18-) Akıl ve nakil ile, kulların amellerinin, işlerinin ve kainatta vaki olan her şeyin, Allahü Teâlâ'nın kudreti ile meydana geldiğini, zira O'nun Vâcibü'l vücûd (yokluğu düşünülemeyen bir zât) olduğunu, çünkü başkasına vücud verenin Vâcibü'l vücûd olması lazım geldiğini, O'ndan başkasının ise mümkinü'l vücûd, yani aslında yok olup, sonradan yaratıldıklarını öğrenince, yaratılmışın yaratan olamayacağını bilmemek akılla bağdaşmaz. Hiç şüphesiz, Allahü Teâlâ'nın yaratmasında, bir cebir ve zorlama yoktur. Hepsi ihtiyar (kendi isteği) iledir. Zira Hak Teâlâ'ya galip bir başkası yoktur ki, onu bir şeyi yaratmaya zorlasın ve mecbur etsin.

O halde, kulların yaptıkları ve bütün kâinatta meydana gelenler, O'nun irade ve meşiyyeti (dilemesi ve istemesi) iledir. Kafirin küfrü, fasıkın fıskı da, Allahü Teâlâ'nın kudret, irade ve meşiyyeti (dilemesi ve yaratması) ile meydana gelmektedir. Bu demektir ki O istemese, hiçbiri meydana gelemez. Bütün Ehl-i Sünnet ve'l-Cemaatin itikadı budur. Gerçi onlardan bazıları, "Kâinattaki her şey O'nun iradesi ile olmaktadır, deyip, kısaca söylemek, uzun izahlara girip, küfrü ve fıskı O dilemektedir demek lâzımdır, bundan küfür ve fısk O'nun emridir gibi bir mânâ anlaşılabilir. Zira irade ve emrin aynı şey olduğunu zannedebilirler. Oysa Allah Teâlâ razı olmadığı bir şeyi de bazı hikmetlere binâen yaratmıştır" demektir. Nitekim "Allah her şeyin yaratıcısıdır denilirken Allah, pisliklerin

Bu değişmeleri, bunların mahluk (yaratılmış) olduklarını göstermektedir. Mahluk ise, halıksız olmaz. Yani yaratılmış olanın mutlaka bir yaratıcısı vardır. O halde o yaratıcı kimdir? "Ey Resûlüm de ki, Allahtır." Yani eğer onlar cevap veremezlerse -ki, getirilen hüccet ve delille susturulmuşlardır, - zâten konuşmalarına da lüzum yoktu- o zaman bizzat kendin konuş ve de ki, onun yaratıcısı Allah'tır.

Bundan sonra Rabbimiz müşriklere sitemde bulunup buyuruyor ki, "Madem ki, göklerin ve yerin yaratıcısı O'dur, elbette göklerde ve yerde bulunanları yaratan da O olur. Peki siz, niçin O'ndan başka rab ve ilah edindiniz.

Halbuki rab ve ilah edindikleriniz, bir iyiliği kendilerine celp edemezler, kötülüğü de kendilerinden defedemezler. Onlara de ki, görmeyenle gören, zulmetle nur (karanlıkla aydınlık) bir değildir. Yani ey Allah'a şirk koşanlar! Siz körler gibi dalalet (sapıklık, yanlış) yolları tutmuşsunuz, görmüyorsunuz, yollarınız karanlıktır, bizimle bir değilsiniz. Çünkü biz Rabbimizi, yaratanımızı biliyoruz, şüphe karanlıklarından yakîn nuruna (gerçek iman ışığına) gelmişiz.

Bunda bir başka işaret daha vardır ki, bizim de maksadımız odur. Yani anlattıklarımızın hepsi mahluk olmakla beraber bu yaratıklar birbiriyle aynı değillerdir.

Eğer birisi kalkar da bütün bu anlattığımız varlıklar hakkında: "Bunların hepsi aynıdır" derse, onun akılsız veya cahil olduğunu söylersiniz.

O halde şimdi mahlukla onu yaratanın bir olduğunu söylemeye nasıl cesaret edebiliyorsunuz? Böyle anlamadan nasıl hüküm ve karar veriyorsunuz ve Hak Teâlâ'nın, bir şeyler yaratabilen ortakları var diyorsunuz ve "onlar da Hak Teâlâ gibi yaratır" iddiasında bulunuyorsunuz?

O halde ey Peygamberim, onlara de ki, Allah her şeyi yaratandır. O birdir. Yani ortağı yoktur. Çünkü ortağı olan şey sayıya girer ve iki ortak (üç ortak...) denir. O zaman Vahdaniyyet (Allahü Teâlâ'nın, zatında sıfatlarında ve yaratmasında bir olup, ortağının, eşi, benzerinin bulunmaması şeklindeki) temel itikadı bozulur. Halbuki Allahü Teâlâ böyle noksan sıfatlardan ve düşük hallerden çok yüksektir.

İşte bunu bildirmek için, Allahu Teâlâ ayet-i kerimenin *(Ra'd Sûresi, 16. ayeti)* sonunda mealen, "O (Allah) birdir ve Kahhâr'dır" buyuruyor.

Kahhâr, yarattıklarını tedbir edene, yani dilediği gibi düzenleyip idare edene ve sıfatları içinde kullar için, yoksulluk, hastalık, üzüntü ve ölüm gibi zorluklar ve istenmeyen halleri yaratma vasfını bulundurana derler. O'nun düzenini kimse bozamaz, taktirini kimse geri çeviremez. İşte Allahü Teâlâ Kahhâr'dır.

Bütün mahlukatı kahreder. Yani herkese, herşeye hakimdir, galiptir, O ne dilerse, o olur. kimse O'na kahr ve galebe edemez.

---

yaratıcısıdır, maymun ve domuzların yaratıcısıdır denilememektedir? Halbuki her şeyi O yaratmıştır. İşte bunun gibi, Ehl-i sünnet ve'l-Cemaatin itikadına göre, kainattaki herşey O'nun iradesi ile olmaktadır. Kâfirlik ve fasıklık da kâinatta meydana gelmekte ise de, bazı alimler, küfür ve fısk Allahü Teâlâ'nın iradesi ile meydana gelmektedir" demekten men etmekt ve Hak Teâlâ hakkında bir takım şüphelere yol açar sebebiyle böyle söylediklerini bildirmektedirler. (Akâid-i Hüseynî)

NAMAZI TERK ETMENİN HÜKMÜ

HÜSAMETTİN VANLIOĞLU BAŞKANLIĞINDA FIKIH KURULU

Allah Teâlâ'ya hamt Resulüne salat-u selam olsun. Kıyamete dek o kutlu Resulün izinden gidecek olanlara da selam olsun

Namaz, hicretten bir buçuk yıl önce İsrâ gecesi farz kılınmıştır. İslam'da imandan sonra gelen en önemli vazifedir. Peygamber Efendimiz *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* yedi yaşına girmiş çocuklara emredilmesini, on yaşına girdiklerinde tatlı bir baskı yapılarak namaz kılmalarının sağlanmasını hatta bunun için hafifçe dövülebileceklerini buyurmuştur.

عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم مُرُوا أَوْلاَدَكُمْ بِالصَّلاَةِ وَهُمْ أَبْنَاءُ سَبْعِ سِنِينَ وَاضْرِبُوهُمْ عَلَيْهَا وَهُمْ أَبْنَاءُ عَشْرِ سِنِينَ وَفَرِّقُوا بَيْنَهُمْ فِى الْمَضَاجِعِ

Amr b. Şuayb babsından o da dedesinden (Allah onlardan razı olsun), Peygamber Efendimiz *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*'in şöyle dediğini rivayet etmiştir: **"Çocuklarınız yedi yaşına ulaştıklarında onlara namazı emrediniz. On yaşına geldiklerinde namaz kılmazlarsa onları** (hafifçe)**dövün ve** (o yaşa gelen çocukların)**yataklarını da ayırın"**

Kitap, sünnet ve icma ile sabit olan namaz, farz-ı ayn bir ibadettir. Bu hususta Müslümanlar arasında her hangi bir ihtilaf söz konusu değildir.

Allah Teâlâ şöyle buyuruyor:

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ

"Namazı kılın, zekâtı verin. Rükû edenlerle birlikte siz de rükû edin"

فَإِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَاذْكُرُوا اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَى جُنُوبِكُمْ فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا

"Namazı kıldınız mı, gerek ayakta, gerek otururken ve gerek yan yatarak hep Allah'ı anın. Güvene kavuştunuz mu namazı tam olarak kılın. Çünkü namaz, müminlere belirli vakitlere bağlı olarak farz kılınmıştır."

عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ قَالَ صلى الله عليه وسلم بُنِىَ الإِسْلاَمُ عَلَى خَمْسٍ شَهَادَةِ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَإِقَامِ الصَّلاَةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ وَحَجِّ الْبَيْتِ وَصَوْمِ رَمَضَانَ

İbn Ömer (Allah onlardan razı olsun), Peygamber Efendimiz *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: **"İslam beş temel üzerine bina edilmiştir. Allah'tan başka ilah bulunmadığına, Muhammed'in Allah'ın elçisi olduğuna şehadet etmek, namaz kılmak, zekât vermek, Beytullah'ı haccetmek ve Ramazan orucunu tutmak"**

Namazın farz olduğunda icma eden âlimler, inkâr edenin kâfir olacağı konusunda da icma etmişlerdir. Bu konuda her hangi bir ihtilaf söz konusu değildir.

Müslümanların, bu kadar önemli ima yani baş işaretiyle namaz kılabilecek durumdaki hasta kişilerin dahi terk etmesine ruhsat verilmeyen namaz ibadetini yerine getirmemeleri düşünülemez. Bu önemine rağmen terkedilecek olursa terk edenin hem dünyada hem de ahirette cezalandırılacağı aşikârdır.

Ahiretteki cezaya dair Allah Teâlâ şöyle buyuruyor:

فِي جَنَّاتٍ يَتَسَاءَلُونَ * عَنِ الْمُجْرِمِينَ * مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرَ * قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ

"Onlar cennetlerdedirler. Birbirlerine suçlular hakkında sorular sorarlar ve dönüp onlara şöyle derler: "Sizi Sekar'a (cehenneme) ne soktu?" Onlar şöyle derler: "Biz namaz kılanlardan değildik"

فَخَلَفَ مِن بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غَيًّا

"Onlardan sonra, namazı zayi eden, şehvet ve dünyevî tutkularının peşine düşen bir nesil gel-

di. Onlar bu tutumlarından ötürü büyük bir azaba çarptırılacaklardır."

Namazı terk etmenin dünyadaki cezasına gelince: Hanefi fakihlerine göre; namazın farz bir ibadet olduğunu kabul ettiği halde, sırf tembelliği veya umursamazlığından terk eden kişinin cezası; hapsedilmesi ve namaz kılıncaya kadar dövülmesidir. Bu durumda ya tövbe edip namazını kılar ya da hapishanede ölür. Orucu terk edenin cezası da budur.

Hanefilere göre Müslüman, namaz kılmadığından dolayı öldürülmez.

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم لاَ يَحِلُّ دَمُ امْرِئٍ مُسْلِمٍ يَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَأَنِّى رَسُولُ اللَّهِ إِلاَّ بِإِحْدَى ثَلاَثٍ الثَّيِّبُ الزَّانِ وَالنَّفْسُ بِالنَّفْسِ وَالتَّارِكُ لِدِينِهِ الْمُفَارِقُ لِلْجَمَاعَةِ

Abdullah (Allah ondan razı olsun), Peygamber Efendimiz *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*'in şöyle dediğini rivayet etmiştir: **"Allah'tan başka ilah olmadığına ve benim Allah Resulü olduğuma şahadet eden Müslüman bir kimsenin kanı** (öldürülmesi) **asla helal değildir. Ancak üç şeyden dolayı helaldir; dul kadının zinası, cana karşı can, dini terk edip cemaatten** (İslam'dan) **ayrılmak"**

Şafiî, Malikî ve Hanbelîlere göre namazı terk eden kişi mürtet (dinden dönen) gibi üç gün tövbe etmeye çağrılır. Tövbe etmezse öldürülür. Ancak Şafii ve Malikilere göre öldürülme sebebi, Hanbelilerin ileri sürdüğü öldürme sebebinden farklıdır. Şöyle ki; Şafi ve Malikîlere göre namazı terk edenin öldürülmesi "hadden" dir. Zira namazı terk etmek; zina, iffete iftira, hırsızlık ve diğer şer'i cezalar gibi" haddi gerektiren bir suçtur. Yani ceza hukukunda işlenen suça karşı mahkemenin vereceği cezadır. Bu şekilde öldürülen, Müslüman olarak ölmüş olur. Kâfir olduğundan dolayı öldürülmüş olsaydı Müslüman ölüye uygulanan cenaze namazı ve sair işlemler ona uygulanmayacaktı. Fakat Müslüman olarak ölmüş olacağı için cenaze namazı kılınacaktır.

Allah Teâlâ şöyle buyuruyor:

اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا

"Şüphesiz Allah, kendisine ortak koşulmasını bağışlamaz. Bunun dışındaki günahları, dilediği kimseler için bağışlar. Allah'a ortak koşan, kuşkusuz, derin bir sapıklığa düşmüştür."

Bu konuda birçok hadis-i şerif vardır. Bu hadislerden biri de Ebu Hureyre (Allah ondan razı olsun)'den rivayet edilen şu hadis-i şeriftir:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَعَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ إِنَّ أَوَّلَ مَا يُحَاسَبُ النَّاسُ بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ أَعْمَالِهِمُ الصَّلاَةُ قَالَ يَقُولُ رَبُّنَا جَلَّ وَعَزَّ لِمَلاَئِكَتِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ انْظُرُوا فِى صَلاَةِ عَبْدِى أَتَمَّهَا أَمْ نَقَصَهَا فَإِنْ كَانَتْ تَامَّةً كُتِبَتْ لَهُ تَامَّةً وَإِنْ كَانَ انْتَقَصَ مِنْهَا شَيْئًا قَالَ انْظُرُوا هَلْ لِعَبْدِى مِنْ تَطَوُّعٍ فَإِنْ كَانَ لَهُ تَطَوُّعٌ قَالَ أَتِمُّوا لِعَبْدِى فَرِيضَتَهُ مِنْ تَطَوُّعِهِ ثُمَّ تُؤْخَذُ الأَعْمَالُ عَلَى ذَاكُمْ

Ebu Hüreyre (Allah ondan razı olsun), Peygamber Efendimiz *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*'in şöyle dediğini rivayet etmiştir: **"Kıyamet gününde kulun ilk hesaba çekileceği şey; farz namazdır. Eğer bu namazı tam olarak yerine getirmişse ne güzel! Yerine getirmemişse ona şöyle denecektir: "Bakın bakalım bu kişinin nafile namazı var mıdır?" Nafile namazları varsa noksan olan farz namazları nafile namazlarıyla tamamlanır. Sonra diğer farzlar için de aynı şeyler yapılır"**

Bu iki mezhebe göre namazı terk ettiğinden dolayı öldürülen kişinin cenaze namazı kılınır ve Müslümanların mezarlığına defnedilir.

Ahmed bin Hanbel (Allah ondan razı olsun)›e göre; hiçbir mazereti bulunmaksızın namazı terk eden kâfir olur ve bu yüzden öldürülür.

Umursamazlığı veya tembelliğinden dolayı namazı terk eden kişi, önce namaz kılmaya çağrılır. Ona "Namaz kılarsan ne güzel! Kılmazsan seni katledeceğiz" denir. Bu davetten sonra kılarsa, ne güzel! Kılmazsa katli vacip olur. Ancak katledilmeden önce üç gün hapsedilir. Bu günler içerisinde her namaz vakti, namaz kılmaya çağrılır, katledilmekle korkutulur. Yine de kılmazsa katledilir.

Ahmet b. Hanbel bu görüşüne şu ayeti ve beraberinde birçok hadis-i şerifi delil getirmiştir.

Allah Teâlâ şöyle buyuruyor:

فَإِذَا انسَلَخَ الأَشْهُرُ الْحُرُمُ فَاقْتُلُواْ الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدتُّمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَاحْصُرُوهُمْ وَاقْعُدُواْ لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ فَإِن تَابُواْ وَأَقَامُواْ الصَّلاَةَ وَآتَوُاْ الزَّكَاةَ فَخَلُّواْ سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

"Haram aylar çıkınca bu Allah'a ortak koşanları artık bulduğunuz yerde öldürün, onları yakalayıp hapsedin ve her gözetleme yerine oturup onları gözetleyin. Eğer tövbe ederler, namazı kılıp zekâtı da verirlerse, kendilerini serbest bırakın. Şüphesiz Allah çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir"

Bu ayete göre serbest bırakılma şartı tövbe edip namaz kılmasına bağlanmıştır.

عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ يَقُولُ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ إِنَّ بَيْنَ الرَّجُلِ وَبَيْنَ الشِّرْكِ وَالْكُفْرِ تَرْكَ الصَّلاَةِ

Câbir b. Abdillah (Allah ondan razı olsun), Peygamber Efendimiz *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*'in şöyle dediğini rivayet etmiştir: **"Kuşkusuz küfür ve şirk ile kişi arasında namazı terk etmek vardır"**

Ezcümle: Hanefî, Malikî ve Şafiîlere göre tembellik veya umursamazlığından dolayı namazı terk eden kişi, namazın farz bir ibadet olduğunu kabul ettiği sürece kâfir olmaz. Ancak günahkâr bir Müslüman olur. Çünkü bir kimsenin kelime-i şehadet getirdikten sonra cehennemde ebedi olarak kalmayacağına dair kesin deliller vardır.

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ أُمِرْتُ أَنْ أُقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَقُولُوا لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ فَمَنْ قَالَ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ فَقَدْ عَصَمَ مِنِّى مَالَهُ وَنَفْسَهُ إِلاَّ بِحَقِّهِ وَحِسَابُهُ عَلَى اللَّهِ

Ebu Hüreyre (Allah ondan razı olsun), Peygamber Efendimiz *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*'in şöyle dediğini rivayet etmiştir: **"Lâ ilâhe illallah** (Allahtan başka ilah yoktur) **deyinceye kadar insanlarla savaşmakla emredildim. Artık her kim Lâ ilâhe illallah derse malını ve kanını benden korumuştur.** (Malı alınamaz, kanı akıtılamaz) **Ancak bir hak nedeniyle** (kısas edilmesi veya malının alınması)**gerekirse müstesna. Artık bu kimsenin hesabı Allah Teâlâ'ya aittir"**

Hanbelilerin namazı terk edenin kâfir olduğuna dair getirdikleri hadisleri Hanefî, Şafiî ve Malikîler, namazı terk etmeyi helal kabul eden veya kâfirin müstahak olduğu cezaya çarptırılmayı hak eden manasında tevil etmişlerdir.

Özetle şöyle denir: Namazı inkâr eden kâfir olur. Hiçbir dini mazereti olmadığı halde sırf tembelliğinden dolayı namazı terk eden bir Müslüman, darp edilir ve kılıncaya kadar hapsedilir. Unutulmamalıdır ki bu tür cezaları uygulama şahısların işi değildir. Aksine yetkili makamların işidir.

Allah Teâlâ ***"Dinde zorlama yoktur"*** buyurduğu halde nasıl olur da namaz kılmayan kişi bu tür cezalarla namaz kılmaya zorlanabilir şeklinde akla gelen suâlin cevabı şudur. Evet, Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

"Dinde zorlama yoktur. Çünkü doğruluk sapıklıktan iyice ayrılmıştır. O hâlde, kim tâğûtu tanımayıp Allah'a inanırsa, kopmak bilmeyen sapasağlam bir kulpa yapışmıştır. Allah, hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir"

Yani: Artık hak ile bâtıl açıkça ortaya çıkmış, biri diğerinden ayrılmıştır. İslam'da, dine girmek için zorlama yapmak yoktur. Doğru değildir. Öyleyse kim, şeytan ve putlar gibi, Allah'tan başka tapınılan tağutları/putları-şeytanı tanımaz da sadece Allah'ın, kendisinin rabbi ve hak mabudu olduğuna iman ederse şüphesiz ki o, en sağlam bir iman kulpuna yapışmıştır. O kulp kendisine sarılanı Allah'ın azabı ve cezasından kurtaracak olan en sağlam bir kulptur. Allah, kendi birliğini tasdik edenlerin ikrarını işiten, ihlas ve samimiyetlerini çok iyi bilendir.

Bazı âlimlere göre bu ayetin hükmü kaldırılmıştır. Fakat sahih olan görüş, bu ayetin hükmünün kaldırılmadığıdır. Bu ayet, İslam devletine cizye vererek boyun eğen ehl-i kitaba dair uygulanması gereken ahkâmdan bahsetmektedir. Bunlardan, cizye verenleri İslam'a girmeye, İslam dinini kabul etmeye zorlama yoktur. Fakat İslam dininden dönenler bu hükmün dışındadırlar. Onlar, İslam'ı kabul etmeye zorlanırlar. Aksi halde mürtet olan şahıs katledilir.

Bir de ***"Dinde zorlama yoktur"*** ayet-i celilesiyle vurgulanan kişilerin İslam'ı kabul etmesi için zor kullanmanın doğru olmadığıdır. Yoksa namaz gibi dinin direği olan vazifeleri Müslümanların yerine getirmesi için yetkili makamların zorlama hakkı yoktur, manasında değildir.

Cemaatle namaz kıldığı bilinen bir kişinin Müslüman olduğuna hükmedilebileceği gibi hakkında bütün İslam ahkâmı cari olur.

Allah Teâlâ bize namazı, büyük bir nimet olarak verdiği gibi ona hakkıyla riayet etmeyi ve onu kaçırmadan yani namaz borcumuz olmadan huzuruna çıkmayı da nimet olarak versin! Habibin ve dostlarının hürmetine ya Rab!

HADÎS-İ ŞERİFLER

"Şüphesiz ki zaman dönüp dolaşıp Allah'ın gökleri ve yeri yarattığı günündeki halini almıştır. Sene on iki aydır. Bunlardan dördü haram olan aylardır ki, üç tanesi peş peşe olup onlar Zülkade, Zülhice ve Muharremdir. (Tek olan ise) **Cemâdi**(yel âhir) **ile Şaban arasındaki Mudar'ın** (torunları olan Kureyş kabilesinin tazim ve hürmet ettiği) **Receb'dir."** *(Buhari, Bedü'l-halk: 2, No: 3197; Müslim Kasame: 29; Ebu Davud No: 1947)*

Efendimiz *(Sallallâhü Aleyhi ve Sellem)*, Receb ayına girdiği zaman:

"Ey Allah'ım! Receb ve Şaban ayını bize mübârek kıl. Ve bizi Ramazana ulaştır." Diye duâ ederlerdi. *(Taberani, el-Mucemu'l-Evsat, No:3951; 4/558, Beyhaki, Şuabu'l-Îman, Sıyam:23, No:3815; 3/375)*

"Şüphesiz ki Receb, Allah-u Teala'nın kendisinde sevapları katladığı, tevbe edenlerden günahları sildiği, duaların kendisinde kabul edildiği ve sıkıntıların kendisinde açıldığı büyük bir aydır." *(Ali el Müttakî, Kenzü'l-ummal No: 35166, 35168 12/311; Heysemî, Mecmua'uz-zevâid 3/191, 194)*

Enes b. Malik *(Radıyallahü anh)*'dan rivayet edilen bir hadis-i şerifte Resûlullah *(Sallallâhü Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurmuştur:

"Recep, Allah-u Teâlâ'nın ayı, Şaban benim ayım; Ramazan da ümmetimin ayıdır, buyurdu. Bunun üzerine:

- Ya Resûlellah! Allah-u Teâlâ'nın ayı, sözünüzün manası nedir. Diye soruldu. **Resûlullah** *(Sallallâhü Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurdu:

- Çünkü o (Receb ayı), **mağfirete mahsustur. Bu ayda kan dökülmesi** (adam öldürülmesi) **men edilir. Bu ayda Allah-u Teâlâ bir kısım Peygamberlerinin tevbesini kabul buyurmuştur. Yine Allah-u Teâlâ bu ayda veli kullarını düşmanlarından kurtarmıştır. Bir kimse Receb ayını oruçlu olarak geçirirse Allah-u Teâlâ o kimseye şu üç şeyi gerekli kılar:**

1- Geçmiş günahlarının tümünü bağışlar. 2- Kalan ömründe günah işlemekten korur. 3- Kıyamet günü susuzluğundan emin kılar.

Bu esnada yaşlı zayıf bir zat, ayağa kalkarak:

- Ya Resûlellah! Ben Receb'in hepsini oruç tutmaktan acizim, ne yapayım? Bu ikramlardan bana nasip yok mu? dedi.

Resûlullah *(Sallallâhü Aleyhi ve Sellem)*:

- Sen de Receb'in ilk, orta ve son gününü oruç tut ki; bütün ayı oruç tutmuş kimsenin sevabına nail olursun. Çünkü, bir hasene on katı ile muamele görür.

Fakat, siz Receb ayının ilk cuma gecesinden gafil olmayın. Çünkü o, meleklerin kendisine (rağbet edilecek bol bahşiller, hediyeler ve mükafatlar anlamına gelen) **'Reğâib' ismini verdikleri gecedir.**

O gecenin üçte biri geçtiği zaman; göklerde ve yerlerde hiçbir melek kalmaz ki hemen hepsi Kâbe ve civarında toplanırlar. Allah-u Teâlâ onların hallerine muttali olur ve şöyle buyurur: "'y meleklerim! Ne dileğiniz var ise, benden isteyin!' Onlar da: 'Ey Rabbimiz! Senden dileğimiz Receb ayında oruç tutanları bağışlamandır' derler. Onların bu dileği üzerine, Allah-u Teâlâ da: 'Muhakkak Ben bunu yaptım' buyurur." (Hafız Muhammed İbni'n-Nâsır, Emâl'i İbni'l-Husayn, Meclis No: 14; *Abdülkadir Geylani, el-Gunye, 1/331)*

"Receb'de bir gün ve gece vardır ki, o günü oruçlu geçirip, gecesini ibadette kaim olan kişi, zamandan yüz seneyi oruç, yüz seneyi de (gece ibadet ve) **kıyamla geçirmiş gibi olur ki, o gün Receb'in bitmesine üç gün kaladır.**

Muhammed *(Sallallâhü Aleyhi ve Sellem)***'de o gün** (peygamber olarak) **gönderilmiştir."** *(Beyhakî, Fedâilü'l-evkat No: 11 sh: 95-96, Şu'abu'l-iman No: 3530, 5/345)*

'Herkim Receb Ayı'nda sadaka verirse, Allah-u Teâlâ onu, yavruyken yuvasından havaya uçup en yaşlı çağında ölen karganın ömrü kadar(beşyüz sene), **cehennemden uzaklaştırır.** *(Abdulkadir Geylani, Gunye,1/325, Nüzhetü'l mecalis,1/141)*

FİRAVUNLAR HÂLÂ KANA DOYMADI MI?

MUSTAFA ÖZŞİMŞEKLER

Bu yazıyı yazdığımda, Mısır ceza mahkemesinin ihvan-ı müslimine mensup 529 kişiye **"şiddete teşvik suçlamasıyla"** verdiği idam kararı gündemdeydi. Ne gariptir ki, yirmi dakika süren mahkeme, 529 sanığa idam cezası verdi.

Peki idam cezası verilen bu kişilerin mahkeme soruşturması, iddianamelerinin okunması, yapacakları savunmalar yirmi dakikaya sığar mı?.. Yahu bu kadar kısa zamanda bırakın bunları yapmayı, sanıkların tek tek isimlerini bile söylemesi mümkün değil, hatta 529'a kadar sayı bile saymakta zorlanır insan... Anlaşılan o ki, bu mahkeme sanıklar hakkındaki kararını zaten önceden vermiş, şimdi de cezayı kesiyor.

Doğrusu insan merak ediyor; idam cezası verilen bu kişiler ne yapmışlar da, mahkeme onların ölümü hak ettiğine hükmediyor?..

Öncelikle şunu söylemek lazım ki, bu mahkeme, halkın çoğunluğunun seçtiği meşrû

hükümete karşı darbe yapanların düzenlediği, düzmece bir mahkemedir. Bir nevi Engizisyon Mahkemesi...

Bu mahkemenin tamamen siyasi olan bu idam cezalarını konuşmadan önce, beraberce

hafızalarımızı şöyle bir yoklayalım ve geçmişe yolculuk yaparak, kısa bir zaman önce Mısır'da yaşanan üzücü hadiseleri hatırlamaya çalışalım.

3 Temmuz 2013 tarihinde Mısır'da bir darbe gerçekleşti. Mısır ordusu silahlı bir

müdahale yaparak, demokratik seçimle iş başına gelen ve Mısır'ın ilk Devlet Başkanı olan Muhammed Mursi yönetimine son verdiklerini açıkladı ve mevcut anayasanın da askıya alındığını duyurdu.

Tabi, yıllardır diktatörlerin baskısıyla adeta nefes bile alamayan ve bir halk devrimiyle

diktatör Hüsnü Mübarek'i devirip özgürlüğünü kazanan Mısır halkı, meşrû hükümete karşı yapılan bu darbeyi kesinlikle kabul etmedi. Ve İhvan-ı Müslimin'in öncülüğünde milyonlar darbeyi protesto için sokaklara döküldüler. Böylece başta Adeviyye olmak üzere Mısır meydanlarında uzun süren destansı bir direniş başladı.

Tabi darbeciler halkın böylesine müthiş bir direniş göstereceğini beklemiyorlardı. Onlar, eylemler birkaç gün sürer sonra da halk dağılır ve herkes evlerine gider, sanıyorlardı. Ama öyle olmadı. Mısır halkı meydanları adeta mesken tuttular, orada yatıp orada kalktılar. Hatta Ramazan Ayında, o sıcak havada oruçlu halleriyle bile direnişe devam edip meydanları terk etmediler.

Darbeciler bu direnişi kırmak ve halkı dağıtmak için her türlü şiddete başvurmaktan kaçınmadılar. Meydanlarda birbirine sımsıkı kenetlenmiş olan Mısır halkını, baskı ve şiddetle korkutarak dağıtmak istediler.

Ve 8 Temmuz sabahı...

Darbeciler, meydanda cemaatle Sabah Namazı kılan Mısır halkının üzerine hiç çekinmeden ateş açarak, alçakça katliam yaptılar. Bu katliamda elli üç kişi şehit olurken yüzlerce masum halk da yaralandı. Ne acıdır ki, Allah'ın huzurunda olduğu için namaz kılanın önünden bile geçilmezken, bu gözü dönmüş darbeci zalimler namaz kılanlara kurşun yağdırdılar...

Mısır halkı, darbecilerin yaptığı bütün katliamlara, şiddete, tehdit ve şantajlara rağmen sağduyularını muhafaza ettiler.

Şiddet gördüler ama onlara şiddetle karşılık vermediler. Öldüler ama öldürerek mukabelede bulunmadılar. Vurup-kırmadan, yakıp-yıkmadan sadece demokratik haklarını kullanarak bu şanlı direnişlerine devam ettiler.

İstediklerini alamayan ve bu şanlı direnişi bir türlü kıramayan darbeciler, ne yapacaklarını şaşırdılar ve bir öncekinden çok daha büyük bir katliam hazırlığı içine girdiler.

14 Ağustos Çarşamba...

Mısır ordusu, başta Adeviyye ve Nahda meydanı olmak üzere barışçıl gösteriler yapan kendi halkına kanlı bir müdahale yaparak adeta ölüm kustular. Silahsız ve masum halkın üzerine kadın-erkek, genç-yaşlı demeden rastgele ateş açan polisler, çok sayıda kişiyi başından vurarak şehit ettiler. Rabiatü'l Adeviyye Meydanına yakın güvenlik birimlerine ait binaların çatılarına yerleştirilen keskin nişancılar, nokta atışı yaparak insanları keklik gibi avlayıp öldürdüler. Hata darbecilerin emrindeki polisler "Baltacı" diye tabir edilen suç gruplarıyla beraber halka müdahale ettiler.

Bu yaptıkları katliamları kimse bilmesin, işledikleri bu insanlık suçundan dünyanın haberi olmasın diye, içinde keskin nişancıların yer aldığı helikopterler meydanların üzerinde alçak uçuşlar yaparak, bu katliamı dünyaya duyurmak isteyen kameramanları dahi hedef aldılar.

Şiddetli gaz bombası ve saldırılara rağmen meydanlardan ayrılmayan kalabalıklara katılmak için, değişik bölgelerden hareket eden kitlelere de ordu birlikleri sert bir şekilde müdahale ettiler.

Ve Mısır Meydanları adeta kan gölüne döndü. Bilanço; yüzlerce ölü, binlerce yaralı... Öyle ki, yaralanan insanlara yardım edenler bile vuruldu. Yaralıların hastanelere götürülmesine, tedavi edilmesine dahi müsaade edilmedi.

Kendi halkına kurşun sıkmaktan çekinmeyen gözü dönmüş darbeciler, zırhlı araçlarla, kepçelerle, dozerlerle halkın kendisini muhafaza etmek için oluşturdukları barikatları yıkıp, kamp kurdukları çadırları, içindekilerle birlikte yaktılar.

Ve şehid olan Mısır halkını da adeta çöp süpürür gibi yollardan süpürdüler.

O gün meydanda öldüremediklerini, bu gün idamla mı öldürecekler?

Evet, kısa zaman önce Mısır'da yaşanan bu üzüntü verici olayları kısaca hatırladıktan sonra, gelelim bu güne... Ve idam cezası verenler kim, alanlar kim? Şöyle bir gözden geçirelim.

• O gün meydanlarda namaz kılanlara kurşun sıkanlar; kendilerine el bile

kaldırmayan ve sadece dua edenlere, bu gün maalesef **"şiddete teşvik suçlamasıyla"** idam kararı verdiler.

İnsanın aklına ister istemez şu soru geliyor: "O gün meydanlarda kurşunla öldüremediklerini, acaba bu gün idamla mı öldürmek istiyorlar?"

• Ellerinde mantar tabancası bile olmayan halkı, o gün meydanlarda acımasızca

katleden darbeciler, bu gün o masumları maalesef **"şiddete teşvik suçlamasıyla"** idam etmek istiyorlar. Ne dersiniz? Acaba o gün katledemediklerini, kurdukları Engizisyon Mehkemesiyle bu gün katletmek mi istiyorlar?..

• O gün tehdit, şantaj ve katliamlar yaparak halka şiddet gösteren darbeciler, pasif

direnişten başka hiçbir şey yapmayan masumlara, bu gün maalesef **"şiddete teşvik suçlamasıyla"** idam cezası veriyorlar.

• Ne gariptir ki, o gün meydanlarda şiddet görenler, şiddet uygulayanlar tarafından

bu gün **"şiddete teşvik etmek"**le suçlanıyor... Hangi akılla, hangi kanunla, hangi geçerli sebeple ellerinde Kur'an ve duadan başka bir şey olmayan bu insanlara idam cezası verildi, anlamak mümkün değil.

Demek ki, Firavunlar ülkesindeki Firavunlar, henüz kana doymamışlar.

Gerçekten de insanın aklı hafsalası almıyor. Yani sen seçilmiş bir cumhurbaşkanını darbeyle alaşağı edip hiç yoktan yere hapse atacaksın. Diğer yandan halk devrimiyle yıkılan diktatör Hüsnü (nâ) Mübarek'i ise serbest bırakacaksın. Sonra da, darbeye karşı çıkanları tutuklayıp idam edeceksin. Bu nasıl katmerli bir zulümdür?..

Firavunlar, şehidlerin kanlarıyla oluşan Kızıldeniz'de boğulacaklar

İdam cezasına çarptırılan 529 tane mücahid kardeşimiz, elbette bu karara üzülüyor değiller. Zaten demir parmaklıklar ardında çekilen resimlerindeki yüz ifadelerinden bunu görmek mümkün. Onlar şehâdete, ölüme çoktan hazırlanmışlar. Hatta evvelce meydanlarda protestolar sürerken ve darbecilerin yaptıkları katliamlar devam ederken ajanslardan bir haber geçmişti. Şöyle ki; bazı Mısırlı gençler, kalemle kollarına isimlerini ve telefon numaralarını yazıyorlardı. Niçin?.. Şayet vurulur ve şehit olurlarsa ailelerine haber verilebilmesi için...

Ahirete inanmış bir kimse için şehâdet çok yüce bir makamdır. Çünkü bir mümin iyi bilir ki **şehidlik, ölümsüzlüğe açılan kapıdan geçip daha güzel bir diyara, asıl vatan olan cennete göç etmektir.**

Peygamber Efendimiz *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)* bir hadisi şeriflerinde:

"Nefsimi elinde tutan Zata kasem ederim ki, Allah yolunda öldürülüp sonra diriltilmemi sonra öldürülüp yine diriltilmemi, bir daha öldürülüp yine diriltilmemi, akabinde yine öldürülmemi çok isterdim."

Peygamber Efendimiz *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)*bu hadisi şerifte defalarca şehid olup diriltilmeyi, sonra tekrar şehid olmayı temenni ettiğini ifade ederek, şehidlere verilen kıymet ve itibarın çokluğuna, onlar için cennette akla hayale gelmedik nimetler, ikramlar ve ihsanlar hazırlandığına işaret buyurmaktadır.

Şehitlerin akıttığı her damla kan, geride kalanların gönüllerinde bir kıyam çiçeği olup açar ve

büyür. İşte Bedir'de, Uhud'da, Hendek savaşlarında, İslam davası uğrunda vuruşup şehid olanların bereketiyle, müşriklerin bulunduğu o çöller birer tevhid kalesine dönüştü. Bütün dünyaya yayılacak olan İslam Dini'nin o sağlam temelleri böylece atılmış oldu.

O gün, şehidlerin dökülen kanından oluşan denizde, müşrikler nasıl boğularak yok olup gittilerse, aynı şekilde bu gün de şehidlerin kanlarıyla oluşan Kızldeniz'de Firavunlar boğulacak ve yok olup gidecekler inşaALLAH...

Onları üzen idam kararı değil Ümmetin suskunluğu

Mısır'da idam cezası alan kardeşlerimiz, "eyvah bizi idam edecekler, ölüp gideceğiz" diye üzülmüyorlar. Hatta zalimlerin verdikleri bu idam cezaları, onlar için Mahkem-i Kübra'da inşaALLAH birer Cehhenem'den kurtuluş vesikası olacaktır ve onlar bunun şuurundalar.

Fakat onların üzüldükleri şey; müslüman halkların sessizliği, sus-pus oluşu, gereken tepkiyi vermeyişi... Aliyya İzzetbegoviç'in dediği gibi:

"Her şey bittiğinde hatırlayacağımız şey; düşmanlarımızın söyledikleri değil, dostlarımızın sessizliği olacaktır."

Şehid Şeyh Ahmed Yasin de ümmetin suskunluğunu Mevlaya şikayet etmişti. Tekerlekli sandalyesi ile sabah namazından dönerken, İsrail'in bir helikopterden attığı füzelerle şehid edilen Şeyh Ahmed Yasin, şehadetinden önce çok suikastler atlatmıştı. Siyonistlerin 2003 yılında düzenlediği suikastten yaralı olarak kurtulduktan sonra: **"ALLAH'ım! Ümmetin suskunluğunu sana şikayet ediyorum!"** diye bir yazı kaleme almıştı. O yazının devamında şöyle diyordu:

Siz ey Müslümanlar!

Suskun ve aciz, helak olmuş ölüler!

Hâlâ kalpleriniz sızlamıyor mu, başımıza gelen bu acı felaketler karşısında?

Bir halk yok mu?

Hiç mi kimse yok, ALLAH için ve ümmetin namusu için kızacak?

Şerefli direnişçilerken, bizleri katil teröristler olarak ilan edenlere karşı duracak!

Bu ümmet utanmaz mı, şerefi çiğnenirken?

Siyonist katilleri ve uluslararası işbirlikçilerini görmezden gelirken! Omuzlarımıza el verecek ve gözyaşlarımızı silecek bir bakış!

Bu ümmetin kurumları, sivil güçleri, partileri, teşkilatları ve bariz şahsiyetleri, ALLAH için kızmaz mı?! Tümü birden sokaklara dökülüp, bizim için dua etmeye: "Ey Rabbimiz! Gücümüzü topla, zaafımızı gider ve mümin kullarına yardım et!" diye çağıramaz mı?! Buna da mı gücünüz yetmiyor?!

Ve sitem dolu yazısı böylece devam ediyor. (Bu yazının tamamını internetten bulup okuyabilirsiniz.)

O gün Şeyh Ahmed Yasin'in şikayet ettiği gibi, bu gün de Mısır'da haklarında idam kararı verilen 529 kardeşimiz ümmetin suskunluğundan şikayetçiler...

Tüm Müslümanlar bu infazların durdurulması için hacet namazları kılmalı, yana yakıla dua etmeli... Diğer taraftan devlet yetkilileri de mutlaka bu konuyla hassasiyetle ilgilenmeli. Başta Türkiye olmak üzere, tüm İslam Ülkeleri bir araya gelip bu konuda ellerinden gelen her şeyi yapmalı. Ambargoysa ambargo!.. Uyarıysa uyarı!..

Ne evrensel hukûka, ne insanlık kriterlerine, ne de İslâmî hükümlere kesinlikle uymayan bu hukuk cinayetine şayet "dur" denilmez ve bu idam kararları infaz edilirse, bu utanç tablosu insanlık tarihi için büyük bir kara leke olacaktır.

Batı yine dilsiz şeytan

Bu arada 21. yüzyılın çağdaş(!) dünyası da, bu idam kararıyla yapılacak olan katliama sessiz.

İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi'ndeki; **"Herkesin yaşama hakkı ile kişi özgürlüğü ve güvenliğine hakkı vardır."** maddesine göre, sözde yaşama hakkını kutsayan Batı, söz konusu Müslümanların hayatları olunca ne insan haklarını hatırlıyor, ne de bu maddeleri. Ve her zaman olduğu gibi üç maymunu oynamaya devam ediyor. Halbuki AB ve Amerika insan hayatı konusunda, hatta hayvanların hayatı bile söz konusu olunca ne kadar hassaslar(!) değil mi?.. Kutuplardaki birkaç hayvan öldü diye dünyayı ayağa kaldıranlar. İki tane yunusu, üç tane balinayı kurtarmak için örgütler kurup organize olanlar; tamamen siyasi bir karar olan 529 kişinin idamı karşısında dilsiz şeytan rolünü oynuyorlar. Aynı Bangladeş'te siyasi kararlarla gerçekleştirilen idamlara sessiz kaldıkları gibi... Lafa sıra gelince, sözümona bir hayvanın hakkını bile savunurlar ama söz konusu Müslümanlar olunca, bir hayvana verdikleri değeri dahi vermezler. Ee atalarımız boşuna; "Domuzdan post, gavurdan dost olmaz" dememişler.

Bu yazıyı yazdığım sıralarda, haber ajanslarına yansıyan şöyle bir haber vardı:

"Fransız Le Figaro gazetesine konuşan Mısır Dışişleri Bakanı Nebil Fehmi; '...Bunun ağır bir karar olduğunu kabul ediyorum ancak bu nihai bir karar değil, 140 kişi için yapılan yargılamanın bir aşaması. Gıyabında yargılanan diğerleri ise ceza uygulanmadan önce yeniden yargılanmak zorunda. Nihai karar bu olsa bile hem şeklen hem de içerik bakımından temyiz hakkı var. Son olarak, **yeni seçilecek cumhurbaşkanı da af yetkisini kullanabilir.**"

Darbecilerin Dışişleri Bakanı'nın bu açıklaması ne anlama geliyor dersiniz? Özellikle altı çizili son cümleye dikkatinizi çekiyorum. "Yeni seçilecek cumhurbaşkanı da af yetkisini kullanabilir." Yani bir nevi demek istiyor ki; "Ey İhvan-ı Müslimin! Sizinle şöyle bir anlaşma yapalım. Şayet Sisi'nin Cumhurbaşkanı seçilmesine destek verirseniz, biz de bu idam kararını infaz etmeyiz."

Anlayacağınız bu idam kararı bir nevi siyasi şantaj malzemesi olarak kullanılıyor, olabilir. Veya adil olmayan bir seçimle Sisi'yi Cumhurbaşkanı yapacaklar, sonra da Sisi güya yetkisini kullanıp idam mahkumlarını affedecek.

Böylece insanlara Sisi'nin eli kanlı bir darbeci olduğu unutturulup, çok merhametli ve iyi bir kimse olduğu lanse edilecek. Halk da bu oyuna kanıp, aldanacak... Herhalde bu darbeciler herkesi kör, âlemi sersem sanıyorlar. Bunlar sadece zalim değil, aynı zamanda sahtekarmışlar da...

Rabbimizden niyazımız; ne Sisi Cumhurbaşkanı olsun, ne de 529 kardeşimiz asılsın.

Devlet küfürle ayakta durur ama zulümle asla...

Bir memleketin başındaki idareci müşrik bile olsa, şayet adil ise o memleket ayakta kalabilir. Fakat idareci müslüman olsa dahi, eğer halkına zulmediyorsa kesinlikle ayakta kalamaz. **İktidarlar, hatta imparatorluklar dahi şirkle değil zulümle yıkılır, adaletle ayakta kalır.** Ne demişler:

"Mazlumun âhı indirir şahı."

Mevla Teala bir ayeti kerimede şöyle buyuruyor:

(Habîbim!) **Sakın zalimlerin yaptıklarından Allah'ı gâfil sanma! Velakin**

onlar(ın cezaların)**ı Allah, belirli bir vakte kadar erteler...** *(İbrahim: 42)*

Bütün zalimlerin, müstekbirlerin iktidarları, zaferleri geçicidir!.. Vakti, saati gelince halkına zulmeden zorbalar elbette azâbın en şiddetlisini tadacak ve helak olup gideceklerdir. Zira **Mevla Teala imhâl eder** (mühlet verir) **ama asla ihmâl etmez.**

Malumunuz olduğu üzere haram aylardan Receb Ayı'ndayız. Şunu hatırlatmak isterim ki; Receb Ayı duâların da, bedduâların da mutlaka kabul olduğu bir aydır. Onun için bu mübarek ayda mazlum ve boynu bükük müslümanlara hayır dua ederken, asrın firavunlarına da hak ettikleri duâyı yapmayı unutmayalım.

Fi Emanillah!

İMAN'I UZUVLARA AMEL OLARAK SEVKEDEN KALP!

ALİ ULVİ UZUNLAR

Cenab-ı hak ve feyyazı mutlak cümlemizi sıratı müstakimde daim eylesin, sevdiği ve razı olduğu kulların zümresine ilhak eylesin, yaşadığımız müddetçe iman ve islam üzere yaşamaya ve son nefesimizde de hüsnü hatime ile çene kapamaya rabbim cümlemizi muvaffak eylesin.

Kıymetli okurlarım!

Cenab-ı hak celle ve ala hazretleri Ankebut suresi son ayeti kerimelerinde biz müminlere bazı gerçekleri net bir şekilde anlatıyor.

Yüce Rabbimiz celle ve ala hazretlerinin kulları, onun karşısında ikiye ayrılıyorlar, bir iman edenler birde iman etmeyenler. Allah *(Celle Celalühü)* iman edenleri Mevlanın dostları kabul ediyor ve onlar için sonsuz cennetler hazırladığını söylüyor. Dünya hayatının fani, geçici olduğunu insanların dünyada imtihan için durduğunu, her insanının mutlaka sınavda ve imtihanda olduğunu, varlıkta olan insanların varlığıyla, darlıkta olan insanların darlığıyla, genç olan insanların gençliğiyle, ihtiyar olan insanların ihtiyarlığıyla imtihanda olduğunu haber veriyor. İmtihanda olmayan hiçbir insan yoktur. Aklı başında mükellef olan her varlık hangi hal ve şartlar içerisindeyse, o hal ve şartlar içerisinde imtihan oluyor. Elbette imtihan sonuçlarında kazananlar ve kaybedenler diye iki sonuç çıkacaktır. Rabbim her birimizi kazananlardan eylesin.

İman edip salih amel işleyenler, inanılması gerekenlere önce inanırlar ondan sonra tavır ve davranışlarını da inançlarına göre tertip ve tanzim ederler. Kıymetli okurlarım Allah *(Celle Celalühü)*'ya karşı iki tane görevimiz vardır. Birisi kalbe taalluk eder, diğeri de organlara taalluk eder.

Kalbe taalluk eden kısım evvela inanmaktır. Rabbim bizleri kelime-i şehadetten ve bu kelime-i şehadet ehlinden dünyada ve ahirette ayırmasın. İnsanın Allaha karşı ilk görevi kalpten başlar. Kalpteki görev tamamlanmadıktan sonra organların hiçbir ameli geçerli değildir. Yani bir insanının kalbinde iman olmadıktan sonra havada kuş kapsa, fakirleri yedirse, giydirse, yolsuzlara yol yapsa , köprüsüzlere köprü yapsa, bunların hiç birisinin Allah nezdinde değeri olmaz. Bir amelin değerlendirilebilmesi için evvela sahibinin iman etmiş olması gerekir. İman ettikten sonra zerre kadar iyilikler amel defterine yansır.

Örneğin bir insan Peygamber *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)*'in sünnetidir diye, onun tavsiyesidir diye, öğle ikindi arası yarım saat uyusa ki, bunun adı **kaylûledir**. Öğle ikindi arası, gece kalkıp ibadet yapmaya kuvvetlenmek niyetiyle istirahat etmek, dinlenmek ve uyumak sünnettir, işte buna kaylûle denir. Bu uyku bile, insan için yarın ahirette ibadet olarak yansıyacaktır ve ondan çok şeyler kazanmış olacaktır. Ama kalpte iman olmadıktan sonra büyük büyük yaptığı ameller hiçbir işe yaramayacaktır. İman olduğu zaman uyku bile bir işe yarıyor.

Efendimiz *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)* bir gün tırnaklarını keserken sırayla kesiyormuş orada bulunan Yahudi bir çocuk aleyhisselatı vesselam efendimizin tırnaklarını kesmesini seyrediyor. Yahudi çocuk şaşırarak diyor ki; "benim dedem de tırnaklarını böyle keserdi." Yani sırayla keserdi deyince aleyhisselatü vesselam efendimiz; "Madem deden böyle kesiyordu ben değiştireyim" diyor. Bir tırnağını kesiyor diğerini atlıyor, öbürünü kesiyor diğerini atlıyor, sırayla yapacak yerde Yahudi çocuğun dedesine benzemesin diye, ona muhalefet olsun diye tırnaklarını birer parmak atlayarak kesiyor. Şimdi tırnak kesmek, tırnak kesmektir. Yahudiye benzememek için Efendimizin yapmış olduğu bu tırnak kesim şeklini sende Efendimizin bu usulüne uyarak hassasiyet gösterdiğin zaman, ahirette bundan dolayı mükafat alırsın.

Kalpte iman olduktan sonra bu duyguyla, düşünceyle yapılanlar ahirete yansıyacaktır. Ama kalpte iman olmadıktan sonra Köprüsüz yerlere köprü yapsanız, yolsuz yerlere yol yapsanız, ahirette bundan dolayı bir bardak suyu, iman ile ikram edenin aldığını alamazsınız. Çünkü Cenab-ı hak celle ve ala hazretleri amellerin değerlendirilmesini iman şartına bağlamıştır.

Nur suresinde Mevlamız; kafirler inançsız insanlar amellerini bir şey zannederler, halbuki çöldeki serap gibidir. Ne demek çöldeki serap gibidir? Çölde susa-

mış olan insanın uzaktan gördüğü çöle çökmüş olan dumanı, göl zanneder. Orda kocaman bir göl vardır zannederek koşa koşa gider ve bir damla su bulamaz. Çöle çöken bu dumana susamış biri uzaktan baktığında "su buldum" diyerek sevinip suya koşması ve sonucunda bir avuç su bulamamasına benzer. İşte kafirlerde bir şeyler yaptık zannederler ama ahirete vardıklarında önlerinde hazır hiçbir şey bulamazlar. Çünkü Allah *(Celle Celalühü)* onların amellerini silip yok ediyor, bir amelin değerlendirilmesi imana bağlıdır.

Kıymetli okurlarım!

Bir insan mümin olduktan sonra yeniden inançtaki bir sıkıntı veya sözdeki bir sıkıntı sebebiyle dinden çıkmayı gerektirecek bir yanlış yapsa buna dini literatürde **irtidat** denir. İrtidat; dine girdikten sonra dinden çıkmak demektir. Bir insan küfrü gerektirecek bir cümle ağzından çıkarsa dinden çıkmış olur. Bir insan küfrü gerektirecek bir amel ortaya koyarsa dinden çıkmış olur, bir insan irtidat yaptıktan sonra (böyle bir yanlıştan Allaha sığınırız), dinden çıktığı andan itibaren nikah gider, bütün ameller gider. Beş tane hac yapmış olsa hepsi gider, amel defterindeki bütün iyilikler sıfırlanır.

Bu kişi yeniden iman edecek olsa, yeniden kelime-i şehadet getirecek olsa imana girer mi?

Girer... Peki bu ameller geriye döner mi? Bu ameller geriye dönmez. Hac yapmış mı? Yapmış. Yeniden hac yapması gerekir, Hac gitti. Bu kişinin nikâhı vardı, nikâhı gitti. Yeniden şahitler huzurunda tazelemesi lazım. Ne kadar mehir verdiyse yeniden mehir verecek. Yani hanım köşeyi dönecek.:) yani (sanki) yeni bir hanım almış olacak. Allah muhafaza eylesin! Kadın da dinden çıkmış olsa nikah gider, erkek de dinden çıkmış olsa nikah gider. Çünkü Allah *(Celle Celalühü)* küfür sebebiyle bütün amelleri sileceğini söylüyor.

Onun için **el-fazı küfür**, küfrü gerektiren cümleler var. Konuyla ilgili kitaplarda özel bir bahis vardır. Özellikle bu konuda yazılmış Türkçe eserlerde vardır. Şimdi adam birisine kızıyor ve ondan hırsını alacak yerde haşa Allaha, Peygamberine, Kitabına küfrediyor. Kardeşim sen Müslüman değil misin? Sen adamın Allahına, Peygamberine, Kitabına nasıl küfredersin. Ne din kalır, ne de iman kalır, hiç bir şey kalmaz. Yeniden iman tazelemesi gerekir. Tevbe etmesi gerekir. Ağlaması, göz yaşı dökmesi lazım

Allah celle ve ala hazretleri bizim imanımız varsa amellerimizi değerlendiriyor, imanımız yoksa değerlendirmez. İmanı olmayan hiç bir insanın ameli artı olarak yazılmaz, onları Allah celle ve ala hazretleri dünyada verdiği nimetlerin karşılığı olarak sayar.

- Ya rabbi ben köprü yaptım

- Bende sana tırnak verdim, parmak verdim ayak verdim, yıllarca bu ayağı kullandın. Azalarını çalıştırdım, kulağını çalıştırdım, gözünü çalıştırdım. Yani yapabilecekleri Cenab-ı hakkın sadece verdiği bir nimetin bile karşılığı olmaz.

Muhterem Okurlarım!

Her birimiz oturduk sofraya, elimizi yıkadık sünnettir diye ve besmelemizi çektik, sağ elimizle yedik, önümüzden yedik, israf etmedik, yemekten sonrada ellerimizi kaldırıp "elhamdülillah" deyip yemek duası yaptık.

İnançsız bir insan oturdu yemeğe, el yıkama diye bir derdi yok, çünkü sünnet diye örnek alacağı bir önderi yok. Bir Muhammed Mustafa'sı *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)* yok. Sağ el, sol el hiç önemli değildir. Besmele zaten çekmez, yemekten sonrada bu yemekleri veren Allah *(Celle Celalühü)*'y şükredelim demez. Şimdi o insan da karnını doyurmuş oldu, bu insanda karnını doyurmuş oldu. Allah *(Celle Celalühü)* bu ikisine de nimetleri verdi. Birisi başlarken, ortasında ve sonunda hep kriterlere uydu, yaratanı takdir etti. Aynen bu şekilde yemekle insan, oruç tutan bir insan nasıl sevap alıyorsa bu insanda yediği yemekten dolayı sevap alıyor.

Bir de kriterlere uyması sebebiyle vermiş olduğu nimetlerin şükrünü ödenmiş kabul ederek cennetini de müjdeliyor. Aynı yemeği yiyen inançsız insana diyor ki Allah *(Celle Celalühü)*:

"Ben sana bu nimetleri verdim. Sen ne yaptın? Ne inandın, ne sünnettir diye şunu bunu yaptın, ne de sonunda şükrettin. Hiç birisini yapmadın. Öyleyse sen birisine bir iyilik yaparsan bir fakire yardımcı olursan ben sana su vermiştim ya onu, onun karşılığı sayarım, yemek vermiştim ya! onu onun karşılığı sayarım. Ahirette benden bir şey bekleyemezsin. Ben ahirette sana bir şey vermem." Kime veriyor? Ahirette inancı olan insanlara... Çok şanslıyız elhamdülillah.

Allah buyuruyor ki; iman etti birinci görevini yaptı. İman kalple yapılan görevidir. Salih ameller güzel ameller gerçekleştirdi bu da davranışlarla alakalıdır. Ahlak kalple alakalı bir şeydir. Ahlak insanın kalbindeki olgunluktur. Cömertlik insanın kalbinde olur. Cimrilik de insanın kalbinde olur. Gazap insanın kalbinde olur, yumuşaklık insanın kalbinde olur. İnsanların kalbinde olan bu huylar amellere yansır. Ahlak kalpte olup amellere yansır.

Rabbimiz cümlemizi Güzel ahlakla ziynetlendirsin.

Selam ve dua ile...

SAĞLIKLI HAYAT

İLÂHÎ ŞİFÂ KAYNAĞI BAL

Gerek âyeti kerime, gerekse hadisi şeriflerde zikredilen **bal**ın şifa olma özelliği hakkında ilim adamları pek çok araştırmalar yapmışlar, balın insan sağlığında önemli olduğunu, birçok rahatsızlığın tedavisinde kullanıldığını ve balın saymakla bitmeyecek olan mucizevî pekçok faydasını gözler önüne sermişlerdir.

Yapılan araştırmalar neticesinde bilim adamları; en iyi balın dağlık bölgelerden elde edildiğini, sonra sırasıyla kırlardan ve ormanlık alanlardan, daha sonra da insanlar tarafından bal kovanlarında elde edilen bal türü olduğunu tespit etmişlerdir.

Arıcılığın bir araştırma dalı olduğu günümüzde tesbit edilen bu ilmi gerçek, asırlar önce Rabbimiz tarafından Kur'an-ı kerim'de bizlere beyan edilmiştir. Şöyle ki:

"Rabbin bal arısına şöyle vahy(ilham)**etti: Dağlardan, ağaçlardan ve insanların yaptıkları çardaklardan kendine evler**(kovanlar) **edin."** (Nahl: 68)

Görüldüğü üzere âyet-i kerimede; önce dağlar, sonra ağaçlar, daha sonra da insanların yaptığı çardaklar zikredilerek, bu ilmi gerçeğe işaret edilmiştir.

Mevla Teala'nın "...**Onda insanlar için şifa vardır."** (Nahl: 69) buyurduğu ilahi şifa kaynağı olan bal, Peygamber Efendimiz tarafından da övülmüş ve bu mucizevî gıdayı ümmetine tavsiye ederek:

"İki şifa kaynağını elden bırakmayın; bal ve Kur'ân." (İbni Mace) buyurmuştur.

Şifa olduğu âyet-i kerime ve hadis-i şeriflerle sabit olan bal, mutfaklarımızın vazgeçilmezleri arasındadır. İlahi şifa kaynağı balın mideye, göze, ağız ve boğaz hastalıklarına, damarlara, sarılığa, ağrı ve sızılara yönelik tedavi edici birçok özelliği bulunmaktadır. Bunlardan bazılarını kısaca arzedelim:

Balın, tedavide etkili olduğu bazı hastalıklar:

• Bal, mide-bağırsak sistemi üzerinde düzenleyici etki yapar. Karın ağrılarını keser,

mideye ferahlık ve kuvvet verir. Mide ve bağırsaktaki yaraları tedavi eder. İhtiva ettiği vitaminler ve mineraller insana zindelik verir, iştah açar.

• Her sabah bir kaşık bal yemek kronik olan öksürüğü, bilinen kimyasal ilaçları

kullanmaktan daha iyi bir sonuçla tedavi eder.

• Bal, bademciklerin doğal ilacıdır. Kaynatılmış ada çayına biraz sirke, biraz bal karıştırılıp gargara yapılır sonra yudum yudum içilirse, boğazdaki ağrıları giderir ve bademcik iltihaplarında iyileşme görülür.

• İdrar söktürür. Mesane yollarını temizler, iltihabı giderir.

• Bağışıklık sistemini kuvvetlendirir. Balın enfeksiyonlara karşı antimikrobiketkisinden dolayı, mikrop ve bakterileri öldürücü ve iltihap önleyici özelliği vardır. Yaralardaki iltihabın ve bu bölgedeki ölü hücrelerin ağrısız olarak ve hızla temizlenmesinde ve yeni dokuların gelişmesinde son derece etkilidir.

Yalnız şuna dikkat etmelidir ki; eğer bal **45°C'nin üzerinde bir sıcaklıkta ısıtılırsa, mikrop öldürücü özelliği yok olur.**

· Soğuk bal şerbeti ishale çok faydalıdır. Kısa sürede durdurur.

· Sıcak bal şerbeti ise kabızlığı kısa sürede geçirir.

· Limon veya sütle içilirse grip için çok faydalıdır. Öksürük ve bronşit gibi hastalıklarda, kaynatılmış arpa suyu ile içilirse tedavi eder.

· Bal, karaciğer ve göğsü temizler. Balgamı keser vücudun kötü rutûbetini giderir.

· Bal kalp çarpıntısına son derece faydalıdır. Kalp adalesine faaliyet ve zindelik vererek kalp hastalarına olumlu etki yapar. Bilim adamlarına göre; günde bir kaşık bal yemek, insanı öldürücü kalp krizine karşı kurtarabilir. Zira bal, kalp düzeninin sağlıklı bir şekilde çalışmasına katkı sağlar.

· Damarlardaki sinirlere olumlu etki özelliğinden dolayı damar sertliklerini giderir. Balın içerdiği magnezyum damarlarda kanın pıhtılaşmasını önler, damarları açar.

· Bal, kanın temizlenmesine yardımcı olur, kan dolaşımını düzenler ve kolaylaştırır.

Adeta, taze kan yapımı için gereken enerji temin deposudur. Kan yapımını hızlandırıp kansızlığı giderir. Hastalıktan yeni kurtulmuş olanlara kuvvet verir.

· Bal, çeşitli sızı ve ağrılara iyi gelir. Eğer çörek otu yağı karıştırılıp içilirse, mafsal ağrılarını izale eder.

· Kimyasal ilaçların tedavi etmekte yetersiz kaldığı; nefes darlığı (astım), akciğer ve karaciğer iltihaplanmaları ile nefes borusundaki bazı hastalıklar, bal vasıtası ile tedavi edilebilmektedir.

· Özellikle mide, safra kesesi, prostat ve akciğer kanserini önleyici etkiye sahiptir.

· Sabah ve akşam devamlı bal yenirse, sarılığın çok kısa zamanda tedavi edilmesinde yardımcı olur.

· Alaca hastası olanlar en az iki-üç ay her sabah aç karnına bir su bardağı bal şerbeti içerse şifa görür.

· Bal, dişleri ve diş etlerini temizleyip parlatan bir macundur, denilebilir. Dişleri vediş etlerini mikroplardan korur, ağızdaki yaraların tedavisinde yardımcı olur. Diş etlerinin bal ile ovuşturulması ile zayıf olan diş etlerinin güçlendiği, kan hareketinin canlandığı ve ağza zarar veren bakterilerin öldüğü tesbit edilmiştir.

· Gözün görme gücünü arttırır. Nar suyu ile karıştırılıp göze sürme gibi çekilirse gözün keskin görmesini sağlar. Bal zararlı bakterileri kurutup yok etme özelliği sebebiyle, göz ağrılarını gidermek için de kullanılır.

· Sinir bozukluğundan ve uykusuzluktan yakınan kişiler bal yiyerek rahatlayabilir ve uyumalarına yardımcı olur. Balın içerdiği magnezyum, stresin olumsuz etkilerinden korur.

· Bal çocuklar için de önemli bir gıdadır. İçeriğindeki vitamin, mineral, enzim ve aminoasitler, çocukların bedensel gelişimine önemli ölçüde katkı sağlar, enerji ihtiyaçlarını karşılar ve vücut dirençlerini artırır. Gerek çocuklarda, gerekse büyüklerde beslenme yetersizliğinden kaynaklanan kemikle ilgili hastalıkların tedavisi için çok faydalıdır. Ancak uzmanlar, **bir yaşından küçük çocuklara bal yedirilmemesi** konusunda uyarmaktadırlar.

· Altını ıslatan çocuklara, bir - iki ay devamlı bal yedirildiğinde, çocukların büyük bir kısmının bundan vazgeçtiği tespit edilmiştir, çünkü balın sinirler üzerine olumlu etkisi vardır.

· En son yapılan araştırmalara göre ilahi şifa kaynağı olan bal; erkek ve kadındaki cinsel iktidarsızlığı giderdiği, kısırlık hastalığını tedavi ettiği, ayrıca cinsel gücü arttırıcı ve düzenleyici bir özelliğe sahip olduğu tesbit edilmiştir. Yenmeden önce üzerine fatiha ve ihlas süreleri okunarak yenirse, kısırlık hastalığına biiznillah şifa olur.

Bal yerken şu hususa dikkat edilmelidir. **Bal, özelliğini kaybetmemesi için metal kaşıkla yenilmemeli, özellikle tahta kaşık kullanılmalıdır. Eğer tahta kaşık yoksa plastik kaşık kullanılabilir.**

Görüldüğü üzere bal, şifa yönü son derece güçlü olan bir gıdadır. Bu saydıklarımızın dışında, daha pek çok hastalığa şifadır. Hiç şüphe yok ki, bu da Şâfî olan, sonsuz Kudret sahibi olan Rabbimizin bir lütfudur.

CİNLER, SİHİR-BÜYÜ, NAZAR, CANLI VE BİREBİR YAŞADIKLARIMIZ

SALİH MEMİŞOĞLU

ALLAH'IN selamı ile selamlayarak yazımıza başlamak istiyorum. Bir takım yoğunluklardan ötürü yazımıza birkaç ay ara vermek durumunda kaldım, Hakkınızı helal edin. Bu arada bir çok araştırmalarım oldu yurt dışına gittim fakat sizlerden de uzak kalmak biraz zor oldu. Değerli okurlarım bu arada birçok durumlarla karşılaştım bunlardan birkaç tanesini sizlerle paylaşmak istiyorum.

Bu konuda yazımıza 4 ana madde ile başlamak istiyorum daha önce birçok kez bunlara değindik ama gelen telefonlar ve talepler üzerine bakarsak birçok okumayan kardeşlerimiz var.

Gözden kaçmada olabilir ekseriyetle merak edip soranlarda oldu. 4 ana madde demiştim şöyle sıralayabiliriz.

1- CİNLER 2- SİHİR-BÜYÜ 3 -NAZAR 4 -CANLI VE BİREBİR YAŞADIKLARIMIZ

CİNLER: Cinler ateşin duman tarafından yaratılmış olup saydamdırlar ve net olarak asil özlerini göremeyiz. Bunlar iki gruba ayrılırlar 1.Müslüman cinler ALLAHI ve KURAN I KERİMİ kabullenmiş cinler

2. ATEİST yani kafir cinler onlar ne yerler ne içerler Onlardan başlayalım. Cinler bildiğimiz gibi KURAN I KERİM'de CİN suresiyle belli olmuş ve bir çok ayet ve hadislerle onaylanmıştır. Müslüman cinler insana zarar vermezler. Ve yiyecek olarak Badelerinir yani tatlanırlar Bunun için PEYGAMBERİMİZ HAZRETİ MUHAMMED MUSTAFA *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* yoldaki kemik parçalarıyla taharetlenmeyi yasaklamıştır.

Çünkü o kemik parçaları cinlerin yiyecekleridir. Onlarda yaşlanır fakat çok uzun yaşarlar 414 sene ve 300 sene ve birçok bu şekilde uzun seneler yaşamış olan Cinlerle görüştüm. Hatta bu konuda cinlerin bir çoğu geçmişi bilirler hatta daha önce yıldızlara çıkar oradan bazı sırları alır ve yeryüzüne inerlerdi

ALLAH *(Celle Celaluhu)* sonradan bunlar için ayet indirdi ve biz onları belirli bir ateşle alevlendirdik ve bir daha belirli bir semadan yukarı çıkamadılar. O yüzden gelecekten bahsedemezler ve onlar define felan bulamazlar. Eğer cinler ile define bulunsaydı ben yer altında bir şey bırakmazdım. Ama maalesef şimdi bakıyorum bütün Türkiye yi dolaşıyor bir çok yalanlarla insanları kandırıyor. Yok cinler tarafından sağa veya sola gidin bakın unutmayın ki Cinler altını bilmez biz nasıl yeryüzünde toprak parçalarına önem vermiyorsak onlar da bizim gibi altına ve madenlere önem vermezler ve bulmazlar.

Cinler ancak ve ancak Müslümanlarıyla irtibata geçilir Hastalıklardan oda eğer kendi branşı ise yardımcı olur. Bunların kafirleriyle,de her ne kadar irtibat kurulsada genellikle yalan söylerler.

Güvenilir değiller ve her zaman yanlış işler yaptırır ve insandan her zaman şunu isterler Sen eğer imandan çıkacak şeyler yaparsan bizde istediklerini yaparız. Mesela birisine sihir veya büyü yaptırmak isterler. Onlar hemen şeytanın yardımıyla yapılan o sihir veya büyüyü devreye sokarlar.Onun için onlarla çalışılmaz ve doğru,da değildir. Müslümanları da zaten zikir olmayan namaz kılmayan ve zina yapan insanlarla çalışmazlar.Bana bu konuda telefonla çok kez geliyorlar.

Hocam onlarla evlenilirmi bizim insanımız bu konuda çok meraklıdırlar. Düşünün o kadar bekar kız ve erkekler vardır kendi dünyamızda onları bırakır acaba masrafsız tırtırsız yemek yemeyen biri olabilir m?i. Ben bu konuda şunu tavsiye ederim. Evet evlenilir ama kerih görünmüştür ve çok sorumluluk taşır gerek yok tavsiye edilmez . Ayrıca bunlarda bazen şunlarda oluyor acaba onlara şunu sorsak bu konuda yardımcı olurlar mı?. Yine söyleyeyim onların alanları bellidir. insanlar yapacağı işi araştırarak istişare ve istihare yaparak ondan sonra işini yapacak hazır lokma gibi soracağını şeylere cevap vermezler.

Ben daha önceki yazılarımda yazdım ama çok sorular geldiği için hatırlamakta fayda var.

Cinlerden nasıl korunulur. Ben size sadece bir iki örnek vereyim; bir defa belirtileri nelerdir eğer kişi aynada değişik yüz görür yani kendi yüzünü başka sıfatla görür ve banyoda korkar, namaz kıldırmazlar, kuran okutmazlar , ezan sesinden kaçarsa veya çok sevdiği eşi anne babası ona değişik gelirse gece uykularında bağırır veya kasılır (epilepsi değilse) veya akşam hava kararkdığında özellikle bazı yaratıklar görürse mesela kedi köpek yılan gibi o zaman bunlar nedir diye düşünecek eğer kendisi düşünemiyorsa yanındakiler ona yardımcı olacak ve ilk önce acaba bu bir doktorluk meselemi halüsinasyonmu veya gerçekten cinler mi ya da vesvese mi ? Bunların hepside olur bu anlattığımız konuları hemen cinlerle ilişkilendirmeyin ve bu saydıklarımız hemen hemen günümüz insanının bir çoğunda bulunur. Sizin yapacağınız ilk önce bir doktora başvurun sonra size söyleyeceğim metodları uygulayın hemen telaşa kapılmayın .

1 – Bir bardak suya zemzem olursa daha iyi olur bir ayetel kürsi bir felak nas ve cin süresi 1 – 13 arası bakara süresi 165. Ayetler okunur önce hasta o suya bakar eğer o sudan korkarsa hemen o sudan içirilir korkmasa da içirilir .

2 – Bir defne yağrağı çay tabağında yakılır sonra onun kokusunu çeker sağ eliyle şah damarına tutar ve La ilahe illa ente sübhaneke inni küntü minez zalimin der arkasından La havle vela kuvvete illa billahil aliyyil azim derken nefesini içine çeker ve yutar bu esnada hasta biraz fenalaşabilir ama önemli değil üç dakika sonra kendine gelir.

3 – Bir od ağacı parçası alınır ve üzerine üç defa ESDADA ESDADA ESDADA YA MEYMUNE YA MEYMUNE YA MEYMUNE ve üç defa da LA LA LA der ve onu bir tabakta üzerine ispirto ya da kolonyağı dökerek yakar hasta onu tabakta görürse bir bardak suya ayetel kürsi okur içer tabii bunlar hafif cinlerle ilgilidir mesela bazı cinler vardır ki bunlar yedi taifedir bunların üç taifesi biraz zordur .

Bunların bir kısmını bazı hastalar çocuklar ve yeni gelinler için de yaparlar . Ben seanslarımdan yaşadığım için biliyorum.

Mesela bazı çocuklar ilgi çekmek için , gelinler kaynanasından ayrı evde oturmak yada eşim benimle ilgilensin diye yapar. Bu konuda yaşadığım bir olayı aktarayım ; adam yeni evlenmiş önce kız ve erkek anlaşmışlar adam ben anne babamdan ayrı kalamam demiş kızın annesi de kızına kabul

et demiş aradan üç dört ay geçtikten sonra bir yol buluruz demiş. Evlenmişler ve aradan bir zaman geçtikten sonra kız bayılmaya başlamış . Ben de psikiyatri ve nörolog doktorun kontrolünde buna bakıyorum kız bayılıyor ve cinler ona diyor ki sen bu evden ayrıl eğer ayrılmazsan her gece saat 10 da seni bayıltacağız hayatını zindana çevireceğiz doktorlar ve ben bilgilerimize dayanarak kızın kocasına şunu söyledik sen evdeki saatleri bir saat ileri al , kocası saati ileri alınca saatlerde şaşırmaya başlamış her gece 10 da bayılan kadın o saatte bayılmamış . Bütün gelinler böyle değildir dikkatli olalım.

Bazen şu konuda insanlarımız bana çok telefon ediyorlar evimizden altınımız paramız çalındı bir hocaya gittik bize cinler çaldı diyor . Bu konuda size sadece şunu söyleyeyim asla ve asla cinler para ve altın çalamaz yerini değiştiremez sadece kişilere musallat olur kişi parayı ve altını nereye koyduğunu unuttururlar. Bir de asıl cin ise o evde yada yakınında biridir.

Kesinlikle o evden birisi alıyor anlamıyorlar hem de parayı hepsini birden almıyor azar azar alıyor cinler alsa hepsini birden alır götürür . Bu konuda ben bir şeye şahit oldum. Adam evde hırsızdan saklamak için derin dondurucuya parasını koyuyor bunu karısı biliyor bir de kendisi ama para her gün 100 tl eksiliyor her şeye başvuruyorlar bir de hocaya gidiyorlar hoca adama bir milyar ver diyor parayı da alıyor ama para çalınması bitmiyor adam parayı tamamlıyor para yine eksiliyor.

Adam sonunda bana geliyor ben de ona sadece şunu sordum çünkü daire kuruyorum biliyorum bu parayı senden başka kimse biliyormu o da bana sadece eşim biliyor dedi . Ben de ona madem cinler bu parayı bulup alıyor parayı eşinin haberi olmadan ikiye böl evin yatak odasına sakla eğer cinler alıyorsa onun yerini de bulur ordan da alır adam dediğimi yapıyor ve takipte ediyor kendi sakladığı paraya dokunan yok halbuki cin dediği karısı çıkıyor ve kendisi de yakalıyor sonra bana karısı geliyor diyor ki hocam benim üç tane çocuğum var kocam iki milyar maaş alıyor bize sadece 5 tl para bırakıyor ama kendisi ayda sadece 300 tl sigaraya günde 5 tl at yarışına veriyor ne yapayım mecburdum.

Bana gelen telefonlarda bir de şu konulardan çok bahsediliyor. Hocam cinler anne karnından çocuk düşürür mü ? bu konu önemli şimdi cinler yedi taife olduğu gibi bunlardan sadece bir tanesi sübyan veya mikalo taifesidir. Anne karnında çocuk bazen bir aylıkken ya da üç aylıkken düşer. Bu düşüşler bazen gece rüyada korkularla olur veya bazen direk görünürler . Bu konuda önce doktora gidiyoruz çünkü tıbbi olarak da bu konuda çok sebepler var eğer böyle bir şey oluyorsa hemen şunu yapmak lazım : Bir bardak suya Meryem süresi üç ihlas bir Fatiha zümer süresi tamamı rahman süresi tamamı 101 sefer YA ALLAH YA FETTAH EL AZİM EL KERİM ER RAHİM der ve o suyu 7 gün içeriz ve banyosunu banyo suyu leğen içinde olur lavaboya değil ayak basmayan bir yere boşaltılır . Bunu deneyin eğer olmazsa ehliyle görüşün ve doktorunuzu da ihmal etmeyin.

Bu konuda halkımızın ynlış uyguladığı metodu size söyleyeyim mesela ipe felak nas süreleri okunup beline bağlar veya bir kiliti kilitler beline bağlar bunlar çok yanlış aman aman. Allah o sürelerde ne diyor ve min şerrin neffasati fil ukad yani iplere düğüm atanların şerrinden bana sığının diyor. Ama biz tam tersini yapıyoruz belimize bağlıyoruz . Bu iş bulaşık suyuyla bulaşık yıkamaya benzer. Kimisi de bunu ama biz iyi olsun diye yapıyoruz niyetler halis işlemler yanlış öyle olmaz haramla helal iş olmaz . Ya o kilidi bağlarken veya ipe düğüm atarken veya kadın üzerinde o ip kocasıyla ilişkiye girerse o adama bilmeden sihir büyü yaptı demektir. Bu işin sakıncası çoktur çok dikkatli olmamız lazım.

Bu konularda ben birkaç manada okuyucuları uyarmak isterim mesela kadın hocaya gidiyor zaten bilgisi sağdan soldan duymalarla hocalık yapıyor herkes maalesef efendi hazretlerinin ismini kullanıyor kadın hocaya gitmiş hoca ona ben senin vücuduna ayet yazacağım çocuğun olacak demiş bunlara itibar etmeyin , tekrar kadın bir başka hocaya gitmiş benim kocamla aram açık demiş hoca da ona kaplumbağa kanı ve yarasa kanı getir ona okuyayım kocana içir der bu işde haramdır. Yine bir kişi hocaya gitmiş ona karı koca aralarında geçimsizlik var merkez efendide bir hoca kadına tırnaklarını kesip kahve değirmeninde öğütüp kocana içir demiş ben anlamıyorum bu nasıl bir inanç nasıl bir anlayış. Yine bir adam bir hocaya gitmiş karım evde durmak istemiyor demiş hoca da ona idrarından bir bardağa koy ve şu duaları oku içir diyor o da karısına içiriyor karısı evi o gece terkediyor necislerle olmaz Allah korusun.

Bu konuda bir kitap yazmayı ve bir sinema filmi yapmayı düşünüyorum insanlar bilinçlensin diye olmaz Allahın müsaade etmediği hiçbir şey geçerli değildir..

Gelecek sayıda buluşmak üzere Allahın rahmeti üzerinize olsun.

AHMET MAHMUT ÜNLÜ

RECEB-İ ŞERÎF AYININ MÜHİM ZİKİRLERİ

Enes ibni Mâlik *(Radıyallâhu Anh)*dan rivayet edildiğine göre: "Receb girdiğinde **Rasûlüllâh** ***(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)***:

«اَللّٰهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي رَجَبَ وَشَعْبَانَ وَبَلِّغْنَا رَمَضَانَ.»

"Ey Allâh! Receb ve şa'bânda bize bereketler ver ve bizi ramazana ulaştır" derdi. *(Bezzâr, el-Müsned, no:6494, 2/290; Taberânî, el-Mu'cemü'l-Evsat, no:3939, 4/189; İbni Ebi'd-dünyâ, Fedâilü şehri ramazan, no:1, sh:29-30)*

Bu hadîs-i şerîf, sâlih ameller yapabilmek için, faziletli zamanlara kadar yaşayabilmekle alâkalı olarak dua yapmanın müstehap olduğuna delalet eder. Zira mümin kulun yaşantısı, onun ancak hayrını artırır. İnsanların en hayırlısı, ömrü uzun, ameli güzel olandır.

Geçmiş büyükler, ramazan orucu yâhut hac dönüşü gibi sâlih bir amelin akabinde ölebilmeyi çok ister ve: "Böyle ölenin günahları bağışlanır" buyururlardı. Evliyâullâhtan ağır hasta bir zat: "Receb ayına kadar vefatımı geciktirmesi için **Allâh-u Te'âlâ**'ya duada bulundum. Çünkü bana ulaşan bir rivayete göre: 'Receb ayında **Allâh-u Te'âlâ**'nın âzatlıları vardır' buyurmuş. **Allâh-u Te'âlâ** da duasını kabul ederek onu receb ayına ulaştırmış ve o mübarek ayda vefat etmiştir. *(İbni Receb, Letâifü'l-me'ârif, sh:233-247)*

Nebî *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in şöyle buyurduğu rivayet edilmiştir. **"Her kim receb ayının ilk onunun her günü** (30 nisan-9 mayıs arası) **yüz kere:**

«سُبْحَانَ الْحَيِّ الْقَيُّومِ!»

'Hayy ve Kayyûm (gerçekte tek diri ve her şeyin yegâne yöneticisi) **olan Allâh-u Te'âlâ'yı tesbih ederim!'**

İkinci onun her günü (10-19 mayıs arası) **yüz kere:**

«سُبْحَانَ اللهِ الْأَحَدِ الصَّمَدِ!»

'Ehad ve Samed (tek ve ulu) **olan Allâh-u Te'âlâ'yı tesbih ederim!'**

Üçüncü onun her gününde de (20-29 mayıs arası) **yüz kere:**

«سُبْحَانَ اللهِ الرَّؤُوفِ!»

'Raûf (yaratıklarını çokça esirgeyici) **olan Allâh-u Te'âlâ'yı tesbih ederim!' derse, ona verilecek sevabı hiçbir vasfedici tarif edemez."** *(Safûrî, Nüzhetü'l-mecâlis, 1/138; Muhammed Rahmî, Enîsü'l-celîs hâmişi, sh:194)*

NÂFİLE NAMAZLAR

RECEB-İ ŞERÎF AYININ NAMAZLARI

Recep Ayının Başında, Ortasında ve Sonunda Kılınacak Bir Namaz: Hadîs-i şerifte: "Recep ayında otuz rekat namaz kılan kişiye cehennemden beraat verileceği, cennetin vâcip kılınacağı, Sırat'tan geçiş sağlanacağı ve münafıklıktan beraat verileceği, zira münafık olanların bu namazı kılmaya muvâfak kılınamayacağı" gibi daha bir çok müjde zikredilmiştir.

Bu namazın hangi günlerde nasıl kılınacağını ve her on rekat sonunda hangi zikirlerin okunacağını öğrenmek için mutlaka ***"Receb-i Şerîf Risâlesi"***nin 220-228. (yeni baskının 242-250.) sayfalarını gözden geçiriniz. Sizden ricam mutlaka bu namazı ihmal etmeyiniz. Zira İslam'da münafıklıktan beraat almaktan daha mühim hiçbir şey olamaz.

Recep Ayının İlk Cuma Gecesi (1 mayıs perşembeyi 2 mayıs cumaya bağlayan gece) **Namazı / Reğâib Namazı:**

Enes ibni Mâlik *(Radıyallâhu Anh)*ın rivayet ettiği bir hadîs-i şerifte **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurmuştur: **"Her kim recebin ilk perşembesini oruçlu geçirir, sonra cuma gecesi olan o gece akşamla yatsı arasında, on iki rekat kılar, her rekatta bir Fâtihâ, üç Kadir Sûresi, on iki kere de İhlâs Sûresi okuyup her iki rekatta bir selam verirse, namazını bitirince:**

«اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ وَعَلٰى آلِهِ وَسَلِّمْ.»

'Ey Allâh! Nebiyy-i Ümmî olan Muhammed'e ve âline salât ve selâm eyle' diye yetmiş kere bana salât okur, sonra secdeye kapanarak, secdesinde:

«سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ.»

'Allâh-u Te'âlâ bütün noksan sıfatlardan son derece münezzehtir, mukaddestir. Meleklerin ve Rûhun (Cebrâil'in), **Rabbidir' diye yetmiş kere tesbihte bulunur, başını kaldırdıktan sonra** (iki secde arasında otururken) **yetmiş kere:**

«رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَتَجَاوَزْ عَمَّا تَعْلَمُ، فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْأَعْظَمُ.»

'Ey Rabbim! Bağışla ve acı! (Benim günahlarımla ilgili) **bildiklerin**(e ceza vermek) **den geç. Şüphesiz ki, en ulu ve yüce olan Sensin ancak Sen' der. Sonra ikinci secdeye vararak birinci secdede söylemiş olduğunun benzerini tekrar eder de, bitiminde Allâh-u Te'âlâ'dan muradını isterse, dileği muhakkak yerine getirilir."**

Bu namazın fazileti hakkında **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurmuştur: **"Nefsim** (canım, kudret) **elinde olan Zât'a yemin ederim ki, erkek veya kadın herhangi bir kul bu namazı kılarsa denizlerin köpükleri, kum taneleri, dağların ağırlığı, yağmurların damlaları ve ağaçların yaprakları kadar** (fazla) **olsa da mutlaka Allâh-u Te'âlâ onun bütün günahlarını mağfiret eder.**

Bu kişi, hane halkından (yakın akrabasından, günahkâr) **yedi yüz kişi hakkında kıyamet günü şefaatçi kılınır. Kabrindeki ilk gecesi olunca bu namazın sevabı güleç bir yüzle kendisine gelip, keskin ve belağatlı bir dille ona: 'Ey dostum! Sevinebilirsin, muhakkak ki her zorluktan kurtuldun' dediğinde o, 'Sen de kimsin? Vallâhi senden güzel yüzlü, senden tatlı dilli ve senden hoş kokulu bir şahıs görmedim' der.**

O da ona: 'Ey sevgilim! Ben şu sene, şu ay, şu gece kılmış olduğun namazın sevabıyım. Bu gece, isteğini yerine getireyim, tek başına kaldığın şu anda sana yoldaş olayım ve yalnızlık hissini senden gidereyim diye geldim. Sur'a üfürüldüğü zaman da, kıyamet arsalarında başının üstünde gölge olacağım, artık müjdelenebilirsin. Zira Mevlâ'ndan ebediyyen hiçbir hayrı kaybetmeyeceksin' diye cevap verir."

(Abdülkādir-i Geylânî, el-Ğunye, 1/330-331; Hâfız Muhammed İbni Nasr, Emâlî ibni'l-Husayn, Meclis no:14; Razîn ibni Mu'âviye, Tecrîdü's-sıhâh, İbnü's-Salâh, el-Müsâcele havle salâti'r-reğâib, sh:14-15; İbnü'l-Esîr, Câmi'u'l-usûl, no:4268, 6/154; İmâm-ı Ğazâlî, İhyâü'l-ulûm, 1/237-238; Zebîdî, İthâfu's-sâde, 3/422-423; Ebû Abdillâh el-Hubeyşî, Kitâbu'l-Bereke, no:2856, sh:718)

Hadîs-i şerifte şöyle buyrulmuştur: **"Her kim recebin ilk perşembesini tutar, sonra cuma gecesi on iki rekat kılarsa, Allâh-u Te'âlâ her rekat için ona, dosdoğru makam** (olan cennet-i âlâ)**da, hiç şeksiz şüphesiz yüz kasr** (köşk) **verir."** *(Seyyid Ali Zâde, Şerhu Şir⊠ati'l-İslâm, sh:133)*

Diğer bir hadîs-i şerifte de şöyle buyrulmuştur: **"Recebin ilk cuma gecesinin namazından gafil olmayın. O gecede namaz kılana, Allâh-u Te'âlâ ve melekleri, gelecek seneye kadar salâtta bulunurlar. Arş'ın Rabb'i kime salât ederse, o kişi dünyadan ancak imanla çıkar. Dünyada ancak İslâm'la yaşar. Kıyamet günü de ancak ebrar** (iyi kullar) **ile haşr olur."** *(Seyyid Ali Zâde, Şerhu Şir⊠ati'l-İslâm, sh:133)*

Ulemâ şöyle buyurmuştur: **"Receb, cennette on iki kolu bulunan bir ırmağın adıdır. İlk cuma gecesi on iki rekat kılana Allâh-u Te'âlâ, her rekata karşılık her koldan içmeyi nasip eder."**

Muhammed ibni Hatîruddîn ***(Rahimehullâh)***ın nakline göre kişi regâib namazını kıldıktan sonra salevât-ı şerîfe okuyup şu duayı yapar:

«بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ، اَللّٰهُمَّ إِنِّي صَلَّيْتُ هٰذِهِ الصَّلَاةَ الَّتِي أَمَرْتَهَا عَبْدَكَ وَرَسُولَكَ وَخِيرَتَكَ مِنْ خَلْقِكَ، شَفِيعَ الْأُمَّةِ وَكَاشِفَ الْغُمَّةِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَإِنْ كُنْتُ مُقَصِّرًا فِي إِقَامَةِ حَقَائِقِهَا غَافِلًا عَنْ تَقْوِيمِ شَرَائِطِهَا كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضٰى، وَمَنْ يَسْتَطِيعُ مِنْ عِبَادِكَ أَنْ يَعْبُدَكَ وَيُطِيعَكَ كَمَا يَنْبَغِي لَكَ؟! فَإِذَا اعْتَرَفْتُ بِتَقْصِيرِي وَقِلَّةِ جُهْدِي وَأَقْرَرْتُ بِضَعْفِي وَعَجْزِي فَلَا تَحْرِمْنِي جَزَاءَ تَصْدِيقِ رَسُولِكَ وَثَوَابَ حُسْنِ الرَّغْبَةِ وَصِدْقِ النِّيَّةِ فِي سُنَّةِ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ لِأَنَّكَ ذُو فَضْلٍ وَمَغْفِرَةٍ عَلٰى عِبَادِكَ وَصَلَّى اللهُ تَعَالٰى عَلٰى خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَأَصْحَابِهِ أَجْمَعِينَ.»

"Rahman ve Rahîm olan Allâh-u Te'âlâ'nın adıyla! Ey Allâh! Senin kulun, Rasûlün, yarattıkların içerisinden seçtiğin, ümmetin şefaatçisi ve bütün sıkıntıların gidericisi olan Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)***e emrettiğin bu namazı kıldım. Gerçi bu namazın hakîkatlerini yerine getirme hususunda noksanlıklar yaptım, Senin sevdiğin ve razı olduğun şekilde şartları yerine getirmekten gâfil bulundum. Zaten Senin kulların içersinden Sana lâyık olduğu şekilde ibadet ve itaatte bulunmaya kim güç yetirebilir ki?!**

Madem ki ben kusurumu ve gayretimin azlığını itiraf ettim, zâfiyetimi ve acziyetimi ikrarda bulundum, o halde Sen beni Rasûlünü tasdik etmemin mükâfâtından, onun buyurduklarına karşı olan güzel rağbetimin sevâbından ve Peygamber *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)***in sünnetine karşı olan düzgün niyetimin karşılığından mahrum bırakma! Şüphesiz ki Sen kullarına karşı büyük bir lütuf ve mağfiret sahibisin. Allâh-u Te'âlâ mahlûkātın en hayırlısı olan Muhammed'e, Ehl-i Beyt'ine ve ashâbının cümlesine salât eylesin."** *(Muhammed ibni Hatîruddîn, el-Cevâhiru'l-hams, sh:56-57)*

Receb-i Şerîf'in İlk Cuma Günü (2 mayıs cuma günü) **Namazı: Seyyid Muhammed en-Nâzilî** *(Kaddesallâhu Sirrahû)*nun beyanına göre; sâlik recebin ilk cuması öğle-ikindi arası dört rekat kılar ve her rekatta bir Fâtihâ, yedi Âyete'l-Kürsî, beşer kere de İhlâs ve Mu'avvizeteyn (Felak ve Nâs) sûrelerini okur. Selam verdiğinde yirmi beş kere:

«لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ الْكَبِيرِ الْمُتَعَالِ.»

"En üstün, en büyük ve en yüce olan Allâh-u Te'âlâ'nın yardımı olmadan (hiçbir şeye) **güç ve kuvvet yetmez"** zikrini tekrarlar. Sonunda da:

«أَسْتَغْفِرُ اللهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ.»

"Allâh-u Te'âlâ'dan af diliyor ve O'na tevbe ediyorum" diye on kere tevbe ve istiğfarda bulunur. *(Muhammed en-Nâzilî, Hazînetü'l-esrar, sh:67)*

Receb-i Şerîf'in Üç, Dört ve Beşinci (2, 3 ve 4 mayıs cuma, cumartesi ve pazar) **Günlerinde, On Üç, On Dört, On Beşinci** (12, 13 ve 14 mayıs pazartesi, salı ve çarşamba) **Günlerinde, Yirmi Üç, Yirmi Dört ve Yirmi Beşinci** (22, 23 ve 24 haziran perşembe, cuma ve cumartesi) **Günlerinde Kılınacak Bir Hâcet Namazı:**

Emîrü'l-müminîn **Ali ibni Ebî Tâlib** *(Kerremallâhu Vechehû)*dan nakledilen ve **Üveys el-Karanî** (Veysel Karânî)nin namazı diye bilinen bu hâcet namazını başlıkta geçen günlerin birinde kılmak isteyen kişi, geceden oruca niyet eder ve zikrolunan günlerde oruçlu olur, işraktan sonra gusül abdesti alır, kimseyle konuşmaz.

Zevalden önce (kuşluk vaktinde) dört rekatta bir selam vererek on iki rekat kılar. İlk dört rekatta Fâtiha'dan sonra Kur'ân-ı Kerîm'den kolayına gelen âyet-i kerîmeleri okur, bu dört rekatı bitirince yetmiş kere:

«لَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ الْمُبِينُ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ.»

"Gerçek varlık olan ve her şeyi açığa çıkaran o Yüce Padişah Allâh-u Te'âlâ'dan başka ilah yoktur. Onun benzeri hiçbir şey yoktur. Hakkıyla işiten de gören de ancak O'dur" zikrini söyler.

İkinci dört rekatın her rekatında Fâtiha'dan sonra üç kere Nasr Sûresi'ni okur, selamdan sonra ise yetmiş kere:

«أَقْوٰى مُعِينٍ وَأَهْدٰى دَلِيلٍ بِحَقِّ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ.»

"Ey en güçlü yardımcı ve en iyi yol gösterici olan Allâh! 'Ancak Sana kulluk ederiz ve ancak Senden yardım dileriz' âyet-i kerîmesinin hakkı için (duamı kabul et)**"** duasını okur.

Üçüncü dört rekatta ise Fâtiha'dan sonra üç kere İhlâs Sûresi'ni okur, selamdan sonra yetmiş kere Elemneşrah Sûresi'ni okur, sonra sağ eliyle göğsünü sıvazlayarak secdeye varır ve orada hâcetini **Allâh-u Te'âlâ**'dan diler, hangi hâceti olursa olsun **Allâh-u Te'âlâ**'nın lütf-u keremiyle elbette o muradı yerine getirilir. *(Muhammed ibni Hatîriddîn, el-Cevâhiru'l-hams, sh:55-56)*

Receb-i Şerîf'in On Beşinci Gece (13 mayıs salıyı 14 mayıs çarşambaya bağlayan gece) **Namazı:**

1) Enes *(Radıyallâhu Anh)*dan merfû'an rivayet edilen bir hadîs-i şerifte **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurmuştur: **"Her kim recebin yarı** (on beşinci) **gecesinde on dört rekat kılar; her rekatta, bir Fâtiha, yirmi İhlâs, üçer kere de Felak ve Nâs sûrelerini okur, namazını bitirince bana on kere salât okur sonra da otuzar kere tesbih, hamd, tekbir ve tehlilde bulunursa, yani:**

«سُبْحَانَ اللهِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ اَللّٰهُ أَكْبَرُ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ.»

'Allâh'ı noksanlıklardan tenzih ederiz. Bütün hamdler Allâh'a mahsustur. Allâh en büyüktür. Allâh'tan başka ilâh yoktur' derse, Allâh-u Te'âlâ o kişinin sevaplarını yazmak ve Firdevs (cennetin)**de kendisi için ağaçlar dikmek üzere ona bin melek yollar.**

O geceye kadar yaptığı bütün günahları siler, bir dahaki seneye kadar da onun üzerine hiçbir günah yazmaz. Bu namazda okuduğu her harfe karşılık kendisine yedi yüz hasene yazar, her rukû ve secdesine karşılık cennette ona yeşil zebercedden on kasr (köşk) **bina eder. Her rekata mukâbil cennette ona kırmızı yâkuttan on şehir verir. Bir melek gelip, elini omuzları arasına koyarak: 'Geçmiş günahların muhakkak bağışlandı, ameline yeniden başla' der."** *(Cûzekânî, Süyûtî, el-Le'âlî, 2/57)*

2) Recebin yarı (on beşinci) gecesi, bir Fâtiha, on İhlâs ile yüz rekat kılınıp, peşine bin kere istiğfarda bulunmak, teşvik edilen amellerdendir. *(Muhammed en-Nâzilî, Hazînetü'l esrâr, sh:67)*

3) Muhammed ibni Hatîriddîn Hazretleri'nin nakline göre; Recebin on beşinci gecesi beş selamla on rekat kılınır, her rekatta Fâtiha'dan sonra otuz kere İhlâs Sûresi okunur, namaz bitince yüz kere: "Estağfirullâh" denilerek **Allâh-u Te'âlâ**'dan mağfiret talep edilir. *(Muhammed ibni Hatîriddîn, el-Cevâhiru'l-hams, sh:57)*

Receb-i Şerîf'in On Beşinci Günü (14 mayıs çarşamba) **Namazı:**

1) Muhammed ibni Hatîriddîn *(Rahimehullâh)*ın nakline göre; Recebin on beşinci günü işraktan sonra yirmi beş selamla elli rekat kılınır, her rekatta Fâtiha'dan sonra birer kere İhlas ve Mu'avvizeteyn (Felak-Nas) sûreleri okunur, daha sonra secdeye varılarak şu dua okunur:

«اَللّٰهُمَّ لَكَ صَلَّيْتُ وَلَكَ سَجَدْتُ وَبِكَ آمَنْتُ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ، فَارْحَمْ ذُلِّي وَكَبْوَتِي لِوَجْهِي وَانْفِرَادِي وَخُشُوعِي وَخُضُوعِي وَتَضَرُّعِي وَتَحَيُّرِي وَفَقْرِي وَفَاقَتِي وَاجْعَلْ لِي فَرَجًا وَمَخْرَجًا مِنْ هَمِّي بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.»

"Ey Allâh! Yalnız Senin için namaz kıldım, ancak Sana secde yaptım. Sadece Sana iman ettim, bir tek Sana tevekkül ettim. O halde Sen benim Senin huzurunda alçalmama, yüz üstü kapanmama, yalnız kalmama, boyun kırmama, yalvarıp yakarmama, şaşkınlığıma, ihtiyaç ve zaruretime acı da bana dertlerimden bir çıkış ve kurtuluş nasip et. Ey acıyanların en merhametlisi! Rahmetinle (duamı) **kabul eyle!"** *(Muhammed ibni Hatîriddîn, el-Cevâhiru'l-hams, sh:57)*

2) Receb-i Şerîf ayının on beşinci gününde bir Fâtiha ve bir İhlas ile elli rekat kılmak da teşvik edilen amellerdendir. Bu rivayette Felak-Nâs sûreleri ilave edilmemiştir. Gücü az olanlar bununla amel edebilir. *(Muhammed en-Nâzilî, Hazînetü'l esrâr, sh:67)*

MÎRAC GECESİ VE GÜNÜNÜN FAZÎLETİ

Selmân-ı Fârisî *(Radıyallâhu Anh)*ın rivayet ettiği bir hadîs-i şerifte **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurmuştur:

"Receb(-i şerîf) **ayında bir gün ve bir gece vardır ki, o günü oruçlu geçirip, gecesini ibadette kâim olan kişi, zaman olarak yüz seneyi oruç, yüz seneyi de** (gece ibadetinde) **kıyamla geçirmiş gibi olur. O gün, recebin bitmesine üç** (gün ve gece) **kaladır. Muhammed** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* **de o gün** (peygamber olarak) **gönderilmiştir."**

(Beyhakî, Fedâilü'l-evkāt, no:11, sh:95-96; Şu'abu'l-îmân, no:3530, 5/345; İbni Asâkir, el-Emâlî, Fadlu Receb, sh:6; Geylânî, el-Ğunye, 1/332; İbni Hacer, Tebyînü'l-aceb, sh:58; Deylemî, Müsnedü'l-Firdevs, no:4381, 3/142)

Enes *(Radıyallâhu Anh)*ın rivayet ettiği bir hadîs-i şerifte de **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurmuştur: **"Recebde bir gece vardır ki onda amel edene yüz senelik haseneler yazılır. O, recebin bitmesine üç** (gece) **kaladır."** *(Beyhakî, Fedâilü'l-evkāt, no:12, sh:97; Şu'abu'l-îmân, no:3531, 5/346; Ebu'l-Kāsım ibni Asâkir, el-Emâlî, Fadlu Receb, sh:6)*

Receb-i Şerîf'in Yirmi Yedinci (Mîrac) **Gecesi** (25 mayıs pazarı 26 mayıs pazartesiye bağlayan gece) **Namazları:**

1) Enes ibni Mâlik *(Radıyallâhu Anh)*ın rivayet ettiği bir hadîs-i şerifte **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurmuştur: **"Recebde bir gece vardır ki onda amel edene, yüz senelik haseneler yazılır. O, recebin bitmesine üç** (gece) **kaladır.**

Her kim o gecede on iki rekat kılar, her rekatta bir Fâtiha ve Kur'ân'dan bir sûre okur, her iki rekatta (oturup) **teşehhüt okur ve sonlarında selam verirse, sonra yüz kere:**

«سُبْحَانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ وَاللهُ أَكْبَرُ.»

'Allâh-u Te'âlâ'yı tesbih eder ve O'na hamdederim. Allâh-u Te'âlâ'dan başka hiçbir ilâh yoktur. Allâh-u Te'âlâ her şeyden büyüktür' deyip, yüz kere de istiğfarda bulunur, sonra da Nebî *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)***e yüz defa salât okursa;**

Sonra bu kişi dünyadan yahut âhiretten dilediği herhangi bir hususta kendisi hakkında duada bulunursa, bir de sabah oruca niyet ederse, bir masiyet (günah) **ile alakalı dua yapmış olmadıkça, gerçekten Allâh-u Te'âlâ onun bütün dualarını kabul eder."** *(Beyhakî, Fedâilü'l-evkāt, no:12, sh:97-98; Şu'abu'l-îmân, no:3531, 5/346; İbni Asâkir, el-Emâlî, Fadlu-receb, sh:6)*

2) Merfû' bir haberde şöyle gelmiştir: **"Her kim, recebin yirmi yedinci gecesi iki rekat kılıp her bir rekatta bir Fâtiha ve yirmi kere İhlâs sûrelerini okur, namazı bitirince, Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)***e on kere salâvat getirdikten sonra:**

«اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمُشَاهَدَةِ أَسْرَارِ الْمُحِبِّينَ وَبِالْخَلْوَةِ الَّتِي خَصَّصْتَ بِهَا سَيِّدَ الْمُرْسَلِينَ حِينَ أَسْرَيْتَ بِهِ لَيْلَةَ السَّابِعِ وَالْعِشْرِينَ أَنْ تَرْحَمَ قَلْبِيَ الْحَزِينَ وَتُجِيبَ دَعْوَتِي يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ.»

'Ey Allâh! Ey keremlilerin en keremlisi olan Allâh! Şüphesiz ben Senden, âşıkların sırlarının müşâhedesi bereketine ve yirmi yedinci gece kendisini mîrâca çıkardığında, gönderilenlerin Efendisi'ne tahsis ettiğin halvet (teke tek beraberlik) **hürmetine, benim kederli kalbime merhamet etmeni ve duama icâbet etmeni isterim' derse, muhakkak Allâh-u Te'âlâ onun duasını kabul eder. Şânını yüceltir, yalvarışına acır ve kalplerin öldüğü günde onun kalbini diri tutar** (rûhunu öldürmez, îmân nûrunu söndürmez)**."** *(Safûrî, Nüzhetü'l mecâlis, 1/141, 2/90)*

3) Muhammed ibni Hatîriddîn Hazretleri'nin nakline göre ise; receb-i şerîfin yirmi yedinci gecesi yatsıdan sonra üç selamla on iki rekat kılınır. Yani dört rekatta bir selam verilir, kıraat olarak Kur'ân-ı Kerîm'den kolaya gelen okunabilir. Namaz bitiminde yüz kere:

«سُبْحَانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ وَاللهُ أَكْبَرُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ.»

"Allâh-u Te'âlâ noksan sıfatlardan münezzehtir, bütün hamdler Allâh-u Te'âlâ'ya mahsustur. Allâh-u Te'âlâ'dan başka hiçbir ilâh yoktur ve Allâh-u Te'âlâ en büyüktür. O yüce ve büyük olan Allâh-u Te'âlâ'nın yardımı olmadan hiçbir günahtan dönüş, hiç-

bir ibadete de kuvvet yoktur" zikri okunur. Yüz kere de: «أَسْتَغْفِرُ اللهَ» **"Allâh-u Te'âlâ'dan mağfiret talep ediyorum"** diye istiğfar edilir. Yüz kere de salevât-ı şerîfe sığalarından her hangi biri okunur.

Her kim bunu yapar da ardından secdeye kapanarak **Allâh-u Te'âlâ**'dan bir hâcetini isterse **Allâh-u Te'âlâ** onun hâcetini görür. *(Muhammed ibni Hatîriddîn, el-Cevâhiru'l-hams, sh:57)*

Receb-i Şerîf'in Yirmi Yedinci (Mîrac) **Günü** (26 mayıs pazartesi günü) **Namazı:**

Tâbi'înin ulularından olan **Hasen-i Basrî** *(Radıyallâhu Anh)* şöyle anlatmıştır: **"Recebin yirmi yedinci günü olunca, Abdullâh ibni Abbâs** *(Radıyallâhu Anhümâ)* **sabahleyin itikâfa girip öğlen vakti**(nden önceki kerâhat saati)**ne kadar namaza devam ederdi.**

Öğleni kılınca kısa bir nâfile (öğlenin son sünnetini) **kıldıktan sonra dört rekât kılar ve her rekâtta bir Fâtiha, birer tane Mu'avvizeteyn** (Felak ve Nas sûreleri)**, üç Kadir Sûresi ve elli İhlâs Sûresi okurdu. Daha sonra ikindi vaktine kadar duaya devam eder ve: 'Bu gün Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* **böyle yapardı' derdi."** *(Abdülkādir el-Geylânî, el-Ğunye 1/332)*

ŞA'BÂN AYININ NAMAZLARI

Şa'bân Ayının İlk Gece (29 mayıs perşembeyi 30 mayıs cumaya bağlayan gece) **Namazı:**

1) Rasûlüllâh *(Sallallâhu Aleyhi ve Sellem)*in şöyle buyurduğu rivayet edilmiştir. **"Her kim şa'bânın ilk gecesinde, birinci rekatlarında bir Fatihâ ve beş İhlâs okumak sûretiyle on iki rekat kılarsa Allâh-u Te'âlâ ona on iki bin şehit sevabı verir.**

Kendisine on iki senelik ibadet sevabı yazılır. Anasının doğurdu gündeki gibi hatalarından sıyrılır ve seksen güne kadar, üzerine hiçbir hata yazılmaz." *(Nesefî, Sâfûrî, Nüzhetü'l-mecâlis, 1/142)*

2) Muhammed ibni Hatîruddîn Hazretleri'nin nakline göre; şa'bân-ı şerîf ayının ilk gecesi on iki rekat kılınır, her rekatta Fâtiha'dan sonra on beş kere İhlas Sûresi okunur. Her kim bunu yaparsa onun amel defterine on bin hasene (sevap) yazılır, on bin günahı (olsa da) silinir. *(Muhammed ibni Hatîriddîn, el-Cevâhiru'l-hams, sh:58)*

Şa'bân Ayının İlk Gün (30 mayıs cuma günü) **Namazı: Enes** *(Radıyallâhu Anh)*dan rivayet edildiğine göre: "Şâ□ban ayının ilk günü iki rekat kılıp, her rekatında bir Fâtiha, on Âyete'l-Kürsî ve:

﴿شَهِدَ اللهُ أَنَّهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُوا الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ
لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾

"Allâh, şüphesiz Kendisinden başka adâleti (icrâ ve) **ikâme etmekte olan hiçbir ilâh bulunmadığı gerçeğine şâhitlikte bulunmuştur.**

(O'nun büyük kudretini gören) **melekler ve ilim sahipleri de** (aynı şâhitliği ikrar etmiştir). **O** (hiç yenilmeyip dâima gâlip gelen ve her işi yerli yerinde olan) **Azîz ve Hakîm olan Zât'tan başka hiçbir ilâh yoktur"** *(Âli 'Imrân Sûresi:18)* âyet-i kerîmesini okuyana **Allâh-u Te'âlâ** birçok mükâfatlar ihsan eder.

Cennette hiçbir göz görmedik, hiçbir kulak duymadık, hiçbir beşerin de kalbinden geçmedik nimetler verir. Kendisini dünyanın istenmedik şeylerinden korur. Rızkını genişletir. En büyük (mahşer) korku(sun)dan emin kılınır." *(Muhammed Hakkî en-Nâzilî, Hazînetü'l-esrâr, sh:68)*

HİNDİSTAN'A 17 KERE SEFER DÜZENLEYEN BÜYÜK İSLÂM KOMUTANI GAZNELİ MAHMUD'A, RASÛLÜLLÂH *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*İN RÜYASINDA ÖĞRETTİĞİ VE HER BİRİ YÜZ BİN SALÂTA DENK OLAN ÇOK KIYMETLİ BİR SALEVÂT-I ŞERÎFE

Rivayet edildiğine göre; **Sultan Gazneli Mahmut** *(Rahimehullâh)* sultanlığının ilk yıllarında sabah namazından sonra oturup üç yüz bin salevât okurdu. Bu sırada insanlar onun kapısının önünde dertlerini anlatmak için beklemekten usanıp yorulurlar ve böylece devlet işleri aksardı. Bu durum giderek içinden çıkılmaz bir hal alınca rüyasında **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*i gördü, **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* ona:

«مَا هٰذَا التَّطْوِيلُ الَّذِي تُطَوِّلُهُ عَلَى النَّاسِ حَتّٰى يَضْجَرَ الضُّعَفَاءُ وَذَوُو الْحَاجَاتِ مِنَ الْقُعُودِ عَلٰى بَابِكَ وَالْاِنْتِظَارِ؟!»

"Zayıf kimseler ve ihtiyaç sahipleri kapında seni beklerken oturmaktan sıkılıp bunalacak kadar neden insanları uzun süre bekletiyorsun?!" buyurdu.

Bunun üzerine **Sultan Mahmud** *(Rahimehullâh)*: "Yâ **Rasûlellâh**! Sabah namazından sonra sana mâlum (300 bin) salevâtı okumak için oturuyorum ve bitirmeden de kalkmıyorum" diye cevap verince **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* ona:

«إِنَّ هٰذَا يَشُقُّ عَلَى الضُّعَفَاءِ وَأُولِي الْحَاجَاتِ، وَلٰكِنْ أُعَلِّمُكَ صَلَاةً مُخْتَصَرَةً؛ كُلُّ وَاحِدَةٍ مِنْهَا بِمِائَةِ أَلْفٍ، تَقْرَؤُهَا ثَلَاثَ مَرَّاتٍ فَتِلْكَ ثَلَاثُمِائَةِ أَلْفٍ، ثُمَّ تَخْرُجُ لِمَصَالِحِ الْمُسْلِمِينَ فَيَحْصُلُ أَجْرُ تِلْكَ الصَّلَوَاتِ وَأَجْرُ نَفْعِ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسَاعَدَةِ فِي قَضَاءِ حَوَائِجِهِمْ.»

"Şüphesiz bu yaptığın, zayıf kimselere ve ihtiyaç sahiplerine ağır geliyor. Ama ben sana kısa bir salevât öğreteyim ki, onun bir tanesi yüz bin salâta denktir. Sen de bu salâtı üç kere okursun, işte bu, üç yüz bin salevât(a denk olacak)**tır.**

Sonra Müslümanların menfaatine olan işlerin için (mescitten) **çıkarsın, böylece senin için hem o** (okuyacak olduğun bütün) **salâtların ecri, hem de Müslümanlara fayda vermenin sevabı ve onların işlerinin hallolması hususunda onlara yardım etmenin mükâfâtı hâsıl olacaktır"** buyurdu.

O da bunu kendine vazife edinerek buna devam etti ve yine **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*i rüyasında gördü. Bu sefer ona:

«مَاذَا فَعَلْتَ حَتّٰى أَتْعَبَتْ الْمَلَائِكَةَ فِي كِتَابَةِ ثَوَابِكَ؟»

"(Ey Mahmud!) **Sen ne yaptın da sevabını yazmakta melekleri bile yordun?"** deyince, o: "(Yâ Rasûlellâh!) Ben hiç kimseden bir şey öğrenmedim, sadece senin bana öğretmiş olduğun salevâtı okuyorum, işte o da şudur" diyerek aşağıdaki salevâtı nakletmiştir:

«اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلٰى آلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ رَحْمَةِ اللهِ، اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلٰى آلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ فَضْلِ اللهِ، اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلٰى آلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ خَلْقِ اللهِ، اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلٰى آلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ مَا فِي عِلْمِ اللهِ، اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلٰى آلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ كَلِمَاتِ اللهِ، اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلٰى آلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ كَرَمِ اللهِ، اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلٰى آلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ حُرُوفِ كَلَامِ اللهِ، اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلٰى آلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ قَطْرِ الْأَمْطَارِ، اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلٰى آلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ وَرَقِ الْأَشْجَارِ، اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلٰى آلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ رَمْلِ الْقِفَارِ، اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلٰى آلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ الْحُبُوبِ وَالثِّمَارِ، اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلٰى آلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ مَا أَظْلَمَ عَلَيْهِ اللَّيْلُ وَأَشْرَقَ عَلَيْهِ النَّهَارُ، اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلٰى آلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ مَنْ صَلّٰى عَلَيْهِ، اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلٰى آلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ مَنْ لَمْ يُصَلِّ عَلَيْهِ، اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلٰى آلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ أَنْفَاسِ الْخَلَائِقِ، اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلٰى آلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ نُجُومِ السَّمَاوَاتِ، اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلٰى آلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ كُلِّ شَيْءٍ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَصَلَوَاتُ اللهِ تَعَالٰى وَمَلَائِكَتِهِ وَأَنْبِيَائِهِ وَرُسُلِهِ وَجَمِيعِ خَلْقِهِ

عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ وَإِمَامِ الْمُتَّقِينَ وَقَائِدِ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِينَ وَشَفِيعِ الْمُذْنِبِينَ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ وَأَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ وَأَهْلِ بَيْتِهِ وَالْأَئِمَّةِ الْمَاضِينَ وَالْمَشَايِخِ الْمُتَقَدِّمِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَأَهْلِ طَاعَتِكَ أَجْمَعِينَ مِنْ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَأَهْلِ الْأَرَضِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.»

"Ey **Allâh**! **Efendimiz Muhammed**'e ve **Efendimiz Muhammed**'in âline **Allâh**'ın (sonsuz) rahmeti adedince salât-ü selâm eyle.

Ey **Allâh**! **Efendimiz Muhammed**'e ve **Efendimiz Muhammed**'in âline **Allâh**'ın (nihayetsiz) fazlı (lütfu) adedince salât-ü selâm eyle.

Ey **Allâh**! **Efendimiz Muhammed**'e ve **Efendimiz Muhammed**'in âline **Allâh**'ın (sayısını ancak Kendisinin bileceği) mahlûkatı (yaratıkları) adedince salât-ü selâm eyle.

Ey **Allâh**! **Efendimiz Muhammed**'e ve **Efendimiz Muhammed**'in âline **Allâh**'ın ilmindekiler adedince salât-ü selâm eyle.

Ey **Allâh**! **Efendimiz Muhammed**'e ve **Efendimiz Muhammed**'in âline (yedi deniz mürekkep, bütün dünyanın ağaçları da kalem olsalar, yazıp bitiremeyecekleri kadar çok olan) **Allâh**'ın kelimeleri adedince salât-ü selâm eyle.

Ey **Allâh**! **Efendimiz Muhammed**'e ve **Efendimiz Muhammed**'in âline **Allâh**'ın (hadsiz-sınırsız) keremi (iyilikleri) adedince salât-ü selâm eyle.

Ey **Allâh**! **Efendimiz Muhammed**'e ve **Efendimiz Muhammed**'in âline **Allâh**'ın kelâmının harfleri adedince salât-ü selâm eyle.

Ey **Allâh**! **Efendimiz Muhammed**'e ve **Efendimiz Muhammed**'in âline yağmurların damlaları adedince salât-ü selâm eyle.

Ey **Allâh**! **Efendimiz Muhammed**'e ve **Efendimiz Muhammed**'in âline ağaçların yaprakları adedince salât-ü selâm eyle.

Ey **Allâh**! **Efendimiz Muhammed**'e ve **Efendimiz Muhammed**'in âline çöllerin kumları adedince salât-ü selâm eyle.

Ey **Allâh**! **Efendimiz Muhammed**'e ve **Efendimiz Muhammed**'in âline hubûbât (daneler-tohumlar) ve meyveler adedince salât-ü selâm eyle.

Ey **Allâh**! **Efendimiz Muhammed**'e ve **Efendimiz Muhammed**'in âline gecenin üzerini kararttığı ve gündüzün üzerini aydınlattığı şeyler adedince salât-ü selâm eyle.

Ey **Allâh**! **Efendimiz Muhammed**'e ve **Efendimiz Muhammed**'in âline ona salât edenler adedince salât-ü selâm eyle.

Ey **Allâh**! **Efendimiz Muhammed**'e ve **Efendimiz Muhammed**'in âline ona salât etmeyenler adedince salât-ü selâm eyle.

Ey **Allâh**! **Efendimiz Muhammed**'e ve **Efendimiz Muhammed**'in âline mahlûkatının nefesleri adedince salât-ü selâm eyle.

Ey **Allâh**! **Efendimiz Muhammed**'e ve **Efendimiz Muhammed**'in âline göklerdeki yıldızlar adedince salât-ü selâm eyle.

Ey **Allâh**! **Efendimiz Muhammed**'e ve **Efendimiz Muhammed**'in âline dünyadaki ve âhiretteki her şey adedince salât-ü selâm eyle.

Allâh-u Te'âlâ'nın, meleklerinin, nebîlerinin, rasullerinin ve **Allâh**'n bütün mahlûkatının salâtları; (Allâh tarafından) gönderilmiş peygamberlerin **Efendisi**, müttakîlerin imamı, (kıyamet günü) abdest uzuvlarının beyazlığından tanınacak ümmetin önderi ve günahkârların şefaatçisi olan **Efendimiz Muhammed**'in, onun âlinin, sahâbesinin, (pak olan) eşlerinin, zürriyetinin, Ehl-i Beyti'nin, geçmiş imamların, evvelki meşâyıhın, şehitlerin, sâlihlerin, yer ve gök ehlinden (ey Allâh!) Sana itaat edenlerin hepsinin üzerine olsun.

Ey acıyanların en merhametlisi! Ey keremlilerin en iyilik severi! (Rahmetinle dualarımızı ve salâtlarımızı kabul eyle.) Âmin!

(Dualarımızın sonuda diyeceğimiz şudur ki) bütün hamdler **Allâh-u Te'âlâ**'ya mahsustur." *(Hâmid ibni 'Alevî ibni Tâhir el-Haddâd, el-Hediyyetü's-seniyye fi's-salâti 'alâ Hayri'l-beriyye)*

ESMÂULLÂHİ'L-HÜSNÂ

ELLİ DOKUZUNCU VE ALTMIŞINCI İSM-İ ŞERÎFLER «اَلْمُبْدِئُ» VE «اَلْمُعِيدُ» İSM-İ ŞERÎFLERİ

İmâm-ı Zerrûk, Mâu'l-'Ayneyn, İmâm-ı Şebrâvî ve **Yûsuf-u Nebhânî** *(Rahimehumüllâh)*ın beyanları vechile; «اَلْمُبْدِئُ» ism-i şerîfi "Her şeyi yoktan var eden, hiçbir şey yaratılmamışken ilk defa yaratan" demektir. «اَلْمُعِيدُ» ism-i şerîfi ise "Mahlûkatı yok ettikten sonra tekrar yaratan" demektir.

Ebû Süleyman *(Rahimehullâh)* bu ism-i şerîfler hakkında şöyle demiştir: "el-Mübdî ism-i şerîfiyle müsemmâ olan Zat insanı ilk olarak var edendir. Yani onu yoktan yaratıp var edendir. Mu'îd ise hayattan sonra ölüme, ölümden sonra da ikinci kez hayata döndürendir. Nitekim şu âyet-i kerîme bu manayı açıkça ifade etmektedir:

﴿كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللهِ وَكُنْتُمْ أَمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾

"O Allâh'ı nasıl inkâr edebiliyorsunuz!? Siz (babalarınızın sulplerinde meniler halinde) **ölüler iken,** (analarınızın rahimlerinde) **O sizi diriltmiştir. Sonra** (ecellerinizin bitiminde) **O sizi öldürecektir,** (ölümden) **sonra yine O sizi diriltecektir, sonunda da** (âhirette) **ancak Kendisine döndürüleceksiniz."** *(Bakara Sûresi:28)*

Bütün varlıkları yoktan var eden, onları inşa edip ortaya koyan **Allâh-u Te'âlâ**'dır. Varlıklar yokken **Allâh-u Te'âlâ** tarafından yaratılmış ve varlık âlemine çıkarılmışlardır. O, istediği her an, olmayan bir şeyi var edebilir, sonra da onu ilk haline döndürebilir. Sonradan yaratılan her varlık böyledir. İkinci kez yaratılış, başka bir şekilde yaratılış değildir. Var olup yok olan bir şey, başka şekilde değil aynen yaratılacaktır. Bir insan dünyada nasıl ise kıyamet gününde de aynı insan olarak dirilecektir. Nitekim **Allâh-u Te'âlâ** şöyle buyurmaktadır:

﴿وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرَادَىٰ كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾

"(Allâh-u Te'âlâ o müşriklere kıyamet günü şöyle buyuracak:) **'Andolsun ki, gerçekten sizi ilk sefer yarattığımız gibi** (eşten, dosttan, maldan ve evlattan ayrı vaziyette yapayalnız) **teker teker Bize geldiniz.'"** *(En'âm Sûresi:94'den)*

Diğer bir âyet-i kerîmesinde de şöyle buyuruyor:

﴿وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ﴾

"Ancak O'dur O Zât ki, halkı ilk başta (yoktan) **yaratmaktadır,** (öldürdükten) **sonra da onları** (dirilterek, sonsuz hayata) **geri döndürecektir. Zaten O'na göre** (hiçbir şeyde zorluk ve kolaylık söz konusu değilse de, sizce bir şeyi yoktan yapmaktansa) **bu** (tekrar diriltme) **daha kolaydır."** *(Rûm Sûresi:27'den)*

Başka bir âyet-i kerîmesinde ise şöyle buyurmaktadır:

﴿وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ ۞ قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ﴾

"O (kâfirler) **kendisinin** (bir damla sudan) **yaratılışını unutmuş ve** (dirilmeyi inkâr hususunda) **Bize bir örnek açıkla**(maya kalk)**mıştır da** (un ufak olmuş kemikleri göstererek) **demiştir ki: 'Bu kemikleri diriltecek kimmiş?! Oysa onlar çürümüş.'**

(Habibim! Sen) **de ki: 'Kendilerini ilk defa yoktan yaratmış olan O Zât onları diriltecektir. Zaten O her yaratığı** (hakkıyla bilen ve ölünün parçaları karalara, denizlere karışsa da, yakılıp külleri savrulsa da, onları bir araya getirip diriltme gücüne sahip olan bir) **Alîm'dir.'"** *(Yâsîn Sûresi:78-79)*

Bu âyet-i kerîmelerde **Allâh-u Te'âlâ** ilk yaratılışı, ikinci yaratılışın gerçekleşeceğine delil göstermekte, sonra da şu benzetmeyi yapmaktadır:

﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ مِنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ مِنْهُ تُوقِدُونَ﴾

"O Zât ki (çöllerdeki su damlatan) **yemyeşil ağaç**(lar)**dan** (kesilen iki dalın birbirine sürtülmesiyle) **sizin için** (çakmak gibi) **bir ateş meydana getirmiştir de, birdenbire siz ondan** (çıkan ateşle, yakmak istediğiniz şeyleri) **tutuşturuyorsunuz."** *(Yâsîn Sûresi:80)*

Allâh-u Te'âlâ bu âyet-i kerîmelerde yeşil ve yaş ağaçlardan ateş çıkarmayı, ölüp yok olmuş hayatları ve çürümüş kemikleri yeniden diriltmeye delil göstermiş, hemen ardından da şöyle buyurmuştur:

﴿أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَادِرٍ عَلَى أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَى وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ﴾

"Göklerle yer (gibi büyük cisimler)**i yaratmış bulunan O Zât onların benzeri** (küçük ve basit insan nesli)**ni** (yeniden) **yaratmaya kesinlikle Kâdir değil midir?! Evet!** (Elbette O, her şeye hakkıyla gücü yetendir! Tekrar tekrar yaratan ve mahlûkatı çok olan) **Hallâk da,** (her şeyi tüm yönleriyle bilen) **Alîm de ancak O'dur."** *(Yâsîn Sûresi:81)*

Görüldüğü üzere; **Allâh-u Te'âlâ** bu âyet-i kerîmede, bir şeyi yaratmadaki gücünü, onun bir benzerini yaratma gücüne delil göstermektedir.

Allâh-u Te'âlâ bütün bu âyet-i kerîmelerden sonra varlıkların neyle var olduklarını ve ne ile yaratıldıklarını bize şöyle haber vermektedir:

﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾

"(Allâh-u Te'âlâ'nın diriltme gücünü uzak görmenin hiçbir anlamı yoktur. Zira) **O bir şeyi**(n meydana gelmesini) **istediği zaman O'nun emri,** (harften ve sesten münezzeh olarak) **ona ancak: 'Var ol' buyurmasıdır, böylece o da hemen meydana geliverir."** *(Yâsîn Sûresi:82)*

Bu âyet-i kerîme ilk ve sonraki yaratılışın **Allâh-u Te'âlâ** için ne kadar kolay olduğunu vurgulamaktadır.

el-Mübdî ve el-Mu'îd ism-i şerîfleri Kur'ân-ı Kerîm'de bu şekilleriyle mevcut olmayıp, bu manadaki fiillerle zikredilmişlerdir. Nitekim **Allâh-u Te'âlâ** şöyle buyurmaktadır:

﴿إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ۞ إِنَّهُ هُوَ يُبْدِئُ وَيُعِيدُ﴾

"Gerçekten senin Rabbinin sertçe yakalaması elbette pek şiddetlidir. Muhakkak ki O, ancak O (bütün canlıları) **baştan yaratır,** (ölümlerinden) **sonra** (da dirilterek) **geri döndürür."** *(Bürûc Sûresi:12-13)*

Diğer bir âyet-i kerîmesinde **Allâh-u Te'âlâ** şöyle buyurmaktadır:

﴿يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعْدًا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ﴾

"Kitaplara ait sayfanın dürülmesi gibi, göğü düreceğimiz günü (hatırla)**. İlk yaratık olarak** (yoktan var etmeye) **başlamış olduğumuz şey**(leri îcat hususunda hiç zorlanmadığımız) **gibi, onu** (dirilterek tekrar hayata) **geri döndüreceğiz.**

(Zira yoktan yaratmakla, dağılmış parçaları toplamak arasında Bizce hiçbir fark yoktur.) **Üstlendiğimiz bir söz olarak** (bunu vaad etmekteyiz)**. Şüphesiz Biz** (engellenmeksizin her istediğimizi) **daima yapanlar olduk."** *(Enbiyâ Sûresi:104)*

Başka bir âyet-i celîlede ise yüce **Rabbimiz** şöyle buyuruyor:

﴿وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ﴾

"(Rasûlüm!) **De ki: 'Rabbim** (bana, her akıllı nezdinde güzel sayılan ve aşırılıkla geri kalma uçlarından uzak olan, doğruluk ve) **adaleti emretmiştir. Ayrıca her secde** (ve namaz) **vaktinde yüzlerinizi** (O'nun ibadetine) **doğrultun da böylece ibadeti sadece Kendisine tahsis ediciler olarak O'na kulluk edin.** (Çünkü sadece O'nun huzuruna toplanacaksınız.) **Sizi baştan yarattığı gibi** (tekrar diriltince de ancak O'na) **döneceksiniz.** (İşte o zaman O size amellerinizin karşılığını verecektir. Dolayısıyla ibadetlerin sadece O'na tahsisi gerekir.)'" *(A'râf Sûresi:29)*

Şu bilinmelidir ki, her kim **Allâh-u Te'âlâ**'nın yoktan var eden ve öldükten sonra tekrar dirilten Zât olduğunu bilirse, her işi hakkında **Allâh-u Te'âlâ**'ya yönelir. Çünkü her şeyi yaratan O olduğu gibi, aynı şekilde her şey de yine O'na dönecektir.

Kulun bu ism-i şerîflerle tealluku (manasını bilip, o isimlerin sahibi olan Allâh-u Te'âlâ ile alâka kesbetmesi); her işinde **Allâh-u Te'âlâ**'ya yönelmesi ve sadece O'ndan yardım istemesiyle olur.

Kulun bu ism-i şerîflerle tehalluku (ahlâklanması); ilk yaratıldığı hali düşünüp nereden gelip nereye gittiğinin idrâkine vararak nefsini terbiye etmesiyle, ilim ve marifetlerden kulların yararına olan şeyleri onlara öğretmesi ve sevabını **Allâh-u Te'âlâ** katından dilemesiyle gerçekleşir. Ayrıca bu ism-i şerîflerle ahlâklanmak isteyen kul, kendi haklarından önce mahlûkatın hakkını düşünmelidir.

Kulun bu ism-i şerîflerin hakîkatiyle tehakkuku (hem hal olması) ise; bu ism-i şerîflerin manalarının kendisinde yerleşmesiyle olur ki, bunun da son noktası bu halin gayri ihtiyârî olarak meydana gelmesidir.

Bu ism-i şerîfleri bilmenin faydaları hakkında şunlar söylenebilir:

1) Her Müslüman **Allâh-u Te'âlâ**'nın ilk kez yaratan ve (âhirette) ikinci kez yaratacak Zât olduğunu bilmelidir. O, bütün varlıkları emsalsiz ve mükemmel bir şekilde yaratmıştır. Yok olduktan sonra onları tekrar yaratacak olan da ancak O'dur. O'nun tekrar yaratması bir ihtiyaçtan değil, üstün hikmet gereği kudretinin bir tezâhürü içindir.

Allâh-u Te'âlâ kullara karşılıksız nimetler verendir. Dilerse bu nimetleri geri alır, isterse iâde eder, sürdürür veya keser. İşte bütün bu nimetler şükürle korunur ve **Allâh-u Te'âlâ**'nın zikriyle devam etmesi sağlanır. Nitekim **Allâh-u Te'âlâ** bu hususta şöyle buyurmaktadır:

﴿لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ﴾

"Andolsun ki, eğer (iman edip sâlih amel işleyerek, Benim sizi düşmanlarınızdan kurtarma nimetime) **şükrederseniz, elbette mutlaka size** (nimet bakımından) **artırma yapacağım. Ama yemin olsun bir de** (dinimi inkâr ederek bunca nimetlerime karşı) **nankörlük ederseniz, gerçekten de Benim azâbım elbette pek şiddetlidir."** *(İbrâhîm Sûresi:7'den)*

2) İnsan ruhunun ve bedenindeki bütün âzâların **Allâh-u Te'âlâ** tarafından yaratıldığını ve şekillendirildiğini, bu varlıkta kendisine benzer hiçbir şeyin yaratılmadığını bilmelidir. Zira bu gerçekten büyük bir yaratılıştır.

Ardından bir gün öleceğini ve kıyâmette tekrar aynı şekil üzere diriltileceğini düşünmelidir. Zira gerçek mutluluk veya bedbahtlık işte orada ortaya çıkar. Bu yüzden Müslüman kişi, dünyada daima hayır ve iyilik yapmalıdır ki, âhirette mutlu olabilsin. Öyleyse insan başladığı iyi amelleri devam ettirmeli ve ölüm gelinceye kadar bunları aksatmamalıdır.

Zira insan şunu bilmelidir ki, ikinci diriliş onun için daha güzel olacaktır. Bu yüzden herkes âhireti kazanmak için amel-i sâlih işlemelidir, zira iyiliklerle nefisler arınır ve kemale erer. Amellerin en hayırlısı ise az da olsa sahibinin işlemeye devam ettiğidir.

(İmâm-ı Zerrûk, Şerhu Esmâillâhi'l-hüsnâ, sh:93-95; Muhammed Şebrâvî, Fevâidü'l ⊠ızzi'l-esnâ fi şerhi esmâillâhi'l-hüsnâ, sh:67-68; Mâu'l-'Ayneyn, Fâtiku'r-ratk alâ Râtıkı'l-fetk, sh:334-335; Yûsuf en-Nebhânî, Se'âdetü'd-dâreyn, sh:519; Hâmid Ahmed et-Tâhir, el-Câmi'u li esmâillâhi'l-hüsnâ, sh:252-255; Ali Hicâzî, en-Nûru'l-esnâ fî şerhi esmâillâhi'l-hüsnâ, sh:183-184; İbni 'Acîbe, Tefsîru'l-Fâtihati'l-kebîr, sh:290-291)

«اَلْمُبْدِئُ» VE «اَلْمُعِيدُ» İSM-İ ŞERÎFLERİNİN BAZI HAVÂSSI

1) Her kim hamile olan eşinin karnının üstüne elini koyarak el-Mübdi ism-i şerîfini 29 ya da 99 kere okursa, **Allâh-u Te'âlâ**'nın izniyle o kadının bebeği düşük tehlikesinden muhafaza olur.

Diğer bir rivayete göre ise kişi, hamile olan eşinin karnı üzerinde baş parmağını gezdirerek el-Mübdî ism-i şerîfini 17 kere okursa, **Allâh-u Te'âlâ**'nın izniyle o bebek hiçbir zarara uğramadan dünyaya gelir.

2) el-Mübdî ism-i şerîfini her gün 56 kere zikreden kişinin fehmi ve idrâki (zekası ve anlayışı) çok kuvetlenir.

3) el-Mübdî ism-i şerîfini zikretmeye devam eden kişi hikmetle konuşur.

4) Bir işe ya da kitap telifine başlayan kişi el-Mübdî ism-i şerîfini zikrederse, **Allâh-u Te'âlâ**'nın izniyle o işinde muvaffak olur.

5) Her kim el-Mübdî ism-i şerîfini bir ay boyunca imkanı miktarınca okumaya devam ederse, **Allâh-u Te'âlâ** ona hesabını bilemeyeceği kadar çok mal-mülk ihsân eder.

6) el-Mu'îd ism-i şerîfini her gün 124 kere okuyan kişi, unutkanlıktan kurtulur.

7) Velîlerin, semânın fevkıne muttalî (bazı gaybî ilimlere vâkıf) olması el-Mu'îd ism-i şerîfini zikretmeleri bereketiyledir.

8) el-Mu'îd ism-i şerîfini zikretmeye devam eden kişi kaybettiği her şeye yeniden kavuşur.

9) Yapacağı her hangi bir şey hususunda kararsız kalan kişi, el-Mu'îd ism-i şerîfini 1000 kere okursa, bu kararsızlıktan kurtulur.

10) İşi bozulan kişi, işlerinin yeniden yoluna girmesi niyetiyle sabah namazından sonra tahâret ve itikād-ı tâmme ile 124 kere «يَا مُعِيدُ!» "Yâ Mu'îdü!" ism-i şerîfini zikrederse, **Allâh-u Te'âlâ**'nın izniyle bozulmuş olan işleri düzelir.

11) Evdeki cinlerden kurtulmak için, ev halkı uyuduktan sonra evin dört köşesine el-Mu'îd ism-i şerîfi 70 kere okunur ve buna dört gün devam edilirse, **Allâh-u Te'âlâ**'nın izniyle oradaki cinler uzaklaşır.

12) Bu ism-i şerîflerin zikriyle hemdem olan kişiye **Allâh-u Te'âlâ** birçok hayır kapılarını açar, gönlünü ferahlatır ve onu doğru yola iletir.

13) Unuttuğu bir şeyi hatırlamaya çalışan kişi el-Mübdî ve el-Mu'îd ism-i şerîflerini beraberce okursa, **Allâh-u Te'âlâ**'nın izniyle unuttuğu şeyi hatırlar.

14) Bu iki ism-i şerîf ile yapılacak zikre her kim devam ederse, **Allâh-u Te'âlâ** mutlaka ona bütün hayırların ve ledünnî (çalışmakla kazanılmayan mânevî) ilimlerin kapılarını açar, sadrini ve kalbini bu konuda şerh eder ve o kulunu sırât-ı müstakîme hidayet eder ki o dua şudur:

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

«اَللّٰهُمَّ أَنْتَ الْمُبْدِئُ الْمُعِيدُ بَدَأْتَ الْخَلْقَ وَأَوْجَدْتَهُمْ عَلٰى غَيْرِ شَكْلٍ وَلَا مِثَالٍ سَبَقَ وَلَا دَلِيلٍ وَلَا تَعْدَادٍ، أَسْأَلُكَ أَنْ تُحَقِّقَنِي عَلٰى مَا أَبْدَعْتَ مِنْ أَنْوَارِ الْأَسْرَارِ وَلَطَائِفِ الرُّوحَانِيَّاتِ، وَاخْتَرَعْتَ تَفَاصِيلَ اللَّطَائِفِ وَالْكَثَائِفِ الْجِسْمَانِيَّاتِ، وَأَخْرَجْتَهَا مِنَ الْعَدَمِ وَجَعَلْتَهَا مَوْجُودَاتٍ لَمْ تُحْكَمْ عَلَيْهَا بَعْدَ وُجُودِهَا بِالْقِيَامِ ثُمَّ تُعِيدُهَا عَلٰى مَا تَشَاءُ مِنْ أَصْنَافِ الْإِعَادَةِ الْكَائِنَةِ، أَسْأَلُكَ بِقُوَّةِ قُدْرَتِكَ عَلَى الْإِبْدَاعِ بِتَفَاصِيلِ صَنْعَتِكَ أَنْ تُبْدِئَ فِي قَلْبِي مِنْ لَطَائِفِ أَنْوَارِكَ مَا نَشْهَدُ بِهِ حَقَائِقَ أَسْرَارِكَ وَتُعِيدَنِي إِلٰى حَظَائِرِ قُدْسِكَ فَأَكُونَ فِي قُرْبِكَ وَجِوَارِكَ، إِنَّكَ أَنْتَ اللهُ الْمُبْدِئُ الْمُعِيدُ.» آمِينْ!

"Rahman ve Rahîm olan **Allâh**'ın ismiyle!

Ey **Allâh**! İlk baştan yaratan sonra iâde edecek olan ancak Sensin. Yaratıkları îcâda başladın ve onları daha önce geçmiş olan hiçbir şekil, örnek, delil ve sayı bulunmaksızın

yoktan var ettin. Ben Senden dilerim ki beni misalsiz îcât ettiğin nurlu sırların ve rûha ait latîfelerin hakikatlerine vâkıf kılasın (ve o hakîkatlerle hakîkatlendiresin).

Sen cisimlere ait latîf ve kesîf (görünen-görünmeyen) tüm varlıkların bütün fertlerini yoktan var ettin, onları yokluktan çıkardın, onları var olmalarından sonra kendi başlarına durmaları takdir edilmeyen varlıklar kıldın, sonra da onları iâde türlerinden var etmeyi dilediğin şekliyle geri döndüreceksin.

Ben Senden, sanatının var ettiği tüm ayrıntıları yoktan yaratmaya taalluk eden kudretinin kuvveti hürmetine dilerim ki, benim kalbimde de nurlu latîfelerinden o kadar letâif îcât edesin ki o vesileyle Senin sırlarının hakîkatlerini müşâhede edebilelim.

Yine Senden dilerim ki, o sayede beni kutsal hazîrelerine iade edesin (makamlara geri döndüresin) de böylece ben Senin mânevî yakınlığın ve civârın içerisinde olayım. Baştan yaratan ve (yarattıklarını yok ettikten) sonra iade edecek olan şüphesiz ancak Sensin." Âmîn!

(Ahmed el-Bûnî, Şemsü'l-me'ârif, yazma nüsha, sh:1051; matbû' kitap, 4/74; Yûsuf ibni İbrâhîm, Kazâu'l-hâcât ve teysîrü'l-mühimmât bi zikri esmâillâhi'l-hüsnâ, sh:44; Mâu'l-'Ayneyn, Fâtiku'r-ratk alâ Râtiki'l-fetk, sh:334-335; İmâm-ı Zerrûk, Şerhu Esmâillâhi'l-hüsnâ, sh:93-95; Muhammed Şebrâvî, Fevâidü'l 'ızzi'l-esnâ fi şerhi esmâillâhi'l-hüsnâ, sh:67-68; Yûsuf en-Nebhânî, Se'âdetü'd-dâreyn, sh:519; Seyyid Süleyman el-Hüseynî, Kenzü'l-havâs, 1/125-126; Ali Hicâzî, en-Nûru'l-esnâ fî şerhi esmâillâhi'l-hüsnâ, sh:183-184, 529; İbni 'Acîbe, Tefsîru'l-Fâtihati'l-kebîr, sh:290-291)

ALTMIŞ BİRİNCİ VE ALTMIŞ İKİNCİ İSM-İ ŞERÎF «اَلْمُحْيِي» VE «اَلْمُمِيتُ» İSM-İ ŞERÎFLERİ

İmâm-ı Zerrûk, Mâu'l-'Ayneyn, İmâm-ı Şebrâvî ve **Yûsuf-u Nebhânî** *(Rahimehumüllâh)*ın beyanları vechile; «اَلْمُحْيِي» ism-i şerîfi "Hayat veren ve o hayatı istediği kadar devam ettiren" demektir. «اَلْمُمِيتُ» ism-i şerîfi ise "Ölümü yaratan ve dilediğine dilediği zaman onu musallat eden" manasına gelir.

Hattâbî *(Rahimehullâh)* bu isimleri şöyle açıklamıştır: "el-Muhyî ism-i şerîfi ölü olan nutfeyi diriltip ondan canlı bir varlık çıkarandır. Öldükten sonra ruhları tekrar iade ederek çürümüş bedenleri yeniden dirilten de ancak O'dur. Kalpleri marifet nuru ile münevver kılıp dirilten, ölümünden sonra üzerine yağmur yağdırarak toprağı yeniden dirilten ve ondan bitkiler çıkaran da ancak O'dur.

el-Mümît ise canlı varlıkları öldürendir. **Allâh-u Te'âlâ** ölüm ile sağlıklı ve güçlü olanların gücünü yok eder. O, her şeyi yaşatan ve öldüren, her şeye Kādir olandır.

Allâh-u Te'âlâ yaşatma sıfatı ile övündüğü gibi, öldürme sıfatı ile de övünür. Bu durum hayır ve şerrin, yarar ve zararın yalnız O'ndan geldiğini, mülkünde hiçbir ortağı bulunmadığını, yalnız Kendisinin bâki ve ebedî olduğunu, Kendisinin dışındaki bütün varlıkların fânî olduğunu bilmemiz içindir.

Kalpler, ilimle, marifetle, iyi ve erdemli insanlarla oturmakla aydınlanıp hayat bulduğu gibi, cehalet ve ilimsizlikle, iyi ve erdemli insanlardan uzak durmakla, arzularının peşinden gitmekle, oyun ve eğlencelere dalmakla, dünya meta'ı elde etmeye çalış-

makla ve **Allâh-u Te'âlâ**'dan gâfil olmakla da katılaşır ve karanlığa bürünüp hayâtiyetini kaybeder."

Bu ism-i şerîflerin manaları hakkında şu tarifler de yapılmıştır ki; el-Muhyî ism-i şerîfinin manası "Bütün âlemleri sırrıyla yaratan, bütün mevcûdâtı îmar eden, müşâhede yoluyla ârîflerin kalplerini dirilten, mücâhede yoluyla ihlaslı kullarının nefislerini güzelleştiren, dostlarına muhabbetiyle yardım eden ve muhlislere mânevî yakınlık nurlarını ihsân eden" demektir.

el-Mümît ism-i şerîfi ise "Ruhlar vasıtasıyla bedenlere can vermesi gibi marifet nuruyla da kalpleri dirilttikten sonra bazen gaflete dalmaları sebebiyle onları yeniden öldüren, dostlarını sevindirmek için düşmanlarını helak eden ve Kendi Zâtına ihtiram göstermediklerinden dolayı zalimleri hak ile yeksân eden " demektir.

Allâh-u Te'âlâ bütün mahlûkatı yoktan var etmiştir, kıyamet günü ise onlara öldükten sonra yeniden hayat verecektir.

Bu ism-i şerîflerden el-Mümît ism-i şerîfi Kur'ân-ı Kerîm'de sarâhaten (açıkça) geçmez ama bu ism-i şerîflerin fiil şekli çok yerde mevcuttur. Nitekim **Allâh-u Te'âlâ** şöyle buyurmaktadır:

﴿لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ﴾

"O'ndan başka hiçbir ilâh yoktur, O diriltir ve öldürür." *(E'râf Sûresi:158'den)*

Diğer bir âyet-i kerîmesinde **Rabbimiz** şöyle buyuruyor:

﴿وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ﴾

"Gerçekten Biz elbette sadece Biz (dilediğimiz cisimlerde hayat icat ederek onları) **diriltmekteyiz ve** (dilediğimiz canlı varlıklardan hayat sıfatını gidererek onları) **öldürmekteyiz.** (Bütün varlıklar yok olduktan sonra bâki kalarak her şeye) **vâris olacaklar da ancak Biziz."** *(Hıcr Sûresi:23)*

Başka bir âyet-i celîlede ise **Allâh-u Te'âlâ** şöyle buyurmaktadır:

﴿وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ﴾

"Ancak O'dur O Zât ki, (cansız varlıklar halindeyken) **size hayat vermiştir, sonra** (ecelleriniz geldiğinde) **sizi öldürecektir, daha sonra** (mahşer günü) **sizi diriltecektir. Gerçekten de insan, elbette** (bunca nimetleri hiçe sayan) **pek büyük bir nankördür."** *(Hac Sûresi:66)*

Bir başka mahalde **Rabbimiz** şöyle buyuruyor:

﴿وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾

"Sürekli diriltmekte olan ve öldürmekte bulunan Zât da sadece O'dur. Gece ve gündüzün birbiri ardınca gidip gelmesi(ndeki yaratış ve yönetiş tesiri) **de özellikle O'na mahsustur. Siz** (bu gerçekleri düşünüp de, her şeyin Bizim irade ve kudretimiz dahilinde bulunduğunu ve sizi dirilteceğimize dair vaadimizin hak olduğunu) **hâlâ anlamayacak mısınız?!"** *(Müminûn Sûresi:80)*

Yine böylece **Allâh-u Te'âlâ** şöyle buyurmaktadır:

﴿قُلِ اللّٰهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ إِلٰى يَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾

"(Habibim!) **De ki: 'Allâh** (ilk başta yoktan var ederek) **size hayat vermektedir, sonra** (ecelleriniz geldiğinde) **sizi öldürecektir, daha sonra da kendisinde hiçbir şüphe bulunmayan kıyâmet gününde sizi toplayacaktır.'"** *(Câsiye Sûresi:26'dan)*

Bu konuda diğer bir âyet-i kerîmede şöyle buyrulur:

﴿إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَإِلَيْنَا الْمَصِيرُ﴾

"Şüphesiz ki Biz, ancak Biz (istediğimizi) **diriltiriz ve** (dilediğimizi) **öldürürüz.** (Âhirette muhasebe için) **dönüş de ancak Bizedir."** *(Kāf Sûresi:43)*

Her iki ismin anlamı da çok açıktır. el-Muhyî ismi ise hem isim hem de fiil olarak Kur'ân-ı Kerîm'de zikredilir. Nitekim **Allâh-u Te'âlâ** şöyle buyuruyor:

﴿إِنَّ ذٰلِكَ لَمُحْيِي الْمَوْتٰى﴾

"İşte sana! Gerçekten de Bu (yüce şâna sahip Zât)**, elbette ölüleri dirilticidir."** *(Rûm Sûresi:50'den)*

Âyet-i kerîmelerin çok açık bir şekilde ifade ettiği hakikâte yani **Allâh-u Te'âlâ**'nın hayat veren ve öldüren tek Zât olduğuna inanmak her mümine farzdır.

Kulun bu ism-i şerîflerle tealluku (manasını bilip, o ism-i şerîflerin sahibi olan Allâh-u Te'âlâ ile alâka kesbetmesi); dirilten ve öldüren **Allâh-u Te'âlâ**'ya teslim olması ve O'na yönelmesiyle olur.

Kulun bu ism-i şerîflerle tehalluku (ahlâklanması); nefsini **Rabb**ine itaatle diriltmesi ve onu günah işlemeye karşı öldürmesiyle olur.

Kulun bu ism-i şerîflerin hakîkatiyle tehakkuku (hem hal olması) ise; İslâm'ın rûhuyla dirilip, nefsin şehvetlerini öldürme hususunda rusûh (istikrar ve ilerleme) sahibi olmasıyla meydana gelir.

Bu ism-i şerîfleri bilmenin faydaları hakkında şunlar söylenebilir:

1) Her Müslüman, mutlak olarak yalnız **Allâh-u Te'âlâ**'nın Muhyî (hayat veren) ve Mümît (öldüren) olduğunu bilmeli ve inanmalıdır.

İbrâhîm *(Aleyhisselâm)* **Nemrut**'a gelip:

﴿رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ﴾

"Benim Rabbim ancak O Zât'tır ki, (ölüleri) **diriltir ve** (dirileri) **öldürür"** *(Bakara Sûresi:258'den)* deyince, inkârcı olan **Nemrut**:

﴿أَنَا أُحْيِي وَأُمِيتُ﴾

"Ben de diriltiyorum ve öldürüyorum" *(Bakara Sûresi:258'den)* demiş, sonra da ölüme mahkum edilmiş bir mahkumu zindandan çağırtıp serbest bırakmış, suçu olmayan birini de tutup öldürmüş ve: "İşte bak! Ben de diriltip öldürdüm" demişti.

Oysa **Nemrut** bu iddiasında yanılmıştı. Çünkü o gerçekte diriltmemiş ve öldürmemişti. Ancak kendisinden başka kimselerin de yapabileceği gibi, insan iradesine bağlı olan öldürme ve affetme fiilini işlemişti. Yani **Nemrut**: "Ben de (ölüm cezası verdiğim bir kişiyi affedip canını bağışlayarak) diriltiyorum ve (istediğimi idam ettirerek) öldürüyorum" demek istemişti ki böylece o, gerçek delili yalanlamak, halkı aldatmak ve zihinlerini bulandırmak için hakîki delilin karşısına mecâzî bir tâbirle çıkmıştı.

Onun bu sözünden, ne denli ahmak olduğunu anlayan **İbrâhîm** *(Aleyhisselâm)* yanlış anlayışına itiraza lüzum görmeyip, inadına da olsa cevap verme imkanı bulamayacağı değişik bir delil getirme yöntemine geçerek insanların iradesine bağlı olmayan ve mecâzî bir anlam ifade etmeyen başka bir gerçek delille **Nemrut**'a karşı çıkmış ve:

﴿قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللهَ يَأْتِي بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ وَاللهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾

"'İbrâhîm 'Şüphesiz Allâh (her sabah) **güneşi doğu** (tarafın)**dan getirmektedir, haydi sen de** (bir kere olsun) **onu batı** (tarafın)**dan getir' demişti de, o kâfir olmuş kimse hemen** (tutulup) **şaşakalmıştı. Zaten Allâh** (hidayeti kabul etmekten kaçınarak kendilerini zarara uğratan) **o zâlimler gürûhunu** (dünyada hakkı anlayıp doğru delil getirmeye, âhirette de kurtuluşa) **hidayet etmez'** *(Bakara Sûresi:258'den)* **demiştir."**

Âyet-i kerîmede ifade edildiği üzere **Nemrut** bu delil karşısında şaşırıp kalmış ve pes etmişti. Ancak buna rağmen **İbrâhîm** *(Aleyhisselâm)*a inanmamış ve başka gerekçeler uydurmuştu.

Yani **Nemrut**, **İbrâhîm** *(Aleyhisselâm)*a: "Ben de güneşi doğudan getirebilirim" diyemedi. Çünkü böyle söyleseydi akıl sahibi herkes kendisini yalanlardı. Bu durum karşısında **Nemrut** başka gerekçeler ileri sürerek **İbrâhîm** *(Aleyhisselâm)*ın ateşe atılmasını emretti. Ama **Allâh-u Te'âlâ**, **İbrâhîm** *(Aleyhisselâm)*ı ateşte yanmaktan korudu.

Zorbaların âdeti işte böyledir. Haklı olduklarına dâir delil getirmekten acze düştüklerinde, hemen cezalandırma yolunu tercih ederler.

2) Her kim **Allâh-u Te'âlâ**'nın yegâne Muhyî ve Mümît olduğunu idrak ederse, hiçbir doğuma ve ölüme ciddi manada değer vermez ve bütün işlerini hayat vermek de, öldürmek de Kendi kudret elinde olan O yüce Zâta ısmarlar.

(İmâm-ı Zerrûk, Şerhu Esmâillâhi'l-hüsnâ, sh:95-96; Muhammed Şebrâvî, Fevâidü'l ⊠ızzi'l-esnâ fi şerhi esmâillâhi'l-hüsnâ, sh:68-69; Mâu'l-Ayneyn, Fâtiku'r-ratk alâ Râtıkı'l-fetk, sh:335; Yûsuf en-Nebhânî, Se'âdetü'd-dâreyn, sh:519; Hâmid Ahmed et-Tâhir, el-Câmi'u li esmâillâhi'l-hüsnâ, sh:267-268; Ali Hicâzî, en-Nûru'l-esnâ fî şerhi esmâillâhi'l-hüsnâ, sh:185-188; İbni 'Acîbe, Tefsîru'l-Fâtihati'l-kebîr, sh:291-293)

«اَلْمُحْيِي» VE «اَلْمُمِيتُ» İSM-İ ŞERÎFLERİNİN BAZI HAVÂSSI

1) Her kim ehlinden ayrılmaktan ve hapse atılmaktan korkarsa, her gün el-Muhyî ism-i şerîfini bedeni üzerine 68 kere okumalıdır.

2) Her kim her farz namazdan sonra el-Muhyî ism-i şerîfini 68 kere okumaya devam ederse, **Allâh-u Te'âlâ** o kişinin bedeninden bütün hastalıkları çıkartır, kalbini ilim ve irfanla doldurur, kalbini şeytanın alâkalarından kurtarır, ayrıca yarım kalmış işleri varsa onlar da en güzel şekilde tamamlanır.

3) Kişi el-Mümît ism-i şerîfini her gün 490 kere zikretmeye devam ederse, düşmanları kahrolur ve kalbi gafletten uyanır.

4) Bir din düşmanının helakini arzu eden kimse el-Mümît ism-i şerîfini tam bir itikad ve mükemmel bir temizlik ile yedi gün güneş doğmadan önce, o kişinin helâki niyetiyle 295 defa zikrederse, o kişi helâk olur.

5) el-Mümît ism-i şerîfini zikretmeye devam eden kişi nefsini öldürür.

6) Her kim el-Mümît ism-i şerîfini çokça zikrederek bir din düşmanı aleyhine beddua ederse, **Allâh-u Te'âlâ** o zalimi helak eder.

7) Bu iki ism-i şerîfle yapılacak zikre her kim devam ederse, **Allâh-u Te'âlâ** mutlaka ona bütün hayırların kapılarını açar ve tüm sevindirici müjdelere erişmeyi ona kolay eder ki o dua şudur:

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

«اَللّٰهُمَّ أَنْتَ الْمُحْيِي الْمُمِيتُ، خَلَقْتَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ حَتْمًا عَلَى الْعِبَادِ لِلِابْتِلَاءِ بِمَا تَخْتَارُ مِنَ الصَّلَاحِ وَالْفَسَادِ، فَقَدَّرْتَ عَلٰى كُلِّ أَحَدٍ عَمَلَهُ كَمَا قَدَّرْتَ لَهُ رِزْقَهُ وَأَجَلَهُ، وَاخْتَرْتَ أَقْوَامًا لِلْخَيْرِ وَالصَّلَاحِ، وَنَجَّيْتَ مَنْ أَرَدْتَ لِلنَّجَاةِ وَالْفَلَاحِ، وَأَبْعَدْتَ أَقْوَامًا بِالْمَعَاصِي وَجَازَيْتَهُمْ بِالْخِزْيِ وَالْأَخْذِ بِالنَّوَاصِي، أَسْأَلُكَ يَا مُقْسِمَ الْأَقْسَامِ بِمَا ثَبَتَ مِنَ الْأَزَلِ فِي الْأَوَّلِ وَالتَّمَامِ، وَبِقُدْرَتِكَ عَلَى الْأَحْيَاءِ وَالْأَمْوَاتِ فَأَنْتَ الْمُتَّصِفُ بِالْبَقَاءِ وَالدَّوَامِ أَنْ تُمِيتَ نَفْسِي مِنَ الشَّهَوَاتِ الْفَانِيَةِ، وَتُوضِعَ مَمَاتِي عَلٰى

مُحَاسَبَةِ الدُّنْيَا لِيَتَعَلَّقَ قَلْبِي بِمُحَاسَبَةِ الدَّارِ الْبَاقِيَةِ، وَأَسْأَلُكَ أَنْ تُحْيِيَ قَلْبِي بِحُسْنِ التَّوْفِيقِ وَالْإِقْبَالِ عَلَيْكَ حَتّٰى يَتَوَصَّلَ سِرِّي بِخِدْمَتِكَ فَيَبْتَهِجَ قَلْبِي بِحُسْنِ التَّوْفِيقِ وَالْإِقْبَالِ عَلَيْكَ، يَا اَللّٰهُ يَا مُحْيِي يَا مُمِيتُ.» آمِينْ!

"Rahman ve Rahîm olan **Allâh**'ın ismiyle!

Ey **Allâh**! Dirilten ve öldüren ancak Sensin. Ölümü ve hayatı kullar hakkında kesin bir hüküm olarak halkettin, böylece iyi ve bozuk amellerden seçtiğin fiilerle onları imtihan ettin, herkesin rızkını ve ecelini takdir buyurduğun gibi yapacakları amellerini de takdir ettin.

Bazı toplumları hayır ve salah için seçtin, dilediklerini necat ve felah için ayırıp (belâlardan) halâs ettin, bazı toplulukları da mâsiyetlerle (ve günahlarla uğraştırarak rahmetinden) uzak ettin, onlara rüsvaylıkla ve alın saçlarından yakalan(ıp cehenneme atıl)makla ceza verdin.

Ey (her şey hakkında takdir edilen) tüm kısımları taksim eden Zât! Ezelden (ebede) ilk bakışta tastamam bir şekilde sâbit olan (tüm mübarek vahiyler ve yazı)lar hürmetine, bir de dirilere ve ölülere güç yetiren eşsiz kudretin hürmetine -ki bekâ ve devamlılıkla vasıflanan ancak Sensin- Ben Senden niyaz ederim ki nefsimi fâni şehvetlere karşı öldüresin, dünya hesaplarına karşı beni ölü (gibi ilgisiz) bir hale getiresin, ta ki bu sayede kalbim bâki olan âhiret yurdunun muhasebesiyle ilgilensin.

Yine Senden dilerim ki güzel muvaffakiyetinle ve Sana yönelme şerefiyle kalbimi ihya edesin de, bu vesîleyle sırrım (iç âlemimdeki latîfelerim) Senin hizmetine kavuşabilsin ve Senin hüsn-ü tevfîkinle kalbim Sana yönelme devletiyle mesrur olabilsin. Ey **Allâh**! Ey Dirilten! Ey Öldüren (duamı kabul eyle)." Âmîn! *(Ahmed el-Bûnî, Şemsü'l-me'ârif, yazma nüsha, sh:1056; matbû' kitap, 4/75; Yûsuf ibni İbrâhîm, Kazâu'l-hâcât ve teysîrü'l-mühimmât bi zikri esmâillâhi'l-hüsnâ, sh:45; Mâu'l-'Ayneyn, Fâtiku'r-ratk alâ Râtıkı'l-fetk, sh:335; İmâm-ı Zerrûk, Şerhu Esmâillâhi'l-hüsnâ, sh:95-96; Muhammed Şebrâvî, Fevâidü'l 'ızzi'l-esnâ fi şerhi esmâillâhi'l-hüsnâ, sh:68-69; Yûsuf en-Nebhânî, Se'âdetü'd-dâreyn, sh:519; Seyyid Süleyman el-Hüseynî, Kenzü'l-havâs, 1/126-129; Ali Hicâzî, en-Nûru'l-esnâ fî şerhi esmâillâhi'l-hüsnâ, sh:185-188; İbni 'Acîbe, Tefsîru'l-Fâtihati'l-kebîr, sh:291-293)*

ESMÂ-İ HÜSNÂ MANZÛMELERİ VE HAVÂSSI

AHMED ED-DERDÎR HAZRETLERİ'NE AİT ESMÂ-İ HÜSNÂ MANZÛMESİ

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

26. Beyt-i Şerîf

وَأَنْتَ غِيَاثِي يَا حَسِيبُ مِنَ الرَّدٰى
وَأَنْتَ مَلَاذِي يَا جَلِيلُ وَحَسْبُنَا

"Helâk olmaktan** (kurtulmak için) **yardımcım ancak Sensin ey Hasîb! Sığınağım ancak Sensin ve bize yetersin ey Celîl!"

Bu Beyt-i Şerîfin Bazı Havâssı

Bu beyt-i şerîf, **Allâh-u Te'âlâ**'nın kişiyi helâk olmaktan koruması ve kulunun Kendisine sığınmasını kabul buyurması için 80 kere okunur.

27. Beyt-i Şerîf

وَجُدْ يَا كَرِيمًا بِالْعَطَا مِنْكَ وَالرِّضَا
وَتَزْكِيَةِ الْأَخْلَاقِ وَالجُودِ وَالْغِنَى

***"Ey kerem sahibi! Bahşişlerini ve rızanı bahşet, Ahlâkı**(mı kötülüklerden) **arındırmayı, cömertlik ve zenginlik** (sahibi olmayı nasip et)."*

Bu Beyt-i Şerîfin Bazı Havâssı

Bu beyt-i şerîf, **Allâh-u Te'âlâ**'nın rızasını kazanıp O'nun tarafından gelecek bir çok nimetlere nâil olmak, güzel ahlak sahibi olup cömert ve zengin birisi olmak için 270 kere okunur.

28. Beyt-i Şerîf

رَقِيبٌ عَلَيْنَا فَاعْفُ عَنَّا وَعَافِنَا
وَيَسِّرْ عَلَيْنَا يَا مُجِيبُ أُمُورَنَا

"**(Sen) **bizim üzerimizde Rakîb'sin** (murâkıpsın), **bizi affet, âfiyet ver bize, Ey Mücîb!** (Dünyadaki ve âhiretteki) **işlerimizi bize âsân eyle."

Bu Beyt-i Şerîfin Bazı Havâssı

Bu beyt-i şerîf, **Allâh-u Te'âlâ**'nın afv-u mağfiretine, belâlardan korunma anlamına gelen âfiyete nâil olmak ve işlerin kolaylaşması için 312 kere okunur.

29. Beyt-i Şerîf

وَيَا وَاسِعًا وَسِّعْ لَنَا الْعِلْمَ وَالْعَطَا
حَكِيمًا أَنِلْنَا حِكْمَةً مِنْكَ تَهْدِنَا

"Ey Vâsi'! Sen bize geniş ilim ve lütuf bahşet,
Ey Hakîm! Tarafından bizi hidayete erdirecek bir hikmete bizi nâil et."

Bu Beyt-i Şerîfin Bazı Havâssı

Bu beyt-i şerîf, ilim, mal-mülk sahibi olmak ve hikmet sahibi birisi olarak hidayete ermek için 137 kere okunur.

30. Beyt-i Şerîf

وَدُودٌ فَجُدْ بِالْوُدِّ مِنْكَ تَكَرُّمًا
عَلَيْنَا وَشَرِّفْ يَا مَجِيدُ شُؤُونَنَا

"Ey Vedûd! Lütfunla bize *(Sana ve dostlarına karşı)* ***sevgi bahşet,***
Ey Mecîd! *(Dünya ve âhiretteki)* ***hallerimizi şerefli kıl, mükemmel et."***

Bu Beyt-i Şerîfin Bazı Havâssı

Bu beyt-i şerîf, kişinin içerisinde bulunduğu durumun iyileşmesi, **Allâh-u Te'âlâ**'nın ve O'nun sâlih kullarının sevgisine nâil olması ve **Rabb**ini gerçek manada sevebilmesi için 57 kere okunur. *(Ahmed es-Sâvî, Şerhu'l-Manzûmeti'd-Derdîriyye, sh:125-127)*

ABDÜLKÂDİR EL-GEYLÂNÎ HAZRETLERİ'NİN ESMÂ-İ HÜSNÂ MANZÛMESİ

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

26. Beyt-i Şerîf

إِلٰهِي حَكِيمٌ أَنْتَ فَاحْكِمْ مَشَاهِدِي
فَوُدُّكَ عِنْدِي يَا وَدُودُ تَنَزَّلاَ

"İlâhî! Hakîm ancak Sensin, Sen benim görünen
(görünmeyen tüm) ***uzuvlarımı muhkem*** *(sağlam ve sağlıklı)* ***eyle,***
Ey Vedûd! Senin sevgin benim nezdimde tecellî etti
(beni o sevgiyle ihyâ eyle)."

Bu Beyt-i Şerîfin Bazı Havâssı

1) Bu beyt-i şerîf **Allâh-u Te'âlâ**'dan kendisine bir hikmet bahşedilmesi için 78 kere okunur.

2) Bu beyt-i şerîf **Allâh-u Te'âlâ**'yı sevmek ve mahlûkat katında sevilen birisi olmak için 20 kere okunur.

27. Beyt-i Şerîf

مَجِيدٌ فَهَبْ لِي الْمَجْدَ وَالسَّعْدَ وَالْوِلا

وَيَا بَاعِثُ ابعَثْ جَيْشَ نَصْرِي مُهَرْوِلا

"Ey Mecîd! Sen bana ululuk, saâdet ve dostluk bahşet,
Ey Bâ'is! Sen bana süratle yardım edecek orduyu sevket."

Bu Beyt-i Şerîfin Bazı Havâssı

1) Bu beyt-i şerîf işlerin kolaylaşması ve **Allâh-u Te'âlâ**'nın marifet nuruyla kalplerin dirilmesi için 57 kere okunur.

2) Bu beyt-i şerîf gafletten ve sıkıntıdan kurtulmak için 573 kere okunur.

28. Beyt-i Şerîf

شَهِيدٌ عَلَى الْأَشْيَاءِ طَيِّبْ مَشَاهِدِي

وحَقِّقْ لِي يَا حَقُّ الْمَوَارِدَ مَنْهَلا

"Her şeye Şâhit'sin, benim mânevî keşiflerimi mübarek eyle,
Ey Hakk! Varacağım** (mânevî) **kaynakları Sen benim
için hakîki kaynak eyle."

Bu Beyt-i Şerîfin Bazı Havâssı

1) Bu beyt-i şerîf kalbin kötü duygulardan arınması ve nurlarla dolması için 319 kere okunur.

2) Bu beyt-i şerîf **Allâh-u Te'âlâ**'ya itaat üzere dâim olmak, işlerin hakîkatine muttali olup bâtıla karşı hakkıyla buğz edebilmek için 108 kere okunur.

29. Beyt-i Şerîf

إِلٰهِي وَكِيلٌ أَنْتَ فَاقْضِ حَوَائِجِي

وَيَكْفِي إِذَا كَانَ الْقَوِيُّ مُوَكَّلا

"İlâhî! *(İşlerin kendisine ısmarlanacağı)* ***Vekîl ancak Sensin,***
ne olur dileklerimi yerine getir,
İşlerin ısmarlandığı Zât çok güçlü olursa *(her şeye)* ***kâfî gelir."***

Bu Beyt-i Şerîfin Bazı Havâssı

1) Bu beyt-i şerîf **Allâh-u Te'âlâ**'nın kuluna her hususta kâfi gelmesi için 66 kere okunur.

2) Bu beyt-i şerîf beden, amel ve ibadet hususunda güçlenmek için 116 kere okunur.

30. Beyt-i Şerîf

مَتِينُ فَمَتِّنْ ضَعْفَ حَوْلِي وَقُوَّتِي

أَغِثْ يَا وَلِي عَبْدًا دَعَاكَ تَبَتُّلا

"Ey Metîn! Gücümün, kuvvetimin zâfiyetini
(giderip beni) ***güçlü eyle!***
Ey Velî! Her şeyden kesilerek Sana dua eden
(bu) ***kuluna yardım eyle."***

Bu Beyt-i Şerîfin Bazı Havâssı

1) Bu beyt-i şerîf her hususdaki kuvvet zayıflığına karşı 500 kere okunur.

2) Bu beyt-i şerîf **Allâh-u Te'âlâ**'nın kişiyi her işini yöneten ve idare eden yegâne Zât olması niyetiyle 46 kere okunur.

(Seyyid İsmâ'îl ibni Seyyid Muhammed Sa'îd el-Kādirî, el-Füyûzâtü'r-Rabbâniyye fi'l-meâsiri ve'l-evrâdi'l-Kādiriyye, sh:55; Seyyid Muhammed Ali en-Nakşebendî el-Kādirî, et-Tâil mine'l-füyûzât ve'd-delâil, sh:212-213)

ESMÂ-İ HÜSNÂ İÇERİSİNDEN SEÇİLMİŞ BAZI İSM-İ ŞERÎFLERDEN DERLENEN ON ADET ENMÂT-I ŞERÎFENİN BEŞİNCİSİ

ALTINCI TERKÎB-İ ŞERÎF VE HAVÂSSI

«اَلْغَنِيُّ، اَلشَّكُورُ، اَلْمُغْنِي، اَلرَّزَّاقُ، اَلْفَتَّاحُ، اَلْكَافِي، اَلْحَسِيبُ، اَلْوَكِيلُ، اَلْمُعْطِي، اَلْمُقِيتُ.»

"Çok zengin Olan, Şükredene Nimet Veren, (Dilediğine) **Zenginlik İhsân Eden, Bolca Rızık Veren,** (Hayır Kapılarını) **Çokça Açan,** (Kullarının Bütün İşlerine) **Kâfi Gelen,** (Her Yapılanın) **Hesabını Gören,** (Kullarına) **Vekîl Olan,** (Mahlûkatına Nimetler) **Veren ve Azıklandıran!"**

Mâü'l-'Ayneyn *(Kuddise Sirruhû)* bu terkîb-i şerîf hakkında şöyle demiştir: "Bu terkipteki on ism-i şerîfin hârikulâde tesirleri vardır. Özellikle de rızkın bollaşması, her hususta yeterli olmak, zekanın açılması, kimseye muhtaç olmamak, en yüksek makam olan tevekkül makamına ulaşmak, asla fakir olmamak, borçları ödemek, kolaylıkla bolca rızka erişmek ve malın artması, hâsılı kelam her hususta bereketlere kavuşmak bu terkibin çok özel hâssalarındandır." *(Mâü'l-'Ayneyn, Na'tü'l-bidâyât ve tavsîfü'n-nihâyât, sh:623-624)*

BU TERKÎB-İ ŞERİFTEKİ ESMÂ-İ HÜSNÂNIN HAVÂSSI

«اَلْغَنِيُّ، اَلشَّكُورُ»

"Çok Zengin Olan, Şükredene Nîmet Veren"

- Bu iki kıymetli ism-i şerîfi zikredenler kimseye muhtaç olmazlar, darlıkta da, bollukta da **Allâh-u Te'âlâ**'ya hamd ve şükrederler. Ayrıca **Allâh-u Te'âlâ** o kişinin kalbindeki cimrilik duygusunu silip yerine cömertlik ihsân eder.

«اَلشَّكُورُ»

"Şükredene Nîmet Veren"

- Her kim bu ism-i şerîfin aşağıda belirtilen vefkını yazıp üzerinde taşırsa, **Allâh-u Te'âlâ** o kişiyi her yönden güzelleştirip ondaki kötü huyları izâle eder.

ر	و	ك	ش
ش	ر	و	ك
ك	ش	ر	و
و	ك	ش	ر

«اَلْمُغْنِي، اَلرَّزَّاقُ، اَلْفَتَّاحُ، اَلْكَافِي»

"Zenginlik İhsan Eden, Bolca Rızık Veren, Çokça Açan, Yeterli Gelen"

- Bu ism-i şerîfleri zikreden kişi birçok bereketlere nâil olur ve **Allâh-u Te'âlâ** o kişiye hiç ummadığı yerden rızık ihsân eder.

- Bu ism-i şerîfler yiyecek ve içecekler üzerine okunursa, o rızıklar bereketlenir.

- Bu ism-i şerîfleri her farz namazın ardından okuyan kişi ebediyyen fakir olmaz.

«اَلْحَسِيبُ، اَلْوَكِيلُ»

"Hesap Gören, Vekil Olan"

- Bu ism-i şerîfleri zikreden kişi düşmanlarına gâlip gelir, bütün mühim işleri hallolur.

- Her kimi haksız yere bir hâkim yakalar da ona ceza vermeyi murat ederse, bu kişi seher vaktinde el-Vekîl ism-i şerîfini 80, el-Hasîb ism-i şerîfini de 66 kere zikredip bunların ardından:

«اَللّٰهُمَّ إِنِّي احْتَسَبْتُ بِكَ، وَتَوَكَّلْتُ عَلَيْكَ فِي أَمْرِ هٰذَا الْحَاكِمِ، فَاكْفِنِيهِ بِمَا شِئْتَ.»

"Ey Allâh! Ben (o zâlim hâkime karşı, kimseden bir şey istemeyip) ancak Seninle yetiniyorum, o hâkimin durumu hakkında ancak Sana tevekkül ediyorum, ona karşı dilediğin şeyle bana kâfi gel" diye dua ederse, **Allâh-u Te'âlâ**'nın izniyle içinde bulunduğu sıkıntılı durumdan kurtulur.

«اَلْمُعْطِي، اَلْمُقِيتُ»

"Veren, Azıklandıran"

- Bu ism-i şerîfleri zikretmeye devam eden kişi rızıklar içerisinde yüzer hale gelir, şehit olarak bu dünyadan ayrılır ve borcu varsa derhal ödemeye muvaffak olur.

(Mâü'l-'Ayneyn, Na'tü'l-bidâyât ve tavsîfü'n-nihâyât, sh:639-640; Ebû Muhammed el-Yâfi'î, ed-Dürru'n-nazîm fî Havâssı'l-Kur'âni'l-'Azîm, sh:64)